

ନବନିର୍ମିତ~

ପ୍ରାଚୀନ ଶିଳା

ପରବର୍ତ୍ତିତ ଓ ପରମାର୍ଜିତ

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ

ଡଗର ରଚିତ କବିତ୍ରୀ ବିସ୍ତର

ଅଗଷ୍ଟ, ୧୯୫୭

(ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ—୧୯୩୭)

ପ୍ରକାଶକ—ଗୋପାଳ ପ୍ରୀତି,

ପୀଠାପୁର, କଟକ—୧

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ବି. ଏ.

ଗୋପୀନାଥ ପ୍ରେସ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସ୍ତବ୍ଧାବଳୀ—ଗୋପୀନାଥ ସଙ୍ଗୀତ ସମାଜର ଶିଳ୍ପୀଗୁଡ଼ିକ :

ଶ୍ରୀ ଜଗବନ୍ଧୁ ସାହୁ, ଶ୍ରୀ ରମେଶ୍ୱର ପାଠୀ,

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ଶ୍ରୀ ମାୟାଧର ମହାନ୍ତି,

ଶ୍ରୀ କାଳୀନ୍ଦରଣ ନାୟକ

ଏବଂ

ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ ଓ ଶ୍ରୀ ରମେଶ୍ୱର ମାଲିକ ।

ମୂଲ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର

କମଳାକାନ୍ତ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରେଖା

ସ୍ନେହଭରଣ ଶ୍ରୀମାନ ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ ଦାସ ବି: ଏ: ଓ
ସଙ୍ଗୀତାଗୁଣୀ ଶ୍ରୀମାନ ମନମୋହନ ସାବୁତ ଏହି ପୁସ୍ତକର ପାଣ୍ଡୁଲିପି
ସଂକଳନରେ ସହାୟତା କରୁଥିବାରୁ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କଠାରେ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ ।

—ଲେଖକ

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣର ମୁଖବନ୍ଧ

କାନ୍ତକବି ଭରଣେ ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ତବାର ସଙ୍ଗୀତ ମଧ୍ୟରେ 'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'ର ସ୍ଥାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ଋଷ୍ୟାବୃତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବା ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଚିନ୍ତାକୁ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଭାବନା (Ruling thought) । ପୁଣି ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଶିଳ୍ପୀ ନିଜେ ରଚୟିତା । କେ ନିଜେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବ ଗୋପୀପଲ୍ଲ ବା ଏକତାସ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ତନ୍ମୟ ହୋଇ ଗାଉଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଯେପରି ରସୋଜ୍ଞାସ୍ତ, ସେହୁପରି ହୃଦ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ଅନେକଙ୍କର ଅନୁଭବେ ହେଲା ଯେ 'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'ର ମୂଳ ରାଗିଣୀ ଅପରବର୍ଣ୍ଣିତ ରହୁବା ଉଚିତ । କାରଣ ଉକ୍ତ ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଲିପି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହୋଇପାରେ, ମାତ୍ର କବି-କଲ୍ୟାଣ ସ୍ଵର ସମ୍ପଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ତହିଁରେ ଶୁଣ୍ଠ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କେବଳ ମୂଳ ସ୍ଵର ସମ୍ପଦକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରଖିବାକୁ ଯତ୍ନବେନାସ୍ତି ଯତ୍ନ କରନ୍ତୁ । ଏ ଦିଗରେ ଅମର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ ବିଶାରଦ ଶ୍ରୀ ଜଗବନ୍ଧୁ ସାହୁ । କାରଣ ବାସ୍ତବିକ କହିବାକୁ ଗଲେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି 'କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ'ର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାମାଣିକ ।

'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'କୁ କଟକ ଅବାସବାଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ରାଗନ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗୀତ ଭଳି ଦୈନିନ୍ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ଥାନ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସମୟରେ କଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ । କାରଣ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ ବୋଲିଲେ ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ ବା ସେହି ଧରଣର ସଙ୍ଗୀତକୁହିଁ ବୁଝାଏ । ଅବାସବାଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କବିଙ୍କର ସାଧନା ପୀଠ ତାଳପଦା ଗ୍ରାମକୁ ଦୁଇବାର ଆସି କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କର କଣ୍ଠ ସଙ୍ଗୀତ ରେକର୍ଡ଼ ମଧ୍ୟ କରାଇ ନେଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସଂଖ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ ଭରଣ ଲେଖକମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ ରହି ଯାଇଛି । ଅଧୁନା ଜୀବିତ କତପୟ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ଅନ୍ତେ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ମୌଳିକତା କ୍ରମେ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇ ଯିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ସୁକ୍ଳାୟତା ରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣଟି ସ୍ଵରଲିପି ସହ ଛପାଶିତ ହେଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏ ଦିଗରେ ଏହା ଏକ ସୀମା ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ମାତ୍ର । ଏହି ସ୍ଵରଲିପିରେ ଯେଉଁ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ତାହା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କର ମତ ।

ପରିଶେଷରେ ଅମର ଏକକ କହିବାର କଥା ଯେ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଲିପିଦାର ତଥା ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚରଣ ବେହେରାଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ବିନା ଉକ୍ତ ସଂସ୍କରଣଟିର ମୁଦ୍ରଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତା । ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତର ଦ୍ଵିତୀୟ ମୁଦ୍ରଣର ଅବଶ୍ୟକୀୟତା ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର ସଂଯୋଜନା ସହ ମୁଦ୍ରଣର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ବିଳମ୍ବର ଏକମାତ୍ର କେପିପୁତ । ଭବ ।

ପ୍ରବନ୍ଧିତ କାନ୍ତ-ସାହିତ୍ୟ :—

କୋମାସୁ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚଣ୍ଡାଳୁଣୀ

ଦେବ ପଦପଞ୍ଜବ ମୁତାରମ୍

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ଅପେକ୍ଷାରେ—

କୁମାରୀ

ପିଲାଙ୍କ କଥା

ଚିତ୍ରପ୍ରାଣନା

ଶିକ୍ଷାନବିନ୍ଦୁ ପ୍ରେମିକ

ପରାକ୍ଷା ପଲ

ସୁନାପୁଅ

କାଳୀୟ ଦଳନ

କଲ୍ଲୋଳ

ଅପ୍ତମ ଲଳା

ଦୁଇଭୁ

ସଙ୍ଗୀତ ରତ୍ନ ପରୁଷ

କାନ୍ତ କବିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

‘ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ’ର ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ

SONGS OF THE SOUL

ମୁଦ୍ରଣ ଅପେକ୍ଷାରେ

ସୂଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ
ମୁକୁଳାର ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖ ...	୩	ଅନ୍ତରରସ୍ତବ ଅଳ୍ପ ବଚନେ ...	୨୨
ବାକେ ତୋ ଶୁଣିଣୀ ମୋ'ବାଣୀତାରେ ...	୮	ମୃଦୁତ ଅମ୍ଭର ବାହୁ ...	୨୮
ଅଳ ମୋ ମାନସକୁଣ୍ଠେ ...	୧୦	ଅସ ପ୍ରିୟତମ ମରଣ ମୋହର ...	୫୮
କିଏ ସେ ଡାକୁଛି ନନ୍ଦ ସେପାରରେ ...	୧୨	ମରଳିଛି ଯେବେ ଫୁଲଟି ...	୬୮
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖି ପାରଲି ନାହିଁ ...	୧୫	ଅଳ ମୋ ଜୀବନ କର୍ମ ଶେଷେ ...	୭୨
ଦୁଃଖରେ ମୋହର ହାତ ମାରଗଲ ...	୧୭	ଶବଦେ ପରଶେ ଅସୁ ...	୭୩
ରଗିଛି ଏ ମଧୁଶଯ୍ୟା ...	୨୦	ନିଶିଳ ବନ୍ଧୁ ନନ୍ଦତ କର ଜାଗିଛି ...	୭୪
ଦେ' ଦେ' ତୋର ରୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖ ଫେର ...	୨୨	ମୋର ଶୂନ୍ୟ କୁଟୀର ହାରେ ...	୭୬
ସେ ପର ଅସିଥିଲ ବଡ଼ ପାହାନ୍ତି ...	୨୪	କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ ସେ ମୋର ...	୭୮
ଶୂନ୍ୟ ଘର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅସ ହେ ଅସ ...	୨୬	ତୁହି ଶଶେ ଶଶେ ଅସୁ ମୋର ପ୍ରାଣେ ...	୮୧
ଜୀରବେ ଗୁହଁ ଗୁହଁ ...	୨୮	ସବୁଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କର ...	୮୩
ମନ ଅଶା ମେଣ୍ଟି ନାହିଁ ଏତେ ସର ...	୩୦	କେତେ କରୁଛି ହଟହଟା ...	୮୫
ଅଖିରେ ଦେଖା ତୁ କି ନ ଦେଲ ...	୩୨	ତୋ ଗୁରୁଗର ନାହିଁ ତୁଳନା ...	୮୭
ତା' ରୂପ ଦେଖି ନାହିଁ ନୟନେ ...	୩୪	ଅର ଜଞ୍ଜାଳ ବାହୁଁକି ...	୮୯
ତୁ ମୋତେ ଗୁହଁନା ଭୁଲି ଦିନେ ...	୩୬	ସତା ହେ, ଠକାର ପାରିବ ନାହିଁ ...	୯୧
କେତେ ଖଞ୍ଜିରେ ନେଉଛି ଝିଙ୍କି ...	୩୮	ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଦୟା ଦୟାମୟ ...	୯୩
କହନା କହନା ମୋତେ ତା' କଥା ...	୪୧	ଯେତକି ଯେତକି ଦୁଃଖ ଯେତଥୁବ ...	୯୬
ଅର ଭାବନା ବାହୁଁକି ...	୪୪	ଏବେ କି ହେ ପୁର ନାହିଁ ମନସାଧ ...	୯୮
ସେ ତ ନୁହେଁ ନୁଅ ଗୋ ...	୪୬	ଶାଲ ଖମାଣରେ ଯେତବ ...	୧୦୦
ଶର ସୁନ୍ଦର ଅହେ ସୁନ୍ଦର ...	୪୮	ଯେତବ ତାକେ ମୁହଁ ଦୟାନିଧି ...	୧୦୨
ବାଧା ହେଲଣି ଗୋ ବଡ଼ ବାଧା ...	୪୯	ତୋହର ବେଦନା ତୋହର ପ୍ରାଣେ ...	୧୦୪
ସବୁ ସୁଖ ଯେତବ ସବିଲଣି ...	୫୧	ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ...	୧୦୬
କେତେ ଯତନରେ ସଜାଡ଼ି ଥିଲି ମୁଁ ...	୫୩	ଫୁଲଟି ମୋର ଯେବେ ଯାଏ ହର ...	୧୦୮
ଭଙ୍ଗା ମୋର ଡଙ୍ଗା ଖଞ୍ଜିକ ...	୫୬	ଅଲୋଡ଼ା ତୁ' ଅସୁ ଅପେ ଅପେ ପୁଣି ...	୧୧୦
ଘୁମୁର ଘୁମୁର ବୁଲୁଛି ବାହୁଁକି ...	୫୯	ତୁମ୍ଭେ ପଦ ମଙ୍ଗଳ ଅଳସୁ ଏ ଭୁବନେ ...	୧୧୨

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
ଦୀର୍ଘ ବାଦଲ ଶୁଭ ...	୧୧୪	ମୁରୁଛି ଦେଲ ସତେ କି ପରଶ ସଖା ...	୧୪୨
ଦେ ମୋତେ ଦାଇୟା କର ...	୧୧୬	କହୁକି କହୁକି ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ ...	୧୪୩
ମାନସ ମୋହନ ଅସ ଅସ ...	୧୧୮	ସଙ୍ଗୀତମୟ ତୁମେ ...	୧୪୪
କି ଦେଉ ନାହିଁ ...	୧୧୯	ସୁନ୍ଦର ହେ ମମ ମନ୍ଦିରେ କରୁ ଅଭିସାର...	୧୪୫
ଅନ୍ଧ କେଉଁ ଅଶେଷ ଅସୁରୁ ହେ ସଖା ...	୧୨୦	କହୁ ଏତେ ଦିନେ ଅଳ୍ପ ମନେ ...	୧୪୬
କାହିଁକି ରହୁଛ ଦୂରେ ଦୂରେ ସଖା ...	୧୨୨	ମୋତେ ଗୀତ ଗାଇ ଅସେ ନାହିଁ ...	୧୪୭
ମଝିଳା ଏ ମୋର ଫୁଲ ଦିନେ ...	୧୨୪	ଅଧ ଅନ୍ଧାର ଅ ସପନ ଛାଇରେ ...	୧୪୯
ମଳିନ ମରମ ମୋର ପରଶି ଯା' ...	୧୨୬	ମିଛେ ଖୋଜି ଖୋଜି ମଲ୍ଲି ହେ ସଖା ...	୧୫୧
ତଳ ତଳ ତବ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁଟି ...	୧୨୮	ହେ ଅଭିଧୁ, ଏ କି ଶୁଭ ...	୧୫୩
ଭେଳା ମୋ ଯାଉଛି ବୁଡ଼ି ...	୧୩୧	ଦେଖିବି ଦେଖିବି ବୋଲି ଦେଖା ତ ...	୧୫୪
ମୋର ସକଳ ଗର୍ବ ଚ୍ୟୁଟି କରୁଛ ...	୧୩୪	ଅହେ ସୁନ୍ଦର ଅଳ୍ପ ତବ ...	୧୫୬
ଏ ମୋର ତରୁଣି ବାହା ଧୀରେ ଧୀରେ	୧୩୬	କାରେ ଅସରେ ଅସରେ ପୀରତି ଭବାନୀ	୧୫୮
ମମ ଅନ୍ତର କୁଞ୍ଜି ଭବନେ ...	୧୩୮	ତୁମ୍ଭକୁ ଶୁଭ ପାହାନ୍ତି ...	୧୬୦
ନିରକଳେ ଅଳ୍ପ ତୋହ ସନେ ...	୧୪୦		

ତୁମ୍ଭର ଚରଣେ

କେତେ ଦୀର୍ଘ ରଜାଗର ଅଶ୍ରୁଧାର ଧୁଅ,
କେତେ ତପ୍ତଶ୍ଵାସ, କେତେ ହା-ଡୁଡ଼ାଣ ବୁହା,

ଛାଡ଼ିଯିବ ଗୀତ ମୋର, ବୁକୁ ରକ୍ତେ ଲେଖା .
ପ୍ରିୟ ମୋର, ସଖା ମୋର, ସାଥୀ ମୋର ଏକା ।

ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ତାର ନୀରବ ମୂର୍ଚ୍ଛନା,
ରଖିଛି ମୋପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେ ଅଶ୍ରୁସିନା,

କେତେ ଶାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭି କେତେ, ସୁର ଅସମର,
ସେ ମୋ ଜୀବନର ନିର ଅମୃତ ନିର୍ଦ୍ଦର ।

(୧)

ଅଠତାଳି—ସ୍ଥାୟୀ

ମୁକୁଳାର ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖର
 ଗୁହ୍ୟ ରହୁଛି ମୁଁ ତାହାର ଲଗି ।
 ‘ଏହି ପର ସେହି ଅସୁଅଛି’ ବୋଲି
 ବସିଛି ଦିବସ ରଜନୀ ଜାଗି ॥ ଘୋଷା ॥
 ମୃଦୁ ପଦ ଧ୍ବନି ଶୁଣି ଅରେ ଅରେ,
 ଚମକି ଚମକି ଉଠେ ଚକିତରେ,
 ବସି ବସି ବୁଝା ଅକୁଳ ଅନ୍ତରେ
 ହେଉଥାଏ ଶର ବେଦନା-ଭାଗୀ ॥

(କିନ୍ତୁ) ସେ ବେଦନା ଦେହେ ରହିଅଛି ପୁର
 କେତେ ଅନନ୍ଦ, ଅଶ୍ୱାସନା;
 ସେହି ଅକୁଳତା ଅଣିଦିଏ ପ୍ରାଣେ
 କେତେ ବିରହର ବାସନା ।
 ସେହି ମୋହ ମୋର ଶର ଅକାଞ୍ଚିତ,
 ସେହି ଅଶା ମୋର ଚରମ ବାଞ୍ଛିତ,
 ସେହି ଧ୍ୟାନେ ସଦାହରହୁଥିବି ରତ
 ସଂସାର କରମ ଧରମ ତ୍ୟାଗି ॥

ପ	ର	—	ମ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ମୁ	କୁ	ଂ	ଲ	ଂ	ର	ଂ	ମୋ	ଂ	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	—	ମ	—	ପ୍ର	—	ମ	—	—	ପ	—	—	—	—	—
ହ	ଦ	ଂ	ହ	ଂ	ଦୁ	ଂ	ଅ	ଂ	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଂ	ଂ	—	ପ	ମ	—	—	—	—	—	ପ	ଂ	ପ	ପ	ଂ	ଂ
—	ହ	ଂ	ହି	ଂ	ର	ଂ	ହି	ଂ	ଂ	ହି	ଂ	ହି	ହି	ହି	ହି
•	ପ	—	ପ	—	ମ	—	ମ	—	—	ପ	ପ	ନ	ଂ	ଂ	ଂ
ତା	ଂ	ଂ	ହ	ଂ	ର	ଂ	ଲ	ଂ	ଂ	ଗି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

— ଦୁ
— ଶି
— ସଂ
— ଶି
— ର
— ର
— ର
— ର
— ପ

— ○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○ —

ପ
ଅ
ଞ୍
ଦ
ଉ
ଢେ
ନ
ସ
—
ମେ
ଞ୍
ଅ
ସ
ଅ
ମ
ମ
ମ
ଆ
ମ
ଥ

100

କ
ଓ
ଓ
ର
ହ
ର
କା
—
ଶା
ପ
କା
—
ଜେ
ଗ
କ

— ○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○ —

କ
ର
ପ୍ରା
ପ
ବ
ଧ
ନା
ଗ
ମୋ
ଗଂ
ଢ଼
ସ
ମୋ
ଧ
ଧି
ମ
ସ
ମ
ର

— ୦ —

ପ୍ରାଚୀନ ଇନ୍ଦିୟା

1. $\frac{1}{2}$

— 6 —

[illegible]

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

(୨)

ଆଗାବରୀ-କ୍ରିତାର ମଧ୍ୟାହ୍ନ

ସ୍ଥାୟୀ

ବାଜେ ତୋ ଗୁଣିଣୀ ମୋ ବାଣୀ ତାରେ ।
ନିଶି ଦିବସ ନବ ନବ ବଜାରେ ॥ ଘୋ ॥

ମୁଁ ତ ନ ଜାଣିବି ବଜାଇ,
ବାଣୀଟିକୁ ଖାଲି ରଖିଛି ଯତନେ ସଜାଇ,
ଥରେ ଥରେ ତାର କୁହୁକ ପରଶି
ଚିତ୍ତ ମୋର ଯାଏ ମଜାଇ ॥

କେବେ ଅସେ 'ମେଘ' ଅନ୍ଧାର ଅବେ
ଘନ ଘନ ବିନ୍ଦୁଗମକେ ।
ପୁଲକେ ଅନ୍ତର କେବେ 'ବସନ୍ତ'ର
ମାଡ଼, ମୁକୁର୍ତ୍ତା ଗମକେ ॥
'ଲଳିତ', 'କାମୋଦୀ', ଅକୁଳେ ଝୁରଇ,
'ଅଶାବସ୍ତ' ଅଶା ମରମେ ମରଇ,
ଉଦାସ ପରଶି ଭାସିଯାଏ କେଉଁ
ଅଜଣା ବଗର ସାଗର ପାରେ ॥

ସ	ର	ମ	ପ		ପ୍ର	ନ	ପ୍ର	ପ		ପ୍ର	—	ମ	ପ		ର	ପ୍ର	ସ	—
ବା	•	କେ	ତୋ		ବା	•	ଗି	ଣୀ		ମୋ	•	ବା	ଣୀ		ତା	•	ରେ	•
ନି	ସ	ର	—		ସ	ର	ପ୍ର	—		ସ	ପ୍ର	ମ	ପ		ପ୍ର	ପ୍ର	ସ	—
ନ	ଶ	ଦି	•		ବ	ସ	ନ	ବ		କ	•	ବ	ବ		କା	•	ରେ	•

ଅନ୍ତର

ମ	ପ	—	—		ନ	—	ପ୍ର	ନ		ସ	—	ପ୍ର	ନ		ସ	—	—	—
ମୁଁ	ତ	•	ନ		କା	•	ଶ	ର		ବ	•	କା	•		ର	•	•	•

(୩)

ଜୈରବୀ - ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଅଜ ମୋ ମାନସ କୁଞ୍ଜେ

ମୃଦୁ ମୁରଲୀ ବଜାଏ କେ ସେ ।

ଉଠୁଅଛି ଜାଗି କାହାର ମୁରତି

ମୋହନ ମଧୁର ବେଶେ । ସେ ସା ॥

ଅନ୍ତର ଭିତରେ ମଦର ମୁରଲୀ

ବାଜଇ ମନ୍ଦେ ମନ୍ଦେ,

ବିକାର ଉଠେ ନୂତନ ରାଗିଣୀ,

ନୂତନ ନୂତନ ଛନ୍ଦେ ।

ମୁରଲୀର ତାନେ ଅଜ ମୋର ଗୁଡ

ନୂତନ ଅବେଶେ ଉଠୁଅଛି ମାତି,

ଭାସି ପାଉଅଛି ମୁଗ୍ଧ ପରାଣ

ତାହାର ଚରଣ ଦେଶେ ॥

୧

ମ	ପ	ମପ୍ରସ	ମ	ଗ୍ର	ମ	ଗ୍ର	ର	ସ	—	ସ	—
ଅ	ଜ	ମୋ	୦	ମାନ	ସ	କୁ	୦	ଞ୍ଜେ	୦	ମ	ଧୁ
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	ପପନ	—	ଧ୍ର	ପପମ	ରମ	ଗ୍ରମ
ମୁ	ର	ଲ	ବ	ଜା	ଏ	କେ	୦	୦	ସେ	୦	୦
ପ	ଧ୍ର	ମ	ପଧ୍ର	ମୁସ	ଜ	ସ	—	ରୁସ	ନିସକ	ଧ୍ରଧ୍ର	ସ
ଉ	୦	ଅ	ଞ୍ଜ	୦	ସା	ଗ	୦	୦	୦	୦	୦
ମ	ପ	ମପ୍ରସ	ଗ୍ର	ଗ୍ର	ଗ୍ର	ସ	ଧ୍ର	ସ	ରୁ	ସ	—
କା	ହା	ର	ମୁ	୦	ର	କ	୦	୦	୦	୦	୦
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	ପପ	ଧ୍ର	ଧ୍ର	ପପମ	ଗ୍ରମ	ରମ
ମୋ	ହ	ନ	ମ	ଧୁ	ର	କେ	୦	୦	ସେ	୦	୦

(୪)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

କିଏ ସେ ତାକୁଛି ନର ସେ ପାରିରେ

ରହୁ ରହୁ କେତେ ବାଗରେ ।

ଦୋ-ଦୋ-ଚନ୍ଦ୍ରା ସ୍ଵର ଶୁଣିଥିଲି ପର

କେତେ ଯୁଗ ଯୁଗ ଅଗରେ ॥ ଘୋଷା ॥

କେଉଁ ଉଦାତ୍ତରେ ଥାଇ ସେ ତାକୁଛି,

ଖଣ୍ଡି ସ୍ଵର ତାର ନ ହେଉଛି ବୁଝି,

କେଉଁ ଗୁହା ରେଦି ପହଞ୍ଚି ଅସିଛି

କେଉଁ ନିଶ୍ଚିତ ସାଗରେ ॥

ଛେକ ଛେକ କରି ଲହଡ଼ାଇ ଅସେ

ସେହୁ ଉଦାସିଅ ସ୍ଵରଟି,

କେଉଁ ଗହନରୁ ଶିଶୁଟିଏ ସତେ

ତାକୁଛି ଦେଖିଟି ଦେଖିଟି;

ଶିଶୁ ଶିଶୁ ତର ଯାଇ ସେହୁ ସ୍ଵର,

ଧରଇ ଦେଉଛି ମରମ ଭିତର,

ଉତଳା ପରଶ ଅଧିକ ହେଉଛି.

ଘର କରିବାକୁ ତା-ଘରେ ॥

ସ	ଗ	ମ	ପପ	ଗ	ରସ	ଗ	—	ସ	ର	ସ	—
କ	ଏ	ସେ	ତା	କୁ	ଛି	ନ	ଉ	ସେ	ପା	ଉ	ରେ
ପ	ମ'	ଧ	ପ	ମ	ପ	ମଝ	ଗ	ସ	ଗ	—	—
ର	ହୁ	ର	ହୁ	କେ	ଡେ	ବା	ଗ	୦	ରେ	୦	୦
ନ	ପ	ଧ	ଗ	ପ	ନ	ନ	ସ'	ର'	ସ'	ର'	ସ'ନ
ଦୋ	ଦୋ	ଚି	ଛା	ସ୍ଵ	ର	ଶୁ	ଶି	ଥୁ	ଲି	ପ	ସ
ପ	ସ'	ନ	ପପ	ଧ	ପ	ମପ	ଗ	ସ	ଗ	—	—
ତେ	ତେ	ୟୁ	ଗ	ୟୁ	ଗ	ଅ	ଗ	୦	ରେ	୦	୦

(୫)

ତାଳ—କହରବା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖି ପାବଳି ନାହିଁ ଗୋ,
ଗବାକ୍ଷ ପାଙ୍କେ ଉଣି ଗଲଟି କେ ସେ ।

ଚକ୍ରତେ ଚୁହୁଁ ଦେଇ ଉଦ୍ଧାର ଗଲ ସେହି

ଛାଇଟି ପର କାହିଁ ପପନ ଦେଖେ ॥ ଘୋଷା ॥

କେ ଜାଣି କାହିଁକି ଯେ ଭରମି ଗଲ ବୁଦ୍ଧି,

ସରମେ ଅଖି ପଡ଼ା ପଡ଼ିଲ ଅପେ ମୁଦି,

କହୁ ତ ଗଲ ନାହିଁ,

ଗୋପନେ କିସ ପାଇଁ

ଥୁଲ ସେ ଅସି କାହିଁ, ପାମିନୀ ଶେଷେ ॥

ପରତେ ଥୁଲ ପର ଲଗୁଛି ଧରେ ଧରେ,

ପାଶୋରୁ ବଗ ଜାଗି ଉଠୁଛି କ୍ଷୀଣ ସ୍ଵରେ

, ପଡ଼ୁଛି ନାହିଁ ଜଣା,

ପୁଲକ କି ବେଦନା

ବାଜଇ ତାଳେ ତାଳେ ଅନ୍ତର ଦେଖେ ॥

ସ	ର	ମ	—	ପ	ନ	ଧ	—	ପା	ପମ	ରୁ	ର	ପ	ଧ	ପ	ମ
ଦେ	ଂ	୬	ଦେ	ଂ	ଶୁ	ଦେ	ଶ	ପା	ର	ଲ	ଂ	ନା	ହିଁ	ଗୋ	ଂ
ପ	ସଂ	—	ନ	ଧନୁ	ଧପ	ମଗ	ମ	ର	ମ	ପ	ଧ	ମ	—	—	—
ଗ	ବା	ଂ	କ	ପା	ଜେ	ର	ଶ	ଗ	ଲ	ଟି	କେ	ସେ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	—	ଧ	—	ମା	ନିସ	ନ	—	ଧ	ଧପ	ମ	ପ	ର	—	ର	ସ
ଚ	କ	ତେ	ଂ	ରୁ	ହିଁ	ଦେ	ଇ	ର	ର	ଇ	ଗ	ଲ	ଂ	ସେ	ହିଁ
ସ	ର	ମ	—	ପ	ଧ	ପ	ମ	ର	ମ	ପ	ନି	ମ	—	—	—
କ	କ	ଟି	ଂ	ପ	ର	ବା	ହିଁ	ସ	ପ	ନ	ଦେ	ସେ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅକ୍ରମ

ମ	ପ	ନ	ସଂ	ପ୍ର	ସଂ	କ୍ର	—	ରଂ	ରଂ	ନ	ରଂ	ସଂ	ନ	ରଂ	—
କେ	କା	କି	କା	ଂ	କି	କି	ପେ	କ	ର	ନ	କ	କ	ଂ	କି	କି
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଂ	ପ	ପ	ରଂ	ସଂ	ପ	କ	ରଂ	ପ	ମ	ପ	କ	ମ
ସ	କ	ମେ	ଂ	ପ	ପ	କ	କା	ପ	କ	ରଂ	ଂ	ଂ	ପେ	ମ	କ
ପ	ରଂ	ପ	ମ	ପ୍ର	ପ	—	—	କ	ପ	ମ	—	କ	କ	କି	ସ
କେ	କି	କ	ଂ	କ	କ	କା	କି	କୋ	ପ	କେ	ଂ	କ	କ	କି	କି
ପ	ରଂ	ସଂ	ସଂ	ପ	ପ	କ	ମ	କ	ମ	ପ	ରଂ	ମ	—	—	—
ରଂ	କ	ସେ	ଂ	ପ	ପ	କ	କି	କା	ମ	କ	କେ	କେ	ଂ	ଂ	ଂ

ସଂକ୍ରମ

ପ	ରଂ	ପ	ମ	ପ୍ର	ପ	—	—	ପ	ରଂ	ପ	ମ	କ	କ	କି	ସ
କ	କ	କେ	ଂ	କ	କ	କ	କ	କ	ରଂ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କେ
ସ	—	କ	—	ସ	କ	ମ	ପ	ପ	ସଂ	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	—	ସଂ	—
କା	କୋ	କ	ଂ	କ	କ	କା	କି	କ	ଂ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କେ
ପ	ରଂ	ସଂ	ସଂ	କ୍ର	କ୍ର	ରଂ	ପ	କ	ପ	ମ	—	କ	କ	କି	କ
କ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କା	କ	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କା
ସ	କ	ମ	—	ପ୍ର	କ	ରଂ	ପ	କ	ମ	ପ	ରଂ	ମ	—	—	—
କା	କ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କେ	କ	କ	କ	କେ	କେ	ଂ	ଂ	ଂ

(୭)

ଭୈରବୀ - ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦୁଅରେ ମୋହର ହାତ ମାରିଗଲା କେ ।

କବାଟ ଫେଲ ମୁଁ ରୁହୁଁଦେଲି, ନାହିଁ ସେ ॥ ଘୋ ।

ଯେ ଚୋଇଥା ତୁ ଅସିଥିଲ କେଉଁ ଅଗେ ?

କି ପାଇଟି ତୋର ଥିଲା ମୋହ ପାଶେ ?

ଦଣ୍ଡେ ରହୁଯା ମୁଁ ସଜ ହୋଇ ଅସୁଅଁ

ମୋତେ ସାଙ୍ଗ କରି ନେ ॥

ଅସିଲି ଯେବେ ମୋର ଗଲ ବା କହିଲି !

ମୁଁ ଯାଉଁ ଯାଉଁ ତର ସହିଲା ନାହିଁକି ?

ଯାଇ ନ ଥିବୁ ପରା ତୁ କେବେ ବେଶି ଦୂର,

ହେଲୁଟି ଶୁଭୁଛୁ ତ ତୋହର ବଣୀ ସ୍ଵର;

ସେ ସ୍ଵର-କୁହୁକରେ ମଜା ପରଣି ମୋର

ବାଇ-ବିଛୁ କରି ଦେ ॥

ସ	ମ	—	ମ	ପ	ମମ ପ	ଗ୍ର	ମପ୍ର	ପମ	ଗ୍ର	ସ୍ତ୍ର	ସନ
ଦୁ	ଅ	ରେ	ମୋ	ହ	ର	ହା	ତ	ମା	ବ	ଗ	ଲା
ସ	—	ଗ୍ର	ର	ସ	—	ସ	ର	ମ	ପ	ସ	ମ
କେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	କ	ବା	ଟ	ଫେ	ଇ	ମୁ
ପ୍ର	ପ୍ରକ୍ରମ	—	ନିସନ୍	ନିସନ୍	ପ	ପ୍ର	ନିସନ୍	ରୁସ	ନିସନ୍	ପ୍ର	ର
ରୁ	ହୁଁ	ଦେ	ଲି	ନା	ହୁଁ	ସେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ୍ର	ମପ୍ର	ପମ	ଗ୍ର	ସଗ୍ର	ନି	ସ	—	ରଗ୍ର	ସେ	—	—
ହା	ତ	ମା	ର	ଗ	ଲା	କେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

[୭]

ଶାମ୍ବାଜ—ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ରବିଚନ୍ଦ୍ର ଏ ମଧୁ ଉପା, — ଚର ବାସ୍ତବ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ବାସ୍ତବ !

ସାର ଜୀବନର ଅଶ୍ରୁ, ଅକୁଳତା,

କର ସମତନେ ସହିତ । ଘୋଷା ॥

ଉତ୍ତଳା ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ,

ବାହୁଳ ପରଶ ଅକୁଳେ ଧାଇଁ ଛୁ

ତୁମର ବାହୁଳ ଚରଣେ;

ଏ ମଧୁ ଯାମିନୀ ଦେବ କି ଦେ ତନ

ମଧୁର ପରଶ ଦେଖିତ ! —

ବିଜନେ କୁସୁମ ଶୟନେ,

ଅଧରେ ଅଧର ହୃଦୟେ ହୃଦୟ

ନୟନ ଅରପି ନୟନ;

କେତେ ଜନମର ଅକୁହା କାହାଣୀ

ଗୋପନେ କହିବ କହିତ !

ସଂ	ସଂ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ମପ	ଧ	ମ	ଗ	ସ	ଧ
ର	ଚ	ଛ	ଏ	ମ	ଧୁ	ର	ଂ	ଯା	ଂ	ଚ	ଧ
ପ୍ର	ଂ	ସ	ର	ରଗ	ସରଗମ	ଗର	ଗ	ସନ	ତ	ସ	ଧ
ବା	ଂ	ସ	ତ	ଅ	ଦେ	ବା	ଂ	ସ୍ଥ	ଂ	ଧ	ଧ
ସ	ର	ମ	ପ	ନ	ସଂ	ନସଂ	ନସଂ	ସଂ	ଧ	ଧ	ଧ
ସା	ସ	ସା	ବ	ନ	ର	ଅ	ଗା	ଅ	ଧ	ଧ	ଧ
ପ୍ର	ପ୍ର	ନ	ଧ	ପ	—	ମପ	ମପ	ମ	ଧ	ଧ	ଧ
ବ	ବ	ସ	ସ	ତ	ନେ	ସ	ଂ	ସ୍ଥ	ଧ	ଧ	ଧ
ଂ	ଂ	ସ	ର	ରଗ	ସରଗମ	ଗର	ଗ	ସନ	ଧ	ଧ	ଧ
ବା	ଂ	ସ	ତ	ଅ	ଦେ	ବା	ଂ	ସ୍ଥ	ଧ	ଧ	ଧ

ଅନ୍ତରା

ମ	ର	ଓ	।	ନ	ଓ	ନିର୍ମା	ଧନ	ନିର୍ମା	ସଂ	।	।	।
କ	ନ	କା	ରୁ	ପ	ସ	କା	ସ	କା	କେ	ଫଳ	କା	କା
ପ	ର	ପ	ର	ମ	ଗୁ	କା	ସର	ସର	ମ	।	।	।
ସ	ର	ମ	ମ	ପ	ନ	।	କ	ର	ଗେ	ଓ	ଓ	ଓ
ଏ	ମ	ମ	ମ	ପା	ମ	ନା	ପନ	ପନ	ସଂ	ଫଳ	ଫଳ	ଫଳ
ପ	ଧ	ପ	ପ	ମ	ର	ର	କର	ରର	।	ସ	ସ	ସ
ମ	ଧ	ଧ	ଧ	ପ	ର	ସ	କ	ଓ	ସ	କ	କ	କ
କା	ଓ	ସ	ସ	ର	ର	ସରସମ	ର	ର	ସଂ	ସ	।	।

ବିଶାଳ

ପ	ଧ	ମ	ର	ପ	ସ	ର	ର	ସ	ର	।	।	।
କ	କ	କେ	କ	କ	କ	ମ	କ	ସ	କେ	ଓ	ଓ	ଓ
ସ	ର	ମ	ପ	ପ	ପ	।	ପ	ଧ	ମ	ପ	ପ	ମ
ପ	ଧ	ର	ର	ପ	ଧ	ର	କ	କ	ସେ	କ	କ	ସ
ନ	ସ	।	କ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ମ	।	।
କ	ସ	କ	କ	ପ	ର	ପ	ନ	ସ	କେ	ଓ	ଓ	ଓ
ମ	ପ	ନ	କ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନିର୍ମା	ନିର୍ମା	ସ	ଫଳ	ଫଳ	ଫଳ
କେ	କେ	କ	କ	କ	ମ	ର	କ	କ	କା	କା	କା	କା
ପ	ପ	କ	କ	ପ	ପ	ମ	ମ	ଧ	ମ	ସର	ସ	ସ
ଗେ	ପ	କେ	କେ	କ	କ	କ	କ	ଓ	ସ	କ	କ	କ
କା	ଓ	ସ	ସ	ର	ର	ସରସମ	ର	ର	ସଂ	ସ	।	।

(୮)

ଦାଦରା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦେ' ଦେ' ତୋର ରୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖ ଫେର ଗୋ ।
 ନିମେଷକ ଲଗି ଅସିଛି ମୁଁ, ଖାଲି
 ବାରତାଟି ଯିବ ଦେଇ ଗୋ ॥ ଘୋଷା ॥

ଭର ନାହିଁ ମୋତେ, ନୁହେଁ ମୁଁ କୁଣିଆ,
 ଘର ମୋ ପଡ଼ିଛି ସାବଟି ଦୁନିଆ
 ରୁଣ୍ଡାଇ ରୁଣ୍ଡାଇ ପର ବୋଝ ଯାକ,
 ମୁଣ୍ଡାଇ ବୁଲୁଛି ନେଇ ଗୋ ॥

ମିଛେ ତୁ ବଳାର ଅର କାହିଁ ପାଇଁ,
 ଦଣ୍ଡେ ବସିବାକୁ ମୋତେ ଭର ନାହିଁ,
 ବେଳେ ଚହଲେ ମୁଁ ଯେ ପୁରେଇ ପଶିବ
 ବଳେ ବଳେ ତୋହ ଠାଇଁ ଗୋ ॥

ପ	ନ	ଧନ	ସିଂ	ନ	ପ	ପ୍ର	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ
ଦେ	ଂ	ଦେ	ଂ	ତୋ	ର	ରୁ	ଂ	ଇ	ତୁ	ଅ	ର
ଗ	ମ	ଗ	ସ	ଗ	—	ପ	ଧ	ନ	ପ	—	—
ଫେ	ଂ	ଇ	ଂ	ଗୋ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ନ	ଧନସିଂ	ନ
ନି	ମେ	ପ	ଦ	ଲ	ଗି	ଅ	ସି	ଛି	ମୁଁ	ଖା	ଲି
ପ	ସିଂ	ନ	ପ୍ରମ	ଗମ	ଗ	ଗ	ସ	ଗପ	ଧନ	ପ	—
ବା	ର	ତା	ଟି	ଯି	ବ	ଦେ	ଇ	ଗୋ	ଂ	ଂ	ଂ

[୧୦]

ବିଦୁଳ ବିଦ୍ବାର—ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

(ମୋର) ଶୂନ୍ୟଘର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅସ ହେ ଅସ ।

ମୋର ବିଫଳ ଜନ୍ମ ଧନ୍ୟ କରି ଅସ ହେ ଅସ ॥ ଭୋ ॥

ଭଙ୍ଗା ଅଦୃଶ୍ୟ ଧରି,

ବାଦୁଡ଼ି ଏ ଗର୍ବ ଡାରି,

(ମୋର) ସକଳ ଦୈନ୍ୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣକରି ଅସ ହେ ଅସ ॥

ଏକାକିନୀ ଅନ୍ଧକାରେ,

ରହିଅଛି ରୁଦ୍ଧ ଦ୍ବାରେ,

(ମୋର) ସବୁ ବନ୍ଦନ ଛାଡ଼ି କରି ଅସ ହେ ଅସ ॥

ସ	ମ	ଗ୍ର	ର	ସ	କ	ସ	ରୁ	—	ମ	ପ	।
ଶୂ	•	ନ୍ୟ	•	ଶ	ର	ପୁ	•	ଶ୍ଚି	କ	ର	•
।	।	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପସ	ମସ	ଗ	।	ସ	ରୁ
•	•	ଅ	ସ	ହେ	ଅ	ସ	•	•	•	ମୋ	ରୁ
ଗ	ମ	ପ	ପସକ	।	କସ	ପ	ସ	ନ	ପ	ପ	ରୁ
କ	ପ	କ	କ	•	ରୁ	ପ	•	ନ୍ୟ	କ	ର	•
ପ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ପ	ସ	ପସ	ମସ	ରସ	ସ	ରୁ
•	•	ଅ	ସ	ହେ	ଅ	ସ	•	•	•	ମୋ	ରୁ

(୧୧)

ଚେତସ

ସ୍ଥାୟୀ

ନୀରବେ ଚୁହୁଁ ଚୁହୁଁ ଯାଇଛି ସେ ଫେର
ହତାଶେ ।

ମନାଇ କହୁ ନାହିଁ ମନ ଭେନା ପଦେ
କଥା ସେ ॥ ଘୋଷା ॥

ଥୁଲି ମୁଁ ତାହା ଲଗି, ସାରା ରଜନୀ ଜାଗି
ଅକୁଳ ଉଜାଗର ସମୁଦେ;

କାହିଁକି ନିଶି ଶେଷେ ନ ଜାଣି କି ଅବେଶେ
ଅସିଲ ନିଦ ମାଡ଼ି ନୟନେ ॥

ମୋ ଶେଷ ତଳେ ତାର ବେଦନା ଟିକି ଥୋଇ,
ଲେଉଟି ଗଲା ସେ ଯେ କି ମନେ ଭୁଲି ହୋଇ,
ଭର ରହିଛି ତାର ଶ୍ଵାସଟି, ନିଶ୍ଵାସ-
ବତାରେ ॥

ସ	ରୁ	ର	ମ	—	ପ	ପ	ମ	ପ	ମ	ର	ମ	ର	—
ନ	ର	ବେ	ରୁ	ହିଁ	ରୁ	ହିଁ	ସା	ଇ	ଛ	ସେ	ଂ	ଫେ	ହ
ପ	ମ	ର	ରୁ	—	ସ	—	ପ	ଧ୍ର	ନ	ସ	—	ହିଁ	ସ
ହ	ତା	ଂ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ମ	ନା	ଉ	କ	ହିଁ	ନା	ହିଁ
ନ	ସ	ନ	ଧ୍ର	—	ପ	—	ର	ମ	ର	ମ	—	ପ	—
ମ	ନ	ଭେ	ନା	ଂ	ପ	ଦେ	କ	ଥା	ଂ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ପ	ଧ୍ର	—	ନ	—	—	—	ସ	—	—	ନ	ସ	ହିଁ	ସ
ଧ୍ର	ନ	ମୁଁ	ତା	ହା	ନ	ଗ	ସା	ସ	ର	ଜ	ନା	ଜା	ହିଁ
ସ	ସ	—	ହିଁ	—	ସ	—	ନ	ସ	ହିଁ	ସ	—	—	—
ଅ	କ	ନ	ଉ	ଜା	ଗ	ର	ସ	ଂ	ସୁ	ନେ	ଂ	ଂ	ଂ

ଦ ଗ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ

ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ

ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ

ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ
 ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ

[୧୨]

ବାଗେଶ୍ୱରୀ—ଆଠତାଳି

ସ୍ଥାୟୀ

ମନ ଅଶା ମେଣ୍ଟି ନାହିଁ ଏତେ ସର କରି କି
ନେଉଛୁ ଓଟାର ପୁଣି କେଣ ଧର ଧର କି ॥ ଘୋ ॥

ତୋତେ ତ ଲଗିଛି ଖେଳ, ବୁଝୁଛି ମୋର ଭେଦାଳ,
ରହୁଥିବି କେତେ କାଳ ଅର ଏହି ପର କି ।
ପର ହେଲେ ହରବର, କି ଲଗା ତହିଁକି ତୋର,
ମିଳିତ ଗଲଣି ମୋର ବର, ଅନୁସରକି ॥

ସ	ମ	ତ୍ରୁ	ତ୍ର	ରସ	ର	ସନ	ସ	ଗ	—	ମ	ପ	ମର	ମ
ମ	ନ	୦	ଅ	୦	ଶା	୦	ମେ	ଶ୍ରୁ	୦	ନା	୦	ହିଁ	୦
ମ	ଧ	—	ଧ	ସଂ	ନ	ପପ	ଗ	ମ	ପ	ମର	—	ର	ସ
ଧ	ତେ	୦	ସ	୦	ର	୦	କ	ର	୦	କି	୦	୦	୦
ସ	ମ	—	ଧ	—	ନିଧ	ପ	ଧ	ପସ	ନସଂ	ନି	—	ଧ	ପସ
ନି	ର	୦	ହି	୦	ଓ	୦	ଟା	ର	୦	ପୁ	୦	ହିଁ	୦
ଗ	—	—	ଗ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ
କେ	ସ	୦	ଧ	୦	ର	୦	ଧ	ର	୦	କି	୦	୦	୦

ଅନ୍ତର୍ଗ

ଗ	ମ	—	ଧ	—	ନିଧ	ପସ	ପ	ପସ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ଧ	—
ତୋ	ତେ	୦	ତ	୦	ହି	୦	ଗି	ହି	୦	ଗେ	୦	ଧ	୦
ସଂ	ନସଂ	ହିଁ	ଗ	ର	ଗ	ରସଂ	ନ	ଧ	ନ	ସଂ	ନ	ଧ	—
ହିଁ	ହିଁ	୦	ହିଁ	୦	ମୋ	୦	ର	ତେ	୦	କା	୦	ଧ	୦

ଧ	ପସ	ନିର୍ମା	ଧ	ସ	ନି	ପସ	ଧନି	ପସ	ମସ	ର	ଗ	ମ	—
ର	ହି	୦	ଧ	୦	ନ	୦	କେ	କେ	୦	କା	୦	ନ	୦
ସ	ସ	—	ଗ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ଗମପ	ଗ	ରଗ	ରସ	—
ସ	ର	୦	ଧ	୦	ହି	୦	ପ	ର	୦	କ	୦	୦	୦

ସଞ୍ଚାର

ପ	ଧ	ପ	ମସ	ମ	ପ	—	ପ	ନ	ସ	ରମ	ଗ	ସନ	ସ
ପ	ର	୦	କେ	୦	କେ	୦	କ	ର	୦	ବ	୦	ର	୦
ନ	—	ସ	ନସ	ନ	ପ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ଧନ	ସ	ନ	—
କ	ର	୦	ଗା	୦	କ	୦	ହି	କ	୦	ମୋ	୦	ର	୦
ପ	ପସ	ନିର୍ମା	ଧନି	—	—	ପସ	ଧ	ଗ	ପ	ମ	—	ଗ	—
ମ	ନ	୦	କ	୦	ହି	୦	ଧ	ଗ	୦	ମୋ	୦	ର	୦
ସ	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧନ	ପସ	ଗୁର	ସ
କ	ର	୦	ସ	୦	ହି	୦	ସ	ର	୦	କ	୦	୦	୦

(୧୩)

ଶିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ଅଖିରେ ଦେଖା ତୁ କି ନ ଦେଲୁ ପରେ ।
 ଦିବା ରଜନୀ ମୁହିଁ, ଚକିତେ ଚୁହିଁ ଚୁହିଁ,
 ନିରତେ ନୟନରୁ ନୀର ନ ସରେ ॥ ଘୋ ॥

କି ରୂପେ ଅସୁ କାହିଁ, କି ଭାବେ ରହିଥାଉ,
 କାହିଁ ଉଦ୍‌ଭାସି ପାଉ, ଚକିତେ ଚୁହିଁ ଚୁହିଁ,
 ନାହିଁ ନ ଥିବା ଭଲ, ଏ ଅତି କଲବଲ,
 ମରମ ବ୍ୟଥା କେତେ ମରମେ ମରେ ।
 ଅପୁଷ୍ପ ପୁଲ କେତେ ମୁକୁଳେ ଝରେ ॥

°

ପ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ର	ମ	ଧ	—	ନଧ	ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ
ଅ	°	ଶ	ରେ	ଦେ	ଖା	ତୁ	କି	କ	ଦେ	ଲୁ	ଥ	ରେ	°	°	°
ମ	—	ର	ମ	ର	ମ	ଧ	ପ	ର	—	ମ	ର	ସ	ର	ସନ	ର
ଦ	ବା	ର	କ	ନା	°	ମୁଁ	ହିଁ	ଚ.	କ	ତେ	°	ଚୁ	ହିଁ	ଚୁ	ହିଁ
ସ	ମ	ର	ମ	ପ	—	ନଧ	ନ	ସଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	ନସଂକ	ଧନଧ	ସସପ	ମ
କି	ର	ତେ	°	ନ	ସୁ	ନ	ରୁ	ନା	ର	କ	ସ	ରେ	°	°	°

ଅନ୍ତରା

ପ	ଶ	ପ	ପର	ସଂ	—	—	—	ନ	ରଂ	ସଂ	ନୁ	ସଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ
କି	ରୁ	ଂ	ପେ	ସଂ	—	—	—	କ	ଭଂ	ବେ	ଂ	ର	ସଂ	ଥା	ର
ଧ	ଂ	—	—	ସଂ	—	—	—	କ	କ	ସଂ	ଧ	ପ	ଧ	—	ପ
କା	ଂ	—	—	ସଂ	—	—	—	କ	କ	ସଂ	ଧ	ପ	ଧ	—	ପ
ମ	—	—	—	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ର	ଗ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ସଂ	ସ
ନା	—	—	—	ଧ	କା	ଧ	ଧ	ଧ	ଂ	ଧ	ଧ	କ	ଧ	କ	ଧ
ସ	ମ	ଗ	ମ	ପ	—	ନୁ	ନ	ସଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	ନି	ନୁ	ପର	ପ
ମ	ର	ମ	ଂ	କା	ଥା	କେ	କେ	ମ	ର	ମେ	ଂ	ମ	ଂ	ରେ	ଂ
ମ	—	—	—	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ଗ	—	ମ	ର	ନ	ର	ନି	—
ଧ	ଧ	ଧ	ଂ	ଗ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	—	ମ	ର	ନ	ର	ନି	—

[୧୪]

ତେଡ଼ର

ସ୍ଥାୟୀ

ତା ରୂପ ଦେଖି ନାହିଁ ନୟନେ, ତାକୁ
 ଅନୁଭବେ ଜାଣି ପାରିଛି ।
 ଜାଣିଲ ଦିନରୁ ଏ ଜୀବନ ମୋର
 ତା ପଦେ ସମ୍ପି ଦେଇ ମାରିଛି ॥ ଘୋଷା ॥

ସେ ତ ଅସେ ନାହିଁ ଦିବସ ଅଲେକେ,
 ସେ ଅସେ ଗୋପନେ ସ୍ୱପନ ପୁଲକେ,
 ତା ଭବ, ତା ସ୍ନେହ, ତା ମାଧୁରୀ, ମୋହ,
 ମନ ପ୍ରାଣ ମୋର ଭାରିଛି ॥

ନିରତେ ତା କଥା ସୁମର ସୁମର,
 ମରମେ ମରମେ ଗଲଣି ମୁଁ ମର,
 ନ ବୁଝି ନ ସୁଝି, ଦେଇ ଅଣି ବୁଜି,
 ତା ଠାରେ ମୁଁ ରିତ ହାରିଛି ॥

ସ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ସ	ମ	—	ଗ୍ରମଗ୍ର	ରିଗ୍ରରି	ସ	—
ତା	ଧ	ପ	ଦେ	ଖି	ନା	ହିଁ	ନ	ଂ	ସୁ	ନେ	ଂ	ତା	କୁ
ସ	—	ଧ	ପ	ପ	ମଗ	ମ	ପଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	—
ସ	ଧ	ଧ	ବେ	ଂ	ଜା	ଣି	ପା	ର.	ଛି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ଧ	ସ	ସ.	ନ	ସ.	—	ଜି	ଜିରି	ସ.	ନ	—	ଧ	ପ
ଜା	ଜା	ଧ	ଦି	ନ	ରୁ	ଂ	ଏ	ଜା	ଦ	ନ	ଂ	ମୋ	ର
ପ	—	ଧ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	—
ତା	ପ	ଦେ	ସ	ଧ	ଦେ	ଇ	ସା	ଦ	ଧ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

(୧୫)

ଗୌତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ତୁ ମୋତେ ଚୁହୁଁ ନା ଭୁଲି ଦିନେ ହେଲେ
ମୁଁ ତୋତେ ଅକୁଳେ ଚୁହୁଁଛି ।
ତୁ ମୋତେ ଲେଉଟୁନା, ନିଶିଦିନ ମୁଁ ଯେ
ପାଶେ ପାଶେ ତୋର ରହୁଛି ॥ ଘୋଷା ॥

ଅଗନ୍ତାରେ ତୁହି କୁଦି ବୁଲୁଥାଉ,
ଅଲ୍ୟେଳ ପରାୟେ ହସି ଖେଳି ଯାଉ;
ତୋର ଦୁଃଖ, ଦକ, ଅଭାବ ଯେତକ
ନିଜ ଶିରେ ମୁହଁ ବହୁଛି ॥

ଯେ ଭଳି ତୋହର ଅଳି, ଅରଦଳି,
ନାହିଁ ମୋର କିଛି ସୁଖ ତହୁଁ ବଳି,
ତୋର ଯେତେ ଗୋଲ, ଯେତେ କଞ୍ଜାଳ,
ଛାଡ଼ ପାଦ ସବୁ ସହୁଛି ॥

ସ	ର	ମ	—	ପ	ପ୍ର	ପ	ମ	—	ପ	ନ	ସଂ	ନିପ	ନ	ପ୍ର	ପ
ତୁ	ମୋ	ତେ	°	ଚୁ	ହୁଁ	ନା	°	°	ଭୁ	ଲି	ଦି	ନେ	°	ହେ	ଲେ
ପ	ସଂ	ନି	ପ	ପ	ପ୍ର	ପ	ମ	ର	ମ	ପ	ପ୍ର	ମ	—	ରଗ୍ର	ରସ
ମୁଁ	ତୋ	ତେ	°	ଅ	°	କୁ	ଲେ	ଚୁଁ	°	ହୁଁ	°	ଛୁ	°	°	°
ପ	—	ପପ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	—	ପ	ପ	ସଂ	ନି	—	ପ	—
ତୁ	ମୋ	ତେ	°	ଲେ	ଭୁ	ନା	°	°	ନି	ଶି	ଦି	ନ	ମୁଁ	ସେ	°
ମ	ପ	ନି	ସଂ	ନି	—	ପ୍ର	ପ	ର	ମ	ପ	ପ୍ର	ମ	—	ଗମଗ	ରସ
ଖା	°	ଶେ	ପା	ଶେ	°	ତୋ	ର	ର	°	ହୁ	°	ଛୁ	°	°	°

[୧୭]

ଏକତାଳା

ସ୍ଵାୟଂ

କେତେ ଖଣ୍ଡରେ ନେଉଛି ଝିଙ୍କି

- କିଏ ସେ ମୋତେ କାହିଁ ।

ଝିଙ୍କା ତାର ମୁଁ ପାଉଛି ଜାଣି

(ମୋତେ) ଅଖିରେତ ଦିଶୁନାହିଁ ॥ ଘୋ ॥

କେବେ ଉପରକୁ ଚଢ଼ାଇ ନିଏ

କେବେ ଭୂଇଁରେ ଗଡ଼ାଇ ଦିଏ,

କେବେ ଚାଲୁଥାଏ ଧୀର ପାଦରେ

କେବେ ଯାଉଥାଏ ଧାଇଁ ।

ସବୁବେଳେ ସେ ମୋର-ଧରିଛି ହାତେ,

ଅଛି ମୋର ସାଥେ ସାଥେ,

(ତେବେ) ଧର ନ ପାର ମୁଁ ସାର ଦୁନିଆଁ

ତାକୁ ଖୋଜି ବୁଲୁ ଥାଇଁ ।

କାହିଁକି ନେଉଛି, କୁଆଡ଼େ ନେଉଛି,

ଜଣା ନାହିଁ ମୋତେ କିଛି ।

ବେ ଜାଣି କିସ ମନ୍ତ୍ରର କଲଣି

ବାଇ ହେଲି ତାହା ପାଇଁ

କିଂ	ସ	—	ରସ	ର	—	ସ	ର	ମଗ୍ନ	—	ର	ସ
କିଂ	କେ	ସ	ଝି	ବେ	ଂ	ନେ	ର	ଛ	ଂ	କେ	ସ
କିଂ	ସ	କିଂ	—	କିଂ	—	କ	—	—	ସ	—	କିଂ
କିଂ	ସ	ସେ	ଂ	ମୋ	ତେ	କା	ଂ	ଂ	କିଂ	ଂ	କିଂ
ସ	ର	ମ	ପ	—	—	ମ	ସ	ମସ୍ତକ	ମ	ସ	କିଂ
ସ	କିଂ	ତା	ର	ମୁଁ	ଂ	ପା	ରୁ	ଛ	ଂ	ସା	କିଂ
ସ	କିଂ	ରେ	ସ	ବ	ପମପ	ମ	କିଂ	—	ଂ	ସ	କିଂ
କିଂ	ସ	କିଂ	ତ	ଦି	ଶୁ	ନା	କିଂ	ଂ	ଂ	ଂ	କିଂ
କିଂ	ସ	ସେ	ଂ	କିଂ	—	କ	—	—	ସ	—	କିଂ
କିଂ	ସ	ସେ	ଂ	ମୋ	ତେ	କା	ଂ	ଂ	କିଂ	ଂ	କିଂ

(୧୭)

ଝମ୍ପତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

କହନା କହନା ମୋତେ ଭା'କଥା ଅଉ ।
ଭା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଯିବ ତ ଯାଉ ॥ ଘୋ ॥

କହ ଅଉ କେଉଁ ଆଗେ,
ଚିବି ଗୋ ତାହାର ପାଗେ,
ସାଧୁଛୁ ମୋହର ପରେ ସେ ତାର ଦାଉ ।
ଭା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଜବତ ଯାଉ ॥

ଡାକିଲେ ବୁଝିଲା ଯଦି ପରଶ ବ୍ୟଥା,
ତାହାର ଚରଣେ କୋଡ଼ ଦୁଃଖି ମଥା;
ଡାକିବା ନାହିଁ ତ ବାକି,
ଥକିଲଣି ତାକି ତାକି;
ଯେତକି ଦେଲୁଛି ଏବେ ତେତକି ଥାଉ ।
ଭା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଯିବ ତ ଯାଉ ॥

ସ	ଭ	ସଭ	ଗ	—	ମ	ମସୁପ	ମରା	ମ	—
କ	ବ	ନା	ଂ	କ	ବ	ନା	ମୋ	ବେ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	—	—	ପ	ପ୍ର	ମପମ	ଗ	—
ଠା	କ	ଥା	ଂ	ଅ	ଉ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	ସ	—	ନସ	କ	ପ୍ର	ପ	ମ
ଭା	ସ	ଗି	ଂ	ଏ	ଜା	କ	ପ	ବେ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	ପ	ମ	ମେ	ଗ	ଭ୍ର	ସ	—
ସି	ବ	ତେ	ଂ	ସା	ଉ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସି ଗ ଗ ଭା ସ ଭେ ଗ .

କ ମ କ ମ ଯ ମ କ ମ କ ମ କ ମ

କ ଗ କ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ

ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ

ସା ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ

କ ମ କ ମ କ ମ କ ମ କ ମ କ ମ କ ମ

ଂ ଂ ଂ ଂ ଂ ଂ ଂ ଂ ଂ ଂ ଂ

ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ

ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ

ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ ଗ ଂ

[୧୯]

କାଳ — ପଞ୍ଚମସଂଖ୍ୟା

ସ୍ଥାୟୀ

ସେ ତ ନୁହେଁ ନୁଆ ଗୋ ସେ ନୁହେଁ ନୁଆ ।
 (ସେ ମୋ) ଜୀବନ ଦେବତା ରୂପେ ହୃଦୟେ ଥୁଆ ।
 ଜନମ ଜନମ ଭରି ଗୋପନେ ରଖିଛି ଧରି;
 ମରମେ ମରମେ ଗୁଳି ରଖିଛି ହାର,
 ସେ ସୁରେ ନେଇଛି ବାନ୍ଧି ଅନ୍ତର-ତାର;
 କେତେ ସୁଖ କେତେ ଅଶା, କେତେ ବା ନୀରବ ଭାଷା,
 କେତେ ଅଶି ନୀରେ ତାର ସୁଦୃଷ୍ଟି ଧୁଆ ।

ନସ୍ତ — ନସ୍ତ ପ	ମ ପ ଗ ମ	ଧ — ନ ସ୍ତ	ନସ୍ତନ ପନସ୍ତ ପମ ପ
ସେତ ଂ ନୁ ହେଁ	ନୁ ଅ ଗୋ ସେ	ନୁ ଂ ହେଁ ନୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ
ଗମ ଗ — ମ	ଗ — ମ ଧ ପ	ଗ ମ ଗ ର	ସର ଗର ସନ ସ
ସେମୋ ଜା ବ ନ	ଦେବ ତା ରୁ ପେ	ହୃ ଦୃ ହେ ଥୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ

ଅନ୍ତର

ପ — ଧ ପସ	ସ୍ତ — ଗର ସ୍ତ	ସ୍ତ ଂନ ପସ ଧ	ସ୍ତ — ର ସ୍ତ
ଜନ ଂମ ଜ	ନ ମ ର ର	ଗୋ ପ ନେ ର	ଶି ଛି ଧ ର
ନ — — —	ଧ — ପ ଧ	ନ ଧ ନ ସ୍ତ	ନସ୍ତନ ପନସ୍ତ ପ —
ମର ଂମେ ମ	ର ମେ ଗୁ ଛି	ର ଶି ଛି ହା	ର ଂ ଂ ଂ
ମ — — —	ଗ ମ ଧ ପ	ଗ ମ ଜା ର	ସର ଗର ସନ ସ
ସେସୁ ଂରେ ନେ	ର ଛି ବା ଧି	ଅ ଛି ତା ର	ର ଂ ଂ ଂ
ମମ — — —	ନ ସ ର ସ୍ତ	ନ — ଧ —	ପ ଧ ମ ପ
କେତେ ଂ ସୁ ଖ	କେ ତେ ଅ ଶା	କେ ତେ ବା ନି	ର ବ ହ ଶା
ମ — — —	ଗ ମ ଧ ପ	ଗ ମ ର —	ସର ଗର ସନ ସ
କେତେ ଂ ଅ ଶି	ଜା ରେ ତା ର	ସୁ ତ ଛି ଧୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ

[୨୦]

ଏକତାଲା

ସ୍ଥାୟୀ

ଚର ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ସୁନ୍ଦର ।

ନିତ୍ୟ ନୂତନ ପ୍ରେମ ନିକେତନ

ଅନନ୍ଦ-ଘନ କଳେବର ॥

ନିଶି ଦିନ ଡବ ପୂଡ଼ ପରଷ,

ଅଶିଦିଏ ପ୍ରାଣେ ନବୀନ ହରଷ,

ସଙ୍ଗୀତ ଡବ ଡାଳିଦିଏ ପ୍ରାଣେ

ଅମିୟ ମାଧୁରୀ ନରନ୍ତର ।

କେବେ ବା ବାହାରେ କେବେ ଅନ୍ତରେ,

କେବେ ଦୂରେ, କେବେ ନିକଟେ;

କେବେ ଜଳେ ଛଳେ, ଗଗନ ମଣ୍ଡଳେ,

ଡବ ରୂପ ଛବି ପ୍ରକଟେ;

(ଅହେଁ) ସ୍ମୃତ୍ୟ, ରୁଚିର, ଶାନ୍ତି,

ମୋହନ, ମଧୁର, କାନ୍ତି,

ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ମୋର ସେ ଲବଣ୍ୟରାଶି

ଭ୍ରମି ଅସେ ସଦା ଡରଡର ॥

ସ	ର	ମ	ପମ	ପମ	ସ	ନି	—	ପ	ମପମ	ରୁ	ସ
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଅ	ହେ	ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଚି	ର
ସ	ର	ମ	ପ	ପମ	ପମ	ନି	ଂ	ପ	ପ	—	—
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଅ	ହେ	ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଂ	ଂ
ପ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନି	ରଂ	ସଂ	ନି	ପ	ପ
ନି	ଂ	ତୁ	ନୁ	ତ	ନ	ପ୍ରେ	ମ	ନି	କେ	ତ	ନ
ମପ	ନି	—	ପ	—	ପ	ମପ	ମପ	ପମ	ର	ର	ସ
ଅ	ଂ	ନ	ଦ	ସ	ନ	କ	ଲେ	ବ	ର	ଚି	ର

[illegible]

ସଞ୍ଚାର

[illegible]

(୨୧)

ଝାଞ୍ଜିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ବାଧା ହେଲଣି ଗୋ, ବଡ଼ ବାଧା ହେଲଣି ।
(ତୋ) ଘର-କରଣାରେ ମନ ମର ଗଲଣି ॥ ଓହା ॥

ଯେ ତୋତେ ଭରସା କରେ,
ହଠାତ୍ତାରେ ସେ ସତେ,
କାଣିଲି ତୋ କଥା ଖାଲି ମନ ଭୁଲଣି ।

ମୋ ଅଗେ ଚୁଡ଼ର ଆଉ ବହନା ଗୋ କହନା;
ଗଲ ନାହିଁ ଏବେ କି ତୋ କଥା ମନମୋହନା !

ଯାହା ତ ହେବାର ହେଲା,
ଶରପା ଟା କଣା ଗଲା,
ନେହୁର ହେଉଛି ଭଲ, ଦିଅ ମେଲଣି ।

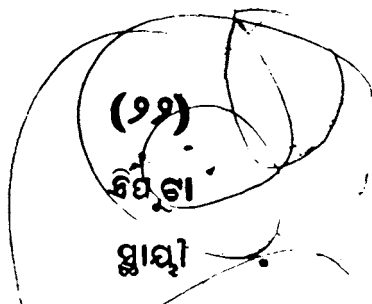
ନି କା	ସ ଧା	ଗ ହେ	— °	ମ ଲ	ମ ଶି	ପ ଗୋ	— °	ଗ ବ	ମ ହ
ପ କା	ଧ ଧା	ପଧ ହେ	ସ °	ନି ଲ	ଧନି ଶି	ପଧ °	ମପ °	ମଗ °	— °
ଗ ତୋ	ମ ଘ	ପ ର	ନ କ	— ର	ସ ଶା	ର °	ସ ରେ	ନ ମ	ସ ନ
ପ ମ	ଧ ର	ପଧ ଗ	ସ °	ନି ଲ	ଧନି ଶି	ପଧ °	ମପ °	ମଗ °	— °

ଅନ୍ତର

ମ	ପ	କପ	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂନ	ସଂ
ପେ	ତେ	ତେ	ଂ	ର	ପା	କ	କେ
କ	ସଂ	ରଂ	ମଂ	ରଂ	ସଂକ	ସଂ	ସଂକ
କ	ଟ	କ	ଂ	ଟା	କେ	ମ	କେ
ର	ମ	ପପ	ନସଂ	ପସଂ	କ	ପ	ପ
କା	ଣ	କ	ଂ	କେ	ପା	ଣ	କ
ର	ଗ	ପ	।	ଗ	ଗ	ସଂନ	ସ
ମ	ନ	କ	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ

ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ସ	ମ	।	।	ରମ	ଗ	ର	ସ
ମୋ	ପ	ଗେ	ଂ	କ	ର	ପ	କ
ର	ମ	ର	ର	ଗ	ର	ସଂନ	ସ
କ	କ	କା	ଂ	କ	କ	କା	ଂ
ସ	ମ	ମର	ପ	କ	ପ	କ	ପ
ର	କ	କା	ଂ	ପ	ପ	କ	ପ
ର	ମ	ରମ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ
କ	ପା	ମ	ଂ	ମୋ	କ	କା	ଂ
ପ	।	ମ	ର	ପପ	ନସଂ	।	କ
କା	କା	କ	ଂ	କା	ଂ	କ	କେ
ନ	ସଂ	ରଂ	ମଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ସଂ
ସ	ର	ପା	ଂ	କା	କା	ଗ	କା
ପ	ପ	ପପ	ନସଂ	ପସଂ	କ	ପ	ପ
କ୍ରି	କ	ରା	କେ	କ	କ	କ	କ
କ	ପ	ମ	ପ	ମର	ରମ	ସଂନ	ସ
ପ	ପ	ମେ	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ

ସବୁ ପୁଅ ଯେବେ ସବୁଲକ୍ଷି, ଏବେ

ନିଜ ରାହା ଧର ରେ ।

• ସବୁ ଅଣା ଯେବେ

ଭୂଟିଲକ୍ଷି, ତେବେ

ଅର କସ୍ତ ଡର ରେ । ଘୋ ।

ସାରାଟି ଜୀବନ-ସାଧୁ, ସାଧୁ, ସାଧୁ,

ସବୁ ବାସନାର କରଣ ସମାଧୁ,

ସବୁ କର୍ମ ଯେବେ

ହୋଇଲକ୍ଷି ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ପୋଡ଼ିଲକ୍ଷି ଘର ରେ ।

ଲକ୍ଷିଲକ୍ଷି ଯେବେ ଇଡ଼ିତ ନୟନେ,

ଅଲେକରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରେଖାଟି,

ନିଭିଲକ୍ଷି ଯେବେ ହୃଦୟ କୁଟୀର

ଅଶାର ପ୍ରଦୀପ ଶିଖାଟି,

ଅର କାହା ଲଗି ରହୁଅଛି ଟାକି,

ଅର ତୋର ଅବା କସ୍ତ ଅଛି ବାକି,

ଅସିଲକ୍ଷି ତେଣୁ

ଅଦର ଡକରା

[ଶୁଭ] ଅନୁକୂଳ କର ରେ ।

ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—	—	ମ	ପ	ମ	ଗ	ମ	ଗ	—
ସ	ହ	ସ	ଗ	ଂ	ପେ	ବେ	ସ	ର	ଲ	ଶି	ଂ	ଏ	ବେ
ଗ	ସ	—	ନସ	ନସ	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ଗମ	ଗ	ହ	ସ
କ	କ	ରା	ହା	ଂ	ଂ	ଂ	ଧ	ର	ଂ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ସ	ଧ	ନ	ହି	ସ	—	ଗ	—	—	ହିଗ	ହି	ସ	—
ସ	ହ	ସ	ଶା	ଂ	ପେ	ବେ	ତୁ	ଟି	ଲ	ଶି	ଂ	ତେ	ବେ
ସ	ର	ଗ	ପ	ଗ	ପ	—	ନ	ଧ	ପ	ମମ	ଗମ	ହିଗ	ସ
ସ	ର	କ	ସ	ଂ	ଂ	ଂ	କ	ର	ଂ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ

(୨୩)

ଭଜା ବୀର୍ତ୍ତକ — ଏକତାଳା

‘ସ୍ଥାୟୀ’

କେତେ ପଦନରେ, ସଜାଡ଼ ଥିଲି ମୁଁ

ଘର ମୋର ଭାଙ୍ଗି ଗଲଣି ।

• ମୋର ମୋର ବୋଲି ଯାକୁ ବୋଲୁଥିଲି

[ଏବେ] ଯା ହେବାର ତାହା ହେଲଣି ॥ ଘୋଷା ॥

(ସବୁ ତ ମୋର ସରି ଗଲଣି)

(ଧନ, ଜନ, ଅଶା, ଭରସା)

ଧନ ନାହିଁ, ଅଛି କାମ, ବୋଧ, ଲେଭ,

ଜନ ନାହିଁ, ଅଛି ମାୟା, ମୋହ, ଶୋର’

ପଦ ନାହିଁ, ବୁଝା ମଦର ଗରବ,

ମନକୁ ମତାଇ ଦେଲଣି ॥

(ଧର ମଣେଁ ସବୁ ପରି)

(ଅଶା ଗରବ ଫୁଲ ମରି)

ସବୁ ପାଇ ଏକା ନୟନର ଜଳ,

ହୋଇଛି ଏବେ ମୋ ଜୀବନ ସମ୍ବଳ

ସେତକ ଉଝାଇ ଦେଇ ଚରଣେ

ନେବାକୁ ବସିଛି ମେଲଣି ॥

(ନାହିଁ ତ କିଛି ଅଶା ଅଛି)

(ତୋହରି ଦାନ ତୋ ଠେଇଁ ଥାଉ)

ଗ	ମ	ପ	—	—	—	• ମପ	ମପ	ପ	ମ	—	ଗ
ବେ	ଡେ	ପ	ତ	ନ	ରେ	ଧ	ଜା	ଡ	ଥ	ଲ	ମୁଁ
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ଧ	ପଥନପ	ନ	—	—
ଘ	ର	ମୋ	ର	ସ	ଝ	ଗ	ଜ	ଶ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ଧ	ମୁଁ	—	—	—	ନ	ମୁଁ	ନ	ଧ	ଲ	ଧର
ମୋ	ର	ମୋ	ର	ବୋ	ଲ	ପା	କୁ	ବୋ	ଲ	ଥ	ଲ

(୨୪)

ବାଟିଆରି—ଝଗମଟା

ସ୍ଥାୟୀ

ଭଙ୍ଗା ମୋର ତଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡିକ ପାଉଛି ଭାସି ।
କେଉଁ ଅଳଣୀ ବୁଲିଲେ କିସ ମନାସି ॥ ଘୋ ॥

ରତ ରତ ହେଉଛି ବେଳ,
ଦରିଆରେ ନ ଦିଶେ କୁଳ,
ଫିଶିଯିବ ନିଶି ଅନ୍ଧାରେ ମନ ଉଦାସୀ ॥

ଅସରନ୍ତ ତେଜକୁ ତେର, ଅସୁଛି ମାତ୍,
ଦିଦର ଏ ନାଆ ଖଣ୍ଡିକ ଯିବକି ବୁଡ଼;
କେଡ଼ି ସାହା କୁଆଡ଼େ ନାହିଁ,
ଏକୁଟିଆ ପାଉଛି ବାହୁ,
ତରଟିଏ ଅକାଶ ବୋଣେ ଚାହିଁଛି ଅପି ॥

ଗ	।	ମ	ଗ	ସ୍ଥ	ସ	ସ	ଗ	ମ	ପ	ପ	।
ଭ	ମା	ଂ	ଂ	ମୋ	ର	ଡ	ଙା	ଖ	କ୍ଷ	କ	ଂ
ମ	ଗ	ମ	ଗି	ସ	ଂ	ସ	।	ରଗ	ର	ସ	।
ଂ	ଂ	ପା	ର	କ୍ଷି	ଭ	କ୍ଷି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
।	।	ପ	ପ	ସ.	।	ନ	ସ.	ନ	ପନ୍	ପପ	।
ଂ	ଂ	କେ	କ୍ଷ	ଅ	କ	କା	ଂ	ବ	ର	କେ	ଂ
।	।	କି	ପ	ପ	ମ	ମପ	।	ଗମ	ଗର	ସ	ଂ
ସ	ଂ	ରଗ	ଂ	ଂ	।	ପି	ଂ	କା	କ	କ୍ଷ	କ୍ଷ

[illegible]

ସଞ୍ଚାର

ଅନ୍ତରା

५७

କାମ • | • ର ଶ୍ର

• | • | • ଗ

• ଦି ଦି ର ଦି ଗ
• ଦି ଦି ର ଦି ର

• ସ କୁ ମ ଶୁ |

• | ସ ର ଦ |
• ସ ର ଦ ସ ର

• | ଦି ର

• ଦି ମ ଶ
• ଦି ମ ଦି ଶ

କା ମ •
କା ମ ଶ

କା ର • |

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନିତେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

(୨୭)

ହିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ଅନ୍ତର ଉତ୍ସବ ଅଳ୍ପ ହେବେ ।

ବିଗତ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ମମ ବିଗତ ବିଗତରେ ॥

ମତ୍ତ କଳାସ ବିଲେଳିତ ପ୍ରାଣ, ମରୁ ସୁଅନେ ଶାନ୍ତ ସମ୍ଭାନ,

ଲକ୍ଷ୍ମିତ ପୁଣି କୁସୁମ ଶତ ଶତରେ ॥

ପୁଲକିତ ଅଲେଖ ଉଲସିତ ଗଗନେ,

ଅକ୍ଷର ବାଣି ଗ୍ରାସିଛି ସଦନେ,

ରାଗିଣୀ ନବ ନବ,

ମୁଖର ମୁରଜ ରବ

ଅବସାନ ଅଳ୍ପ ମମ

ଉନମତ୍ତ ତାଣ୍ଡବ,

ନୀରବ ବାଣୀତାରେ ବାଜଣ ବିତରେ ॥

ର	ଗ	ପ	ମ	ର	ଗମଗର	ସନ	ମ	ସ	ଗ	ଗମପ	ମ	ପ	—	ମପମ	ଗର
ଅ	ଂ	ନ୍ତ	ର	ବ	ଂ	ସ୍ତ	ବ	ଅ	ଜ	ବ	ତ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ଧ	—	ପଥ	ନ୍ତ	ଧ	ପ	ପ	—	ର	ଗ	ମ	ପଥପ	ମପଗ	ଗର
ବ	ଗ	ତ	ଜ୍ୟୋ	ସ୍ତ	ଂ	ମ	ମ	ବ	ଗ	ତ	ବ	ଗ	ତ	ରେ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	ପ	ନ	ସଂନ	ଧପ	ନ	—	ପ	ପଥନସଂ	—	—	ଗଂ	ସଂନ	ସଂ	—
ମ	ଂ	ତ୍ତ	ବ	ଜା	ଂ	ସ	ଂ	ବ	ଲେ	ଜ	ତ	ପ୍ରା	ଂ	ଶ	ଂ
ବ	—	—	ସଂ	ନଧ	ନସଂନଧ	ପମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ସଂ	ନୁସଂନୁ	ଧ	ପ	—
ମ	ଂ	ସ	ସ	ଅ	ଂ	ନେ	ଂ	ଶା	ଂ	ନ୍ତ	ଶ	ସ୍ତା	ଂ	ନ	ଂ
ପ	ସଂ	ନ୍ତ	—	ଧ	—	ପ	—	ମ	ପ	ର	ଗ	ମ	ପଥପ	ମପମ	ଗର
ବ	ଂ	ନ୍ତ	ତ	ପୁ	ଂ	ଶ	କୁ	ସୁ	ମ	ଶ	ତ	ଶ	ତ	ରେ	ଂ

(୨୨)

ଚିତାକ

ସ୍ଥାୟୀ

ମୁରଜୁତ ଅମ୍ବର ବାଡ଼ ।
 ଭାସିଅସେ କି ଗଭୀର, ମୂର୍ତ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ
 ବନ ନିରବତା ଅବଗାଡ଼ ॥

ପ୍ରବେଶ ଦିଗନ୍ତ, ନିହତ ଧରଣୀ
 ଶାନ୍ତି, ସୁସୁପ୍ତ, ନିରବନ ସରଣୀ,
 ପ୍ରଗାଢ଼ ରାତି —
 କଠରେ ! ଅସୀମ ପଥ ଯାତୀ,
 ନିବିଡ଼ ତମିସ୍ରା-ସିନ୍ଧୁ-ସଲିଳେ
 ଦେ ତୋର ତରଣୀ ବସାଇ ॥

ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ଧନ୍ନ	ଧସ	ମ	ଗ	ମପ	ପଧ	ଧପ	ମଗ	ମ	—	—	—
ମ	ର	ଛ	ତ	ଅ	ଂ	ମ୍	ର	ବା	ଂ	ଂ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ଂ
ଧ	—	ପ	ଧ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ସଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ୍ନ	ଧ
ଭ	ସି	ଅ	ସେ	କ	ଗ	ଭ	ର	ମୁ	ଂ	ଂ	ର୍ତ୍ତ	ସ	ଂ	ଗୀ	ତ
ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ଧନ୍ନ	ଧସ	ମ	ର	ସର	ରମ	ମପ	ପଧ	ମ	—	—	—
ବ	କ	ଗ	ର	ବ	ତା	ଅ	ବ	ଗା	ଂ	ଂ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅକ୍ଷର

ମ	—	—	ବ	ର	ସ	—	—	ର	ମ	—	—	ପ	ମ	ପ	—
ପ୍ର	ଂ	ଂ	ବିପ୍	କ	ଗ	ଂ	ତ୍ର	କ	ଂ	କୁ	ତ	ଧ	ର	ଶୀ	ଂ
ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ସଂ	ଧ	ସଂ	—	ସଂ	ଧଂ	ରଂ	ସଂ	ଧ	ପସ	ସଂ	—
ଜ	ଂ	ଂ	ତ୍ର	ସୁ	ସୁ	ଂ	ତ୍ର	କ	ର	କ	କ	ସ	ର	ଶୀ	ଂ
ସଂ	ସଂ	—	—	ସଂ	ରଂ	ମଂ	—	ଧ	ସଂ	ମଂ	—	ରଂ	ସଂ	ଧ	ପ
ସ	ସା	ଂ	ବ	ର	ଂ	କୀ	ଂ	କ	ଂ	ରେ	ଅ	ସୀ	ମ	ପ	ଅ

ଧପ	ପ	ପମ	ର	ମ	—	—	—	ମ	ର	ମ	—	ର	—	ସ	—
ଯା	୦	ହୀ	୦	୦	୦	୦	୦	ନି	ବି	ଡ଼	୦	ତ	ମି	ହା	୦
	•														
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	—	ମ	•ପ	ଧ	ସ୍	ପ	ଧ	ମ	ପ
ସି	୦	ହି	୦	ସ	ଲି	ଲେ	୦	ଦେ	୦	ଜେ	ର	ତ	ର	ଶୀ	ର
ରମ	ମପ	ପସ	ମରି	ମ	—	—	—	ମ	—	—	—				
ସା	୦	୦	୦	ର	୦	୦	୦								

(୨୮)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଅସ ପ୍ରିୟତମ ମରଣ, ମୋହର

ମୋହ ବନ୍ଧନ ଛୁଟାଇ ।

ଅସ ଅସ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନେ

ନୂତନ ଜଗତ ଫୁଟାଇ ॥

ବିପଦରେ ଭୁଲୁ ଏକା ଚିର ମିତ,

ତୋ ବନ୍ଧୁ ନିବନ ନାହିଁ ମୋ କେହୁ ତ

ଅସ ବନ୍ଧୁ ମୋର ବ୍ୟଥିତ ପରଶୁଁ

ସକଳ ବେଦନା ଛୁଟାଇ ।

ଦେଖି ଅସ ସାଥେ ଅପାର ଅନନ୍ଦ

ଅସୀମ ଅସରା ମୁକ୍ତି,

ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିୟୂଷ-ପାତ ନିଗାଡ଼

ଭାଳ ଅସରନ୍ତି ତୃପ୍ତି;

ଜର ଜର ମୋର କାତର ଅନ୍ତରେ,

ସୁନା-କାଠି ଛୁଇଁ ଦେଇଯାଅ ଥରେ,

ନିଶାନ ଜୀବନେ ନର ବସନ୍ତର

ନବ ସଙ୍ଗୀତ ରଚାଇ ॥

ସ	ଗ	ଗମ	ମପ	—	—	ସ	ନ	ଧନସିନ	ସ	—	—
ଅ	ସ	ପ୍ରି	ସ୍ତ	ତ	ମ	ମ	ର	ଶ	ମୋ	ହ	ର
ଗ	ପ	—	ପ	ନ	—	ପ	ନସିନ	ପ	ଗମ	ଗ	ପ
ମୋ	ଂ	ହ	ବ	ଦି	ନ	ଭୁ	ଟା	ଇ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନ	ସିନିସି	ନି	ପ	ପ	ଗ	ପ	ମ	ଗ	ର	—
ଅ	ସ	ଅ	ସ	ମୋ	ର	ଅ	ଂ	ଦି	ନ	ସୁ	ଦେ
ର	ପ	ମ	ଗ	ର	ମ	ଗର	ଗ	ସନ	ସ	—	—
ନୁ	ତ	ତ	ତ	ଗ	ତ	ପୁ	ଧା	ଇ	ଂ	ଂ	ଂ

(୨୯)

ଏକତାଳି ।

ସ୍ଥାୟୀ

ମଉଳିକୁ ଯେବେ ପୁଲୁଟି, କାହିଁକି

ବାସ ତାର ଉଠେ ମହକି ?

ନିଭୁଛି ଅନଳ ଶିଖା ଯେବେ, କିପିଁ

ଧାସ ତାର ଉଠେ ମହକି ?

ସୁରପ ଦେବତା ପରବତ ପାରେ,

କୁଡ଼ିଲେଣି ଯେବେ ସଞ୍ଜୁଆ ଅନ୍ଧାରେ,

ପଶୁମ ଅକାଶେ କହ ଚୋର, କିଅଁ

ନାଲି ରଙ୍ଗ ଉଠେ ଟହକି ?

ବସନ୍ତ ଗଲଣି, ଅର ରେ କାହିଁକି

ବହୁଛି ଦରିଦ୍ର ବତାସ,

ବୁକୁ ପୋଡ଼ିଲଣି, ଭୁଞ୍ଜାଟାରେ କିଅଁ

ରହୁଛିର ହା—ଦୃତାସ;

ଭାଙ୍ଗିଲଣି ବାଣୀ, ଛୁଡ଼ିଲଣି ତାର,

ଭୁଲୁଛି କିପିଁ ମଲ-ସ୍ବର ତାର,

ଝୁଲିଲଣି ଫଳ, ଅର କାହିଁପାଇଁ

ଡାଳଟା ପଡ଼ୁଛି ନହକି ?

ଭାଙ୍ଗିଲଣି ଯେବେ ହାଟଟା, କାହିଁକି

ଅର ରେ ରହୁଛି ଗହକା ?

ସ	ର	ମ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ମ	ପଧ	ନ	ଧ
ମ	ଉ	ଲ	ଛି	ଯେ	ବେ	ପୁ	ଲ	ଟି	କା	ଂ	ହି
ନଧ	ପ	—	ମପ	ଗ	—	ସ	ଗ	—	ଗମ	ମପ	—
କ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ବା	ସ	ତା	ର	ଉ	ଠେ
ଗମ	ଗମପମ	ପମପ	ର	ସ	—	ପ	—	ଧ	ପଧ	ପମ	—
ମ	ହ	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ନ	ଭ	ଛି	ଧ	ନ	ଲ
ପ	ଧ	ମ	ପଧ	ନସ	ନ	ସ	—	—	ନସ	ଧନସ	ସ
ପି	ଧା	ଯେ	ବେ	ଂ	କ	ପି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

(୩୦)

ଏକତାଳି

ସ୍ଥାୟୀ

ଅକି ମୋ ଜୀବନ କର୍ମ ଶେଷେ

ଜୀବନ ସ୍ଥାମୀ ଅସ ହେ ବାରେ ।

(ମୋର) ଅକ୍ତିମ ସମୟେ, ହେ ଅନ୍ତରସାମୀ,

ଭବ ଦୁଃଖ ଅସି ଅନ୍ତର ଦ୍ଵାରେ ॥ ଘୋଷା ॥

ତୁମର ସଧୀର ଅଗମନ ପାଇଁ,

ଅଧୀର ନୟନେ ଅଛି ପଥ ଚାହିଁ,

(ମୋର) ସକଳ ଅନନ୍ଦ, ସକଳ ବେଦନା

ସମ୍ପ୍ରିଦେବି ବୋଲି ତୁମର ଠାରେ ॥

ଅସ ହେ ସୁନ୍ଦର, ଅସ ହେ ମଧୁର

ମୋ ହୃଦ ଆକାଶ ବାବା-ଶରୀର,

(ଯିବି) ତୁମର ଚରଣ-କିରଣ ପରଶେ,

ହରଷେ ମରଣ-ସିନ୍ଧୁ ଠାରେ ॥

ପଥ	ପଥ	ନିଧ	ପ	ମ	—	ର	ମ	ଗ୍ର	ରଗ	ର	ସ
ଅ	କ	ମୋ	ଜା	ବ	ନ	କ	ଂ	ମ୍	ଶେ	ଂ	ଶେ
ସ	ର	ମ	—	—	—	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସ୍	ନ
ଜା	ଂ	ବ	କ	ସ୍ଥା	ମୀ	ଅ	ସ	ହେ	ବା	ଂ	ରେ
ମଥ	ନ	—	—	—	ଧ	ନ	ର	ସ	ନ	ଧ	—
ମୋର	ଅକ୍ତି	ମ	ସ	ମ	ୟେ	ହେ	ଅ	କ୍ତି	ର	ପା	ମୀ
—	ଧ୍ଵନି	ଧ	ପ	ମ	ଧ	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସ୍	ନ
ଂ	ଭବ	ହ	ଅ	ଅ	ସି	ଅ	କ୍ତି	ର	ହା	ଂ	ରେ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	—	ଧ	—	ନି	ସଂ	—	ଧନି	ରଂ	ସଂ	—
ଭୁ	ମ	ର	ସ	ଧୀ	ର	ଅ	ଗ	ମ	ନ	ପା	ଛ
ସଂ	ନ	ସଂ	ନି	—	ଧ	—	ପଥ	ସଂ	ନି	ଧ	—
ଠ	ଧୀ	ର	ନ	ସ୍ୱ	ନେ	ଂ	ଝୁ	ପ	ପ	ରୁ	ଧି
ମ	ଧ	ପଥନି	ଧପ	ମଗ	ମ	ଧ	ମ	ଗ	ର	ସ	—
ସ	ଠ	ନ	ଅ	ନ	ଧ	ସ	କ	ନ	ବେ	କ	ନା
ସ	ର	ମ	ମପଥପ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସ	ନି
ସ	ନ	ବେ	କ	ବୋ	କି	ଭୁ	ମ	ର	ଠା	ଂ	ରେ

ସଞ୍ଚାରୀ

ମ	ପ	ମପଥପ	ମ	ଗ	—	ର	—	ହ	ର	ସ	—
ଅ	ସ	ବେ	ସୁ	ନ	ର	ଅ	ସ	ବେ	ମ	ଧୁ	ର
ସ	ଗ	ର	ମ	—	—	ପଥ	ପଥନି	—	ଧପ	ମଗ	ମ
ମୋ	ହ	କ	ଅ	କା	ସ	ର	କା	ସ	ସ	ଧ	ର
ଧ	ନି	ରଂ	ସଂରଂ	ଗ୍ରଂ	ରଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଧ	ନି	ଧ
ଭୁ	ମ	ର	କ	ର	ସ	କି	ର	ଗ	ପ	ର	ସେ
ସ	ର	ମ	ପଥପ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସ	ନି
କ	ର	ସେ	ମ	ର	ଗ	ସି	ଂ	ଧୁ	ପା	ଂ	ରେ

(୩୨)

ଏତେଲା

ସ୍ଥାୟୀ

ନିଶିଳ ବିଶ୍ଵ ନନ୍ଦନ କର କାଗିଛି ମଧୁର ହେ ।

ଗେନ ଭୁବନ ସ୍ଵନ୍ଦନ କର ବହୁଛି ମଳୟ ମନ୍ଦ ॥

ମେଘ ଘୋଳେ ବସି ମୋହନୀ ଅଶ୍ରୁ,

ଉଠୁଛି ଭଲପି ହସି ହସି ହସି,

ତା ଅଙ୍ଗରୁ ଝରି ପଡୁଛି ସରସେ, ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ମକରନ୍ଦ ॥

ଏ ମଧୁ ନିଶୀଥେ ଅସ ବନ୍ଧୁ ଅଜ,

ମିଳନ ବାଂଞ୍ଛା ଉଠିଲଣି ବାଜି,

ଅକୁଳ କଲଣି ଡୁବିତ ପରାଣ ବାଞ୍ଛୁଳ ବକୁଳ ଗନ୍ଧ ॥

ସ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ଧନ	ସଂ	—	ନଧ	ପମ	ପ
ନ	ଉ	ଲ	ବ	ଂ	ଶୁ	ନ	ଂ	ଦ	ତ	ବ	ଦ
ଗ	ଉ	ମ	ଗର	ସନ	ସ	ଗମ	ଂ	ପ	ଧ	ନ	ପ
ହା	ଗି	ଞ୍ଜି	ମ	ଧ	ର	ଛ	ଂ	ଦ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ସଂ	ସଂ	ହ	ଧ	ପ	ପ	ପଥ	ଧ	ସ	ଗ	ର
ଗ	ଗ	କ	ହ	ବ	ନ	ସ୍ଥ	ଂ	ଦ	ତ	ବ	ଦ
ଉ	ହ	—	ଧ	ପ	—	ଉ	ଗ	ଗର	ସନ	ସ	—
ବ	ହ	ଞ୍ଜି	ମ	ଲ	ସୁ	ମ	ଂ	ଂ	ଦ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	ପ	ନ	—	—	—	ସଂ	—	—	ସଂ	ସଂ
ମେ	ଉ	କୋ	ଲେ	ବ	ସୁ	ଂ	ମୋହ	ନ	ସଂ	ଉ	ଶୀ
ନ	—	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ପ	ଧନସଂ	—	ସଂ	ନ	—
ଉ	ଂ	ଞ୍ଜି	ଦ	ହ	ସି	ଦ	ସି	ଦ	ସି	ଦ	ସି

(୩୩)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ମୋର ଶୂନ୍ୟ କୁଟିର ଦ୍ଵାରେ ।
ନୂତନ ଅତଥୁ ଅସିଦ୍ଧି ଅକି ଗୋପନ ଅଭିସାରେ ॥ ଘୋ ॥

ବ୍ୟଥାତ ପରାଣେ ଦୀର୍ଘ ଭରତ କର ବନ୍ଧୁ ଅତନାନ୍ତ,
ବହୁ ଦୂର ଦେଶୁଁ ଅସିଦ୍ଧି ସେ ପରା ହୋଇ ଅତି ପଥ ଶାନ୍ତ ।

ନୟନ ସଳିଳେ ଚରଣ ପଶାଳି,
ଚକ୍ଷୁରେ ପୋଛିବି ହୋଇ ନିଃଶ୍ଵଳି,
ଅଞ୍ଚଳେ ବସାଇ, ପୂଜିବି ଯତନେ ବେଦନା-କୁସୁମ ହାରେ ।

ଗ	ମ	ହ	ର	ସ	ର	ପ	—	—	ମ	ମ	ପ
ରୁ	୦	କ	କୁ	ଚ	ର	ହା	୦	ରେ	୦	ମୋ	ର
ମ	।	ହ	ର	ସ	ର	ପ	।	।	।	।	।
ହ	୦	କ	କୁ	ଚ	ର	ହା	୦	ରେ	୦	୦	୦
ମ	୧	କ	।	କ	୧	ପ	ନ	ନ	୧	କ	୧
ହ	୧	କ	।	କ	୧	ପ	୦	୧	୧	୧	୧
ମ	୧	କ	।	କ	୧	ପ	୦	୧	୧	୧	୧
ଗ	୧	କ	।	କ	୧	ପ	୦	୧	୧	୧	୧
ରୁ	୧	କ	।	କ	୧	ହା	୦	ରେ	୧	ମୋ	ର

ଅନ୍ତର

ଗ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	ପର	ନସଂ	ନ	ସଂ	—	—
ବ୍ୟ	ଧ୍ୱ	ତ	ପ	ବ	ଶେ	ପା	ଂ	ର୍ବ	ବ	—	—
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ଧ୍ୱ	ପ	ପର	ମପ	ମପରୁ	—	—	—
କ	ର	କ	ନ	ଧ୍ୱ	ତ	କା	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ଂ
କି	।	ସଂ	ର	ସଂ	—	ଧ	ସଂ	କି	ଧ	ପ	—
କ	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	କ୍ର	ଧ	ସଂ	କ୍ର	ସେ	ପ	କ୍ର
ମ	ପ	ପ	ପ	ପ	ପ	ସ	ଂ	କ୍ର	—	—	—
ହେ।	କ	ଧ	କ	କ	ଧ	ଶା	ଂ	କ୍ର	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ସଂ	ଂ	ରଂ	ସଂ	କ	ସଂ
ନ	ସ୍ୱ	ନ	ସ	କ	କେ	ତ	ର	ଶା	ପ	ଶା	କି
ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ୍ର	ପ	ପ	ଧ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ
ବି	କ୍ର	ରେ	ପୋ	କ୍ରି	ବ	ହେ।	କ୍ର	କି	କ୍ର	ଧ	କି
ଗ	ମ	ପ	ପର	ପସଂ	ନ	ପର	ପସଂ	ନ	ପର	ମଗ	ମ
ଅ	ଅ	କେ	କ	ସା	କ	ପୁ	କି	କ	ପ	ତ	କେ
ଗ	ମ	ହ	ରଗ୍ର	ସ	ର	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ
ବେ	ଦ	ନା	କ୍ର	ସ୍ୱ	ମ	ଦା	ଂ	ରେ	ଂ	ମୋ	ର

(୩୪)

ଭଜା ଗୀର୍ତ୍ତନ—ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ ସେ ମୋର, କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ
(ମୋର) ଅଧିକାର ହୃଦୟଗଗନେ ମୁଁ ଶୁଣି ଶରଦ ଇନ୍ଦୁ ।

ଏ ଯେ (ରର ଦିନର ଶୁଭ) (ସସମୋହର ମୁଁ ତାହାର) ।

(ଜୀବନେ ମରଣେ ବନ୍ଧାହେଁ)

(ପରାଣେ ପରାଣେ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦ)

ଏକୃଷିଆ ମୋତେ କେଉଁଠି ମୁରୁଛି,

କେଉଁ ଗହନରେ ରହିଥିଲ ଲାଗି

ଏତେ ଦିନ ଏବେ ଉଦୟ ହୋଇଛି ଉଡୁଳାଇ ଚିତ୍ତ ସିନ୍ଧୁ

(ସେ ଯେ ଅନେକ ଦିନର ଚିନ୍ତା)

(ଛୁଟିଯିବା ତା ମୁହଁଟି)

(ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ବୋଲି ଚିନ୍ତା ଦେଉ ନାହିଁ)

କେତେ କାଳ ତାର ମୁଁ ତଟିକୁ ଧରି,

ରହିଅଛି ଚାହିଁ କେତେ ଅଶ୍ରୁ ନରି,

ଦିନ ନ ସରୁଛି ତାକଥା ସୁମର, ଦିନ ରାତି କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ

(ନ ଦୃଃ ପାରିଶାରି)

(ମରମ ତାରେ ଗୁଳ୍ମା ସେ ରୁପ)

(ହେଁ ହେଁ ହୋଇ କାଗି ଉଠେ)

ସ	ମ	ପ	—	—	—	ମସ	ମସ	ପ	ମ	ଗ	—
କେ	ଉଁ	କ	ନ	ମ	ର	ବ	ଂ	କୁ	ସେ	ମୋ	ର
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ଧ	ଧନସ	ନ	—	ପ—
କେ	ଉଁ	କ	ନ	ମ	ର	ବ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ମୋର
ପସ	ଦିସ	—	—	—	—	ନ	ସ	ନ	ଧ	ନ	ଧ
ସ	ଂ	କ	ଗ	ଂ	ର	କ	ଦ	ସୁ	ଗ	ଗ	ନେ
ସ	—	ନ	ଧ	ପ	ଧ	ମ	—	ପ	—	ମ	ଗ
ସ	ଂ	ଗୁ	କ	ର	ଦ	କ	ଂ	କୁ	ଂ	ଧ	ସେ

[illegible]

(୩୫)

କହୁରବା

ତୁହି ଯଶେ ଯଶେ ଅସୁ ମୋର ପ୍ରାଣେ ।

ସୁପନେ, ଶୟନେ, ନୟନେ, ନୟନେ ॥ ଘୋଷା ।

ପ୍ରଭାତେ, ପ୍ରଦୋଷେ, ନିଶୀଥେ, ଦିବସେ,

ଅଲୋକେ, ଅନ୍ଧାରେ, ସଲିଳେ, ଅକାଶେ,

କେବେ ଦୂରେ, କେବେ ସନ୍ଧ୍ୟାଧାନେ ॥

ହରଷେ, ବିଷାଦେ, ମିଳନେ, ବିବାହେ,

ସମ୍ମିଳନେ, ବିସ୍ମୟେ, କୁଟୀରେ, ପ୍ରାସାଦେ,

ସୁଧାଧାରା ଡାଳୁ କାନେ କାନେ ॥

ଅନ୍ତରେ, ବାହାରେ, ସଜନେ, ବିଜନେ,

ସରଗେ, ବିରଗେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ,

ଥାଉ ସଦା ମାନେ ଅପମାନେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ନ	ସ	—	ର	—	ଗ	—	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ର	ସ	ନ	ସ	—	ଗ	ମ
(ତୁହି)	କ	ଂ	ଶେ	କ	ଶେ	ଂ	ଅ	ସୁ	ମୋ	ଂ	ର	ପ୍ରା	ଶେ	ଂ	ସୁ	ପ				
ପଂ	ନସଂ	ଧ	ପ	ପନ	ଧନ	ପ	ମ	ମଧ	ପଧ	ଗ	ମ	ଗ	—	ଗ	ମ					
ନେ	ଂ	ଶ	ୟ	ନେ	ଂ	ନ	ୟ	ନେ	ଂ	ନ	ୟ	ନେ	ଂ	ପ୍ର	ଭ					

ଅନ୍ତରା

ପନ	ଧପ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ରଂ	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ଗ	ମ
ତେ	ଂ	ପ୍ର	ଦୋ	ପେ	ଂ	ନି	ଶୀ	ଥେ	ଂ	ଦି	ବ	ସେ	ଂ	ଅ	ଲେ
ପଧ	ନସଂ	ନ	ଧ	ଗ	—	ର	ଗ	ମଧ	ପ	ମ	ଗ	ସ	—	ସ	ନ
କେ	ଂ	ଅ	କା	ରେ	ଂ	ସ	ଲି	ଲେ	ଂ	ଅ	କା	ସେ	ଂ	କେ	ବେ
ସ	—	ର	—	ଗ	ର	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	ମ	ଗ	—	ଗର	ମ
ଦୁ	ଂ	ରେ	କେ	ବେ	ଂ	ଂ	ଂ	ସ	ଂ	ନି	ଧା	ନେ	ଂ	ର	ହେ

ସଞ୍ଚାର

ପ	—	ନି	ଧ	ପ	—	ମ	ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ନ	ସଂ
ସେ	୦	କ	ସା	ଦେ	୦	ମି	ଲ	ନେ	୦	କ	ବା	ଦେ	୦	ସ	ମ
ରଂ	—	ନି	ଧ	ପ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ର	ଗ	ସ	—	ସ	ନ
ଦେ	୦	କ	ପ	ଦେ	୦	କୁ	ଶୀ	ରେ	୦	ଗ୍ରା	ସା	ଦେ	୦	ସୁ	ଧା
ସ	—	ର	—	ର	ଗ	ର	ଗ	ମ	ମଧ	ପଥ	ମପ	ଉ	—	ମ	ଗ
ଧା	୦	ର	୦	୦	୦	ତା	କୁ	କା	୦	ନେ	କା	ନେ	୦	ଅ	ନ୍ତ

ଅଦ୍ରେଶ

ମ	—	ନି	ଧ	ନି	ଧ	ପ	ଧ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ପ	ରଂ
ରେ	୦	ବା	ହା	ରେ	୦	ସ	କ	ନେ	୦	କ	କ	ନେ	୦	ଟ	ର
—	—	ସଂ	ରଂ	ରଂ	—	ସଂ	ନ	ଧ୍ର	—	ଗ୍ରଂ	ରଂ	ସଂ	—	ସଂ	ରଂ
ଗେ	୦	କ	ର	ଗେ	୦	ଜା	କ	ନେ	୦	ମ	ର	ଗୋ	୦	ଧା	ର
ହି	—	ଧ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	—	ଗ	ମ
ସ	୦	ଦା	୦	୦	୦	ମା	ନେ	ଅ	୦	ପ	ମା	ନେ	୦	ଶ	ସୁ
ପସଂ	ନସଂ	ନି	ଧ	ପନି	ଧନି	ପ	ମ	ମଧ	ପଥ	ଗ	ମ	ଗ	—	ସ	ନ
ନେ	୦	ସୁ	ପ	ନେ	୦	ନ	ସୁ	ନେ	୦	ନ	ସୁ	ନେ	୦	ଭୁ	ଧୁ

[୩୭]

ଏକତାଳା

ସବୁଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି କେଉଁ ଯଶ ବାଳୀ ଉଡ଼ାଇବ ହେ ।

ଯାହା ଦେଇଥିଲ ସବୁତ ନେଲଣି

ଅନ୍ଧ ଏବେ କିସ ଛଡ଼ାଇବ ହେ ॥ ଗୋଷା ॥

- ଫସାରେ ଯେ କରଇ ଅସ, ଧାଏଁ ସିନା ସେ ତୁମ୍ଭ ପାଶ,
ସକଳ ଭରସା ଯାର ତୁଟିଲଣି

କିସ ବୋଲି ତାକୁ ଡରାଇବ ହେ ॥

ଠକି ଠକି ଥରକୁ ଥର, ଗୁଞ୍ଜିଲଣି ତୁମ୍ଭ ଗୁଡ଼ର,
ମନେ ପାଣ୍ଠିଛକି ହାଟ ମଝିଟାରେ

ଛୁଡ଼ାଇବ ବାଟ ହୁଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ତୁମ୍ଭ ଫକା ଏଡ଼ିବ ବୋଲି, ସବୁ ଫକା ଦେଲଣି ଠେଲି,
ଗୁଣ୍ଡ-ଦଉଡ଼ି ଯେ କାଟି ସାରିଲଣି

କେଉଁ ପାନ୍ଦେ ତାକୁ ଜଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ହାତ ଠାରୁ ଲେଉଟ ଦେଖାଇ, ତାଙ୍କ ନାଟ ଦେଖିବା ପାଇଁ,
ସିଂହାଣ କରୁଛ ଅନ୍ଧର ଧରେ କି

ନାକ ଘଷି କାନ ମୋଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ପମ୍	ପ	ଗମ	ରେ	ସ	ନ	ସ	ର	ଗମ	ର	ଗ	ମ
ଂ	ଂ	ସ	କୁ	ଥ	ହୁ	ବ	ଂ	ଶୁ	ତ	କ	ର
ପ	ଧ	।	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗର	ସନ୍	ସର	ଗମ
କେ	ଉଁ	ଯ	ଶ	ବା	ନା	ର	ଡ଼ା	ଇ	ବ	ହେ	ଂ ॥
ଗ	ପ	।	ଧ	—	—	ପ	ଧସ	ନ	ଧ	ନ	ପ
ଯା	ହା	ଦେ	ଇ	ଥ	ଇ	ସ	କୁ	ତ	ନେ	ଲ	ଶି
ମ	ମଧ	।	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ରେ	ସନ୍	ସର	ଗମ
ଅ	ଉ	ଧ	କେ	କି	ସ	ଛ	ଡ଼ା	ଇ	ବ	ହେ	ଂ ॥

[illegible]

(ଏହି ଗୀତଟିର ସମସ୍ତ ପଦ ସମାଜ ସ୍ତର)

(५७)

କାମୋଦ—ଆଠତାଳ

କେତେ କରୁଛି ମନ ଗଢ଼ା ।

ବେ କ୍ଷମା କର

ଶସ୍ତି ପାଠ ନାହିଁ

ମୋ ବେଳକୁ ଲାଗିଛି ଅଠା ॥

ଏଡ଼େ ଡ଼େ ପ୍ରଭୁ ପଦ ଆଶ୍ରା କରି

ବରମ ପାଣି ନ ଡୁଟିଲା ମୋହର,

ତୋ ଭରସା କରି, ଯେବେ ଗଳି ଧରି,

କାଶିଳ ବରପଟା ପଟା ॥

ବାହାକୁ ବହୁବି କିଏ ନେବ ଦୁଃଖ

ଯାହାକୁ କହନ୍ତି (ସେ) ଦେଶେ କରତୁକ,

ରକ୍ଷକ ହୋଇ, ହୋଇ ଭକ୍ତ

କାଳିଦାସ ଶ୍ଳୋକ ।

ଦିବାନ-ସ୍ୱାମୀ

[illegible]

ଅନ୍ତରା

○ ○
உறு. அறு
உ ஓ ம
ம உ. ச
பு ம. குறு
உ உ. ந
குறு துற
○ ○ நு
○ ○
இ. இ.
சுறு. வறு
உ ம. வறு
நெ. வறு
உறு. வறு
உ ம. வறு
○ ○

[୩୮]

ଦାଦରା

ତୋ ଗୁଡ଼ୁର ନାହିଁ ତୁଳନା ।

ଭୁଲ୍ଲଭୁ ଦେଇ ମିଛେ ତୁମ୍ଭ ଖେଳନା ॥

ମୋଠେଇଁ ପଡ଼ୁର ଡୋର, ଚଳିବ ନାହିଁ ଏଥର

କଲିଣି ମୁଁ ତୋ ଗୁଡ଼ର ଡକ କଲନା ॥

ତୋ ଚେଇଁ ଚଢ଼ୁର ସାଥ, ଭଲେ ତ ଗଲିଣି ବିତ

ଦେଖି ଦେଖି ନିତ ନିତ ନୂଆ ଛଳନା ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	କା	—	ମସ	ପ୍ରସ	ମସ	ରାମ	ମସମ	ରାମ	—	ସ	କା
ତୋ	ରୁ	ଭୁ	ସା	ର	ଂ	ନା	ହିଁ	ଂ	ଂ	ଭୁ	କା
ସ	—	—	—	—	—	ପ	ମସ	ପନି	ପ	ନି	—
ନା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଭୁ	କା	ଂ	କ	ହିଁ	ଂ
ପ	ପ୍ରସ	ମସ	ରାମ	ହମ	ହମ	ରା	ସ	ସ	ରା	ଗ	ପ
ଦେ	ର	ଂ	ମ	ଛେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଭୁ	ସା	ଖେ	କ
ମ	—	—	କା	ସ	ଂ	କା	ସ	ଂ	କା	ସ	ଂ
ନା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	—	କା	ସ	କା	ନ	ସ	—	କା	ସ	—
ମୋ	ଠେ	ଂ	କା	ଂ	ଂ	ଭୁ	ର	ଂ	ତୋ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ହିଁ	ସଂ	ଂ	ପ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ମସ	ପସ	ପସ	ମସ	ମ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ତୋ	ରୁ	ଂ	ତ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ମ	ଂ	ଂ	କା	ସ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	କା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

[୩୯]

ଦାବ୍‌ବା

ଅର ଜଞ୍ଜାଳ କାହୁଁକି । •

ମନ କାମନା ମେଣ୍ଟିଲ ନାହୁଁକି ॥

ବାମନ ହୋଇଣ ହାତ ବଢ଼ାଇଲି

ଗୁନ ପରିବା ପାଇଁକି ।

ଶଶା ପର ମୋର ହଂସା ରଡ଼ଗଲ

ତୁଛରେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ କି ॥

ଭରମେ ପଡ଼ିଲି ସତ ବୋଲି ମଣି

ଗୋଡ଼ାଇ ଗଲି ଛାଇକି ।

ଧରୁ ଧରୁ ହାତୁଁ ଉଭାଉ ଗଲ ସେ

ଭକ୍ତସ ହେଲି ଗୁହଁକି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ସ	ନ	ସ	ହ	ର	ହ	ମ	ମ	ସ	—	—
•	ଅ	ଉ	କ	ଞ୍ଜା	ଲ	•	କା	ହିଁ	କ	•	•
—	ଗ	ମ	ପ	ନି	ଧ	ପ	—	—	ଗ	ମ	ନିଧ
•	ମ	ନ	କା	•	ମ	ନା	•	•	ମେ	ଶ୍ଚ	ନ
ପ	ଗ	ମ	ପ	ନିଧ	ପ	ହର	ସ	ନ			
•	ନା	ହିଁ	କ	•	•	•	ଅ	ଉ			

ଅନ୍ତରା

ପ	—	—	ମ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ସ	ନ	ସ
ବା	ମ	ନ	ହୋ	ଉ	ଶ	ବା	ତ	ବ	ବା	ଉ	କ
ପ	ନ	ସ	ନି	ଧ	ମ	ପ	ଧ	ନି	ଧ	ପ	—
ହିଁ	•	ନ	ଧ	ର	ବା	ପା	•	ହିଁ	କ	•	•

(୪୦)

ଆଜ୍ଞାପୋକା

ସଖା ହେ,

ଠକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ (ମୋତେ) ଅନ୍ଧ ଏଣିକି ।

ଠକା ଠକ, ଦେଖି ଦେଖି ଗଲଣି ଶିଖି ॥ ଘୋ ॥

ପଡ଼ିଲଣି ତୁମ ଠକ ପଣିଆ ଲଣା,

ଅନ୍ଧତ ନ ହେବ କେବେ ମୁଁ ବାଟ ବଣା,

ଧରଲଣି ସଧା ବାଟ, ଚହୁଲିଣି ପଥ ଘାଟ,

କାଣିବାକୁ ତୁମ୍ଭ କୁଟ ନାହିଁ ତ ବାକି ॥

ମନ ମୋର ଯେଉଁ ଅନ୍ଧେ ଟାଣି ନେଉଛି,

ଅଣି ବୁଜି ଏକମୁହାଁ ମୁଁ ବୁଲିଯାଉଛି,

ପଛେ ପଛେ ଥିବ ଏକା, ହେ ବନ୍ଧୁ ହେ ପ୍ରାଣସଖା,

ଧରବଟି ଟେକି, ଯେବେ ପଡ଼ିବ ଥିକି ।

ସ୍ଥାୟୀ

ଗ	ମ	ଗମ	ପସ
ସ	ଖା	ଂ	ଂ
ଧ	—	ଧ	ଧ
ଠ	କା	କ	ଂ
ର	ବ	ବ	ମ
ଅ	ର	ଂ	ଂ
ସ	—	—	—
ଠ	କ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ଂ	—
ଧ	—	ଧ	ଧ
ଠ	କା	କ	ଂ
ର	ବ	ବ	ମ
ଅ	ର	ଂ	ଂ

ନ	—	—	—
ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ମ	ଗ	—
ପା	ବ	ବ	ଂ
ଗମ	ଗର	ସନ	ଂ
ଧ	ଂ	ଂ	ଂ
ସି	ସ	ଂ	—
ଠ	ଂ	କ	ଂ
ଧ	—	ଧ	ଂ
ପା	ର	ବ	ଂ
ଗ	ମ	ଗ	ଂ
ଧ	—	ଧ	ଂ

ଧନ	ସ	ନ	ଧ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ର	ଗ	ପମ	ଗ
ନା	ହିଁ	ଂ	ମୋ
ସ	—	—	—
କ	ଂ	ଂ	ଂ
—	ସ	ଗମ	ପସ
ଂ	ହେ	ଂ	ଂ
ଧ	ନ	ଧ	ପ
କ	ଂ	ଂ	ଂ
ର	ଗ	ପ	ମ
ନା	ହିଁ	ଂ	ଂ
ସ	—	—	—
କ	ଂ	ଂ	ଂ

ପ	—	—	—
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ର	ସ	—
ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
—	—	—	—
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ନ	ଧ	ଧ	—
ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ଗ	—	—
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ର	ସ	—
ମୋ	ଂ	ହେ	ଂ
—	—	—	—
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତର

ଗ	ମ	ସ	—	ନ	—	—	—	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	—	—	—
ସ	କ	ସ	ଶ	ତୁ	ମ	୦	ବ	ସ	ଶ	ସ	କ	ଶ	ଶ	୦	୦	୦
ସ	ନ	—	—	ପଦ୍ମ	ସଂ	ପଦ୍ମ	ପଦ୍ମ	ଗ	ମ	ସ	ମ	ଗ	ଗ	—	—	—
ସ	କ	—	—	ଦେ	କ	କେ	କେ	ମୁଁ	ବା	କ	ବ	ଶ	ଶ	୦	୦	୦
ଗ	ମ	ସ	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	କ	ସଂ	—	—	—	—	—	—	—	—
ପ	ର	କ	ଶ	ସ	ପା	ବା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦
ସ	ନ	—	—	ପ	ନ	ସଂ	ନ	ପ	ସ	—	—	—	—	—	—	—
ଶ	କ	—	—	ସ	ପ	ବା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦
ଗ	ମ	ପ	ସଂ	କ	ପ	ସ	—	ଗ	ସ	—	ମ	ସ	—	—	—	—
କା	ଶ	୦	ବା	କ	୦	୦	୦	ତୁ	ମ	୦	୦	କ	୦	୦	୦	୦
ର	ସ	ସ	ମ	ଗ	ଗ	ସଂ	ସ	ଗ	ସ	—	ମ	ସ	—	—	—	—
ନା	କ	ବ	ବା	କ	୦	୦	୦	କ	୦	୦	୦	କ	୦	୦	୦	୦

ବିଧି

ସ	—	—	—	ସ	ର	ସ	ନ	ସ	—	—	—	—	ଗ	ମ	ସ	ମ
ନ	—	ମୋ	ର	ପେ	କ	ସ	୦	କେ	୦	୦	୦	୦	କା	ଶ	କେ	କ
ଗ	୦	୦	୦	ଗ	ମ	ପ	କ	ପ	୦	୦	୦	୦	ଗ	ମ	ସ	ମ
ଶ	୦	୦	୦	ସ	ଶ	୦	କ	କ	୦	୦	୦	୦	ବ	କ	ମ	କ
ମୁଁ	୦	୦	୦	ର	ଗ	ସ	ମ	ଗ	୦	୦	୦	୦	—	—	—	—
ଗ	ମ	ସ	ନ	କ	କ	ସା	କ	ଶ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦
ସ	କେ	ସ	କେ	ସଂ	ଗଂ	ସଂ	ପଦ୍ମ	ସଂ	—	—	—	—	ସ	ନ	ପ	ସଂ
କ	—	—	—	ଧ	ବ	ବ	୦	ବା	୦	୦	୦	୦	ଦେ	ବ	୦	କ
ଦେ	୦	୦	୦	ଗ	ମ	ସ	ମ	ଗ	—	—	—	—	ଗ	ମ	ସ	ସଂ
କ	—	—	—	ପ୍ରା	୦	ଶ	ସ	ଶ	୦	୦	୦	୦	ପ	ର	କ	୦
କେ	୦	୦	୦	ଗମ	ସ	ମ	ଗ	ଗ	ମ	ସ	ମ	ମ	ଗ	ଗ	ସଂ	ସ
କ	—	—	—	ପେ	୦	କେ	୦	ସ	କ	କ	ପ	କ	କ	୦	୦	୦

[୪୧]

ପରଜ—ଏକତାଳା

ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଦୟା, ଦୟାମୟ,
 ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଅଶୀଷ ଶୁଣି ।
 ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ସମ୍ପଦ ତରଣୀ
 ସୁଖ ପାର୍ବତୀରେ ଯିବାକୁ ଶୁଣି ॥
 ଦୈନିକ ମୋହର ଚର ସହଚର,
 ଅଭାବ ମୋହର ପ୍ରାଣର ଦୋଷର,
 ବିପଳତା ମୋର ସାନ୍ତ୍ବନା ପ୍ରାଣେ,
 ସନ୍ତାପ ଚର ଶାନ୍ତି ହେ;
 ସଫଳତା—ମହାଭ୍ରନ୍ତି, ମହାଭ୍ରନ୍ତି, ମହାଭ୍ରନ୍ତି ହେ;
 ଦିଅ ମୋତେ ନାଥ ବିଷାଦ-ବହୁ
 ଭୟ କର ମୋ ଅନ୍ତର
 ଦିଅ ମୋତେ ଅଶି—ମରଣ, ପାହାକି
 ମୃତ-ଅଞ୍ଜିବନୀ ମନ୍ତ୍ରର;
 ଦୂର କର ମୋର ଯଶଃ, ଅଭିମାନ,
 କର ଦିଅ ସବୁ ଅଶା ଅବସାନ,
 ନିଭାଇ ଦିଅ ମୋ ମାନସ ପଟରୁ,
 ପେତେକ ବାସନା-ସବୁ ଗ୍ରାସୀ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ରୁ	—	୦	ମ	ରୁ	—	୦	ମ	ରୁ	—	୦
ରୁ	ହେଁ	ନା	ମ	ମଗ	ମ	—	ଗ—	—	ମ	ପ୍ର	ପ
—	ମପ	ଗ	ମ	ତ	ବ	୦	ଦୟା	ଦ	ସ୍ଥା	ମ	ସ୍ଥ
୦	ଗୁହେଁ	ନା	ମ	ମପ୍ର	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ରୁ	—	ସ
ମ	ପ	ପ୍ର	ମ	ତ	ବ	ଅ	ଶୀ	ଷ	ରୁ	୦	ସ
ରୁ	ହେଁ	ନା	ମ	ର	ସ	ନ	ସ	ନ	ପ୍ର	—	ପ
—	ମପ	ଗ	ମ	ତ	ବ	ସ	ମ	ଦ	ତ	ର	ଶୀ
୦	ସୁଖ	ପା	ମ	ହୁ	ପ	—	ଗମ	ଗ	ରୁ	—	ସ
			ର	ବା	ରେ	୦	ଯିବା	କୁ	ସ	୦	ସ

१४

ସି ଗୁ	ଶୁ ସ	କ୍ର ଘ
ଂ ଘ	ଂ ଘ	କ୍ରି ଘ
ଏ.ସ	ଂ ।	ଧ ଦ
ହା ଗ	ପ୍ରେ ଘ	କ୍ର ଘ.
ଂ ଗୁ	ତ୍ତି ସ	ଅ ଗୁ.
ସି ଘ	ବ ଗ	ପ୍ରେ ଘ.
କ୍ର ଘ	ଂ ଗ	ଂ ଘ.
ସ ଘ	ସ ଘ	ଧ ଦ
କ୍ର ଘ	ସ ଘ	ସ ଗ
ଂ ଗ	ଂ ଗ	ଂ ଗ ।
ଂ ଗ	ଂ ଗ	ଂ ଗ

[୪୭]

ବାସୀ

ଯେତକି ଯେତକି ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବ

ତେତକି କୁଣ୍ଡାଇ ଧରିବ ହେ ।

ଯେତକି ଦୁରକୁ ଘୁଞ୍ଚି ପାଉଥିବ,

ପଛେ ପଛେ ଅନୁସରିବ ହେ ॥

ତୁମ୍ଭେ ଏକା ମୋର ନିକଟି ରତନ,

ତୁମ୍ଭ ପାଦେ ପିନା ସମ୍ପଦ ଶ୍ରୀ ଜୀବନ

ବୁଲି କେଉଁ ଦେଶେ

କେଉଁ ମୁଖେ ଶେଷେ,

ପୁଣି ନୁହଁ କେ ବଢ଼ିବ ହେ ॥

ରଖିଲେ ବା ରଖ, ନ ରଖିଲେ ନାହିଁ,

ନାହିଁ ତ ଭାବନା ତଳେ ତାହା ପାଇଁ,

ଛାଡ଼ିବକି ସତେ,

ଛାଡ଼ାଇଲେ ଯେତେ

ପଦତଳେ ଲେଟି ମରିବ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ଉ	ଗ	ଗ	ପ	—	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ପେ	ତ	କି	ପେ	ତ	କି	ଦୁଃ	ଖ	ଦେ	ଉ	ଥ	ବ
ପ	ପ	ସଂ	ପ	—	ପ	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ଦେ	ତ	କି	ହି	ଶ୍ରୀ	ର	ପ	ର	ବି	ହେ	ଂ	ଂ
ର	ପ	—	ପ	ପ	—	ପ	ସଂ	—	ଉ	ସଂ	—
ପେ	ତ	କି	ଦୁ	ର	ହି	ହି	ସଂ	ପା	ଉ	ଥ	ବ
ପ	ସଂ	—	ପ	ପ	—	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ପ	ହେ	ପ	ହେ	ଅ	ନୁ	ସ	ର	ବି	ହେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ସ	ଉ	ପ	ଗ	ପ	—	ସଂ	—	—	ଉ	ସଂ	—
ହି	ସେ	ଏ	ବା	ମୋ	ର	ନି	ହି	ଶ୍ରୀ	ଉ	ତ	ବ

ସ	ଧ	—
ତୁ	ଦୁ	ପା
ଧ	ଘ	—
ବୁ	ବୁ	ବେ
ପ	ଗ	ପ
ଫୁ	ଶି	ନୁ

ସଂ	ଉଁ
ଦେ	ସି
ଉଁ	ସଂ
ବଂ	ଦେ
ଗ	ଉଁ
ଞ	ବ

ସ	ଗ
ନା	ସ
—	ଧ
ଶେ	କେ
ଗ	ଘ
ର	ର

ଉ	ସ
ମ	ହ
ସ	—
ବ	ମ
ଉ	—
ବ	ବ

ଓ	ଉ
ଜା	ବ
ଧ୍ର	—
ନା	ଘେ
ସ	—
ବେ	ଂ

ସ୍ୱ
ନ
ସ
ସେ
—
୦

ସଞ୍ଚାର

ସ	ର	ଗ
ଢ	ଣ	ଲେ
ସ	ମ	—
ନା	ହୁଁ	ତ
ପ	ଧ୍ର	ନ
ଛା	ଢ	ବି
ମ	ପ	ଗ
ସ	ଦ	ଦ

ମ	—
ବା	ର
ମ	ପ
ଭା	ବ
ସଂ	ଭିଂ
କି	ସ
ର	—
ଲେ	ଲେ

୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦	୩୧	୩୨	୩୩	୩୪	୩୫	୩୬	୩୭	୩୮	୩୯	୪୦	୪୧	୪୨	୪୩	୪୪	୪୫	୪୬	୪୭	୪୮	୪୯	୫୦	୫୧	୫୨	୫୩	୫୪	୫୫	୫୬	୫୭	୫୮	୫୯	୬୦	୬୧	୬୨	୬୩	୬୪	୬୫	୬୬	୬୭	୬୮	୬୯	୭୦	୭୧	୭୨	୭୩	୭୪	୭୫	୭୬	୭୭	୭୮	୭୯	୮୦	୮୧	୮୨	୮୩	୮୪	୮୫	୮୬	୮୭	୮୮	୮୯	୯୦	୯୧	୯୨	୯୩	୯୪	୯୫	୯୬	୯୭	୯୮	୯୯	୧୦୦
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

ମ	ଗ
ର	ଝ
ସ	ନ
ଲେ	ଡା
ସି	ନ
ଡା	ର
ମ	—
ବି	ବି

ଲେ	ନା
ଧ	—
ହା	ପା
ଧ	—
ଲେ	ପେ
ରି	—
ଡେ	ଠ

ସ
କ
ପ
କ
ପ
କ
କ

[୪୩]

କସ୍ତୁରୀ—ଅଠାଳ

ଏବେ କହେ ପୁର ନାହିଁ ମନ ସାଧ ।

କାହିଁ ପାଇଁ ଅଛ ସାଧ ବାଦ । ଘୋଷା ॥

ପରଶି ପରଶି ଏତେ ଦିନ ହେଲା,

ପରଶି ତୁମ୍ଭର ତେବେ ନ ସରିଲା,

ଅଛ କେତେ ଦିନ ଲାଗିବଟି ଭଲ,

ମେଣ୍ଟିବାକୁ ମୋର ଅପରାଧ ।

ତୁମ୍ଭେ ପର ନାଥ କାଙ୍ଗାଳ ଠାକୁର,

ଏବକୁ ସେ କଥା ଗଲକି ପାଶୋର,

ଏ ଦୀନକୁ ପେବେ କରଦେବ ପର,

ତୁମ୍ଭ ନାମେ ହେବ ଅପବାଦ ।

ପେର୍ ବାଟେ ମୋତେ ନେଉଛ ଓଟାର,

ପାଉଛୁ ମୁଁ ଗୁଲି ସେହୁ ରହା ଧର,

ତେବେ କପା ତୁମ୍ଭ ପଦ ଅଗ୍ରାବର.

ପଦେ ପଦେ ଘଟେ ପରମାଦ ।

ସ୍ଥାୟୀ କହରବା

ଗ	ମ	ର	ହ	ସ	ର	ନ	ସ	ସ	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
ଏ	ବେ	କ	ହେ	ପୁ	ର	ନା	ହିଁ	ମ	ଠ	ନ	ସା	ଧ	ଠ	ଠ	ଠ
ମ	ଧ	ପରମସ୍ତ	ନ	ସଂ	—	ନି	ପପ	ମଗ	ରଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
କା	ଠ	ହିଁ	ପା	ହିଁ	ଠ	ଅ	ର	ସା	ଠ	ଧ	ବା	ଦ	ଠ	ଠ	ଠ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	—	—	ଧ	ନି	ଧ	ପ	ଧ	ପପ	କସ୍ତ	ନ	ସଂ	ନି	ସଂ	—
ପ	ର	ହ	ଠ	ପ	ର	ହ	ଠ	ଏ	ତେ	ଠ	ଦିନ	ହେ	ଠ	ହ	ଠ
ପ	ଧ	ସଂ	—	ରଂ	ହଂ	ରଂ	—	ସଂ	ନ	ପ	ଧ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ପ	ର	ହ	ଠ	ହେ	ସ	ର	ତେ	କେ	ଠ	ନ	ଠ	ସ	ହ	ହ	ଠ

ପ	—	ନ	—	ସଂ	ଗଂ	ସଂ	—	ନ	—	ଝ	—	ଧ	—	ସ	—
ଅ	ଉ	କେ	୦	ତେ	୦	କ	ନ	କ	ଗ	ବ	୪	ଉ	୦	ସ	୦
ଗ	ମ	ପ	ସଂ	ନସଂ	ନ	ଧ	ସ	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	—	୦	ସ
ମେ	ଞ୍ଜ	୦	ବା	କୁ	୦	ମୋ	ର	ଅ	ପ	ସ	୦	ଧ	୦	୦	୦

ସଞ୍ଜାରି

ସ	—	—	୮	ନଂ	ସଂ	ଧଂ	ନଂ	ସ	—	ଗ	ର	ସ	ନଂ	ସ	—
ତୁ	ସ୍ତେ	ପ	ସ	କା	୦	ଧ	୦	କା	ସ୍ତା	କ	୦	କୁ	୦	ର	୦
ସ	—	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ନ	ନିଧ	ପସ	ପ	—
ଏ	ବ	କୁ	ସେ	କ	୦	ଧା	୦	ଗ	କ	କ	ପା	ଶୋ	୦	ର	୦
ଗ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	ନ	—	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଧନ	ପସ	ସଂ	—
ଏ	ଦା	ନ	କୁ	ପେ	୦	ବେ	୦	କ	ବ	ବେ	ବ	ପ	୦	ର	୦
ଧ	ନ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ମ	ପ	—	ଗମ	ରସ	ର	—
ତୁ	ସ୍ତ	ନା	ମେ	ବେ	ବ	ଅ	ପ	ବା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦

ଆଗୋଗ

ଗ	—	ର	ସ	ଗ	—	ର	ମ	ପ	ନ	ଧ	ଗ	ପ	ମ	ପ	—
ସେ	ଉ	୦	ବା	ଟେ	୦	ମୋ	ତେ	କେ	ଉ	ଉ	୪	ଟା	୦	ଉ	୦
ମ	—	ଧ	ପ	ମସ	ଧସ	ମ	ଗ	ଗମ	ଗର	ସ	ଧ	ସ	—	—	—
ସା	ଉ	କୁ	ସ୍ତ	ବୁ	କ	ସେ	ହ	ସ	୦	ହା	ଧ	ଉ	୦	୦	୦
ନ	—	—	ପ	ଧ	—	ପ	—	ପ	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ତେ	ବେ	୦	କ	ଞ୍ଜ	୦	ତୁ	ସ୍ତ	ପ	ବ	ଅ	୦	ପା	୦	ବ	୦
ପ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	—	ମଗ	ଗମ	ପ	—	ଗମ	ରଗ	ର	—
ପ	ତେ	ପ	ବେ	ସ	ଟେ	ପ	ର	ସା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦

(୪୪)

ଶାମ୍ବାଜ—ତେଉଁଟି

ଖାଲ ଖମାଣରେ ଯେବେ ଯାଏ ପଡ଼ି
 ଦେଉଅଛି କର ବଢ଼ାଇ ହେ ।
 ଅବାଟରେ ଯେବେ ଯାଏଁ ପଥଦୁଡ଼ି
 ନେଉଅଛି ବାଟ କଢ଼ାଇ ହେ ॥ ଘୋଷା ॥
 ହସାଇଛି ବେଳେ, କନ୍ଦାଉଛି ବେଳେ,
 ଲଗି ରହିଅଛି ଶିଅଲିଆ ଖେଳେ,
 ହାତ ଟେକି ଯାହା ଅଛି ଦେଉଅଛି
 କାଲି ନେଉଅଛି ଛଡ଼ାଇ ହେ ॥
 ସମ୍ପଦେ, ବସଦେ, ହରଷେ, ବିଷାଦେ
 ସଦାବେଳେ ରହିଅଛି ସାଥେ ସାଥେ,
 ଅଜାଣତେ ତୁମ୍ଭେ ଦିନରାତି ମୋର
 ପଛେ ପଛେ ଅଛି ଗୋଡ଼ାଇ ହେ ॥
 ଅପଣାର ହାତେ ଦେଉଛି ଖୁଆଇ,
 ଶୁଆଉଛି 'ନା-ନା ବାଇ' ଗୀତି ଗାଇ,
 କୋଳେ ଧରି କେବେ ଶୂନ୍ୟେ ଉଡ଼ାଇଛି,
 କେବେ ଜଳେ ଦିଅ ବୁଡ଼ାଇ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ—ତେଉଁରା

ସ	ର	ହ	ର	—	ସ	—	ସ	ର	ହ	—	ସ	—	
ବ	ହ	ଖ	ମା	୦	ଶ	ରେ	ପେ	ବେ	ସା	ଏ	୦	ପ	ଡ଼
ପ	ପ୍ର	ସଂ	ନ	—	ପ୍ର	ପ	ମ	ପ୍ର	ପ	ମ	ହ	ର	ସ
ଦେ	ଦ	ଅ	ଛ	୦	କ	ର	ବ	ଡ଼ା	ଇ	ହେ	୦	୦	୦
ର	—	—	ପ	—	ପ୍ର	ପ	ମ	ପ	ପ୍ର	ନ	ପ୍ର	ସଂ	—
ଅ	କା	ଟ	ରେ	୦	ପେ	ବେ	ସା	ଏ	ପ	ପ	୦	ହ	ଡ଼
ନ	ସଂ	ନ	ପ୍ର	—	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ହ	—	ର	ସ
ନେ	ଇ	ଅ	ଛ	୦	କା	ଟ	କ	ଡ଼ା	ଇ	ହେ	୦	୦	୦

(୪୫)

କାଳେଡ଼ା— ଏକତାଳ

ଯେବେ ତାହେଁ ମୁହଁ ‘ଦୟାନିଧି’ ବୋଲି
 ପାଶେ ଅସି ଛୁଡ଼ା ହୋଇଛୁ ହେ ।
 ଦାନବକୁ ବୋଲି ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିଛି
 ଅପେ ଅସି ଦେଖା ଦେଇଛୁ ହେ ॥
 ଡାକିଛି ଯେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କାତରେ,
 “ଅସ ପ୍ରଭୁ ଅସ ଅସ” ବୋଲି ଥରେ,
 ସେହି ତାଙ୍କ ମୋର ଶୁଣିବା ମାତରେ
 ନିଜେ ଅସି ଦୁଃଖ ଫେଇଛୁ ହେ ॥
 (କହୁ) ସେ ତାଙ୍କରେ ପର ହେ ଜୀବତଶ୍ବର
 ମନ ମାନି ନାହିଁ କାହାର;
 ଯେଣୁ ସେହି ତାଙ୍କ ଗମ୍ଭୀର ଅନ୍ତର
 ମଝିରୁ ନ ଥିଲା ବାହାର ।
 ଡେଣୁ, ଯେବେ ତାଙ୍କ ଦେଲି ପ୍ରାଣ ଖୋଲି,
 “ପ୍ରିୟତମ, ତୁମେ କାହିଁଗଲ” ବୋଲି,
 ନେତକରେ କାହିଁ ଧାଇଁ ଅସି ମୋତେ
 କାଳେ ଧରି ତୋଳି ନେଇଛୁ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	—	ର	ସ	ର	—	ରା—	—	ର	ସ	—
ଫେ	କେ	ଡା	କେ	ମୁ	ହଁ	°	ଦୟା	ନି	ହଁ	କୋ	ଲି
ସ	ନ	—	ସ	ପ	—	ମପ	ରା	—	ର	ସ	—
ପା	ସେ	ଅ	ସି	ଛୁ	ଡା	ହୋ	ଇ	ଛୁ	ହେ	°	°
ପ	—	—	ଧନୁ	ପ	ଧ	—	ନି—	ଧ	ସି	କ	ସି
ଦା	ନ	କ	ଛୁ	ବୋ	ଲି	°	ଯେବେ	ମୁଁ	ଡା	କ	ଛୁ
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନି	ନିଧ	ପ	ମ	ପ	ମପ ପ	ହଁ	ର	ସ
ସ	ସେ	ସ	ସି	ଦେ	ଖା	ଦେ	ଇ	ଛୁ	ହେ	°	°

(୪୭)

ଚଢ଼ାଗ—ତେଜିଟ

ତୋହର ବେଦନା ତୋହର ଘ୍ରାଣେ,
 ସବୁ ତୋହର, ସବୁ ତୋହର ।
 ତୋହର ଅନ୍ତରେ ତୋହର ଅନନ୍ଦ,
 ସବୁ ତୋହର ସବୁ ତୋହର ॥
 ଯେତେ ମୋ ଅନୁଭବ ତୋହର ଭାବଗୁଣା,
 ଏ ମୋର ଅବସ୍ଥା ସବୁ ତୋହର କାୟା,
 ତୋହର ରଙ୍ଗ ନାଟେ ତୁହିତ ନାଟୁଅ
 ତୋହର ଭବ ଡାଟେ ତୁହିତ ହାଟୁଅ;
 ତୋହର ବାଟେ ଘାଟେ ବାଟୁଅ ତୁହିତ
 ସବୁ ତୋହର ସବୁ ତୋହର ॥
 ହସିବାକୁ ଯେବେ ତୋହର ମନ ବଳେ,
 ଅପେ ତୁ ହସୁ ପିନା ମୋତେ ହସାଇ ଛଳେ,
 ମୋହର ନୟନରୁ ଯେ ଅଶ୍ରୁ ଧାସୁ ଭାସେ,
 ସେ ପସୁ ତୋହ ନେତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଝରି ଅପେ,
 ମୋ'ର ମୋ'ର ବୋଲି
 ନକୁହି ଅପେ ମଳି,
 ସବୁ ମୋହର, ସବୁ ତୋହର ॥

ସ୍ଥାୟୀ କହରବା

ପ	—	—	ଧ୍ର	ପ	—	ମ	—	ହ୍ର	—	ପ	ମ	ହ୍ର	ରି	ସ	—
ତୋ	ହ	ର	ବେ	ତ	ଂ	ନା	ଂ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ଗ୍ରା	ଂ	ଶେ	ଂ
ସ	—	ଗ୍ର	—	ସ	ଗ୍ର	ପ	ମ	ହ୍ର	ରି	ସ	—	ପ	ଧ୍ର	ନି	ସଂ
ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ତୋ	ହ	ରି	ଂ
ସଂ	ରଂ	ରି	ସଂ	ନି	ଧ	ନିଧ	ନି	ପ	ଧ୍ର	ପ	—	ଗ୍ର	—	—	—
ଅ	ଂ	ନି	ରେ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ଅ	ଂ	ନ	ଦ	ସ	ରି	ତୋ	ହ
ହେ	ମପ	ଗ୍ର	ମ	ହ	ରି	ସ	—								
ର	ଂ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ								

(୪୭)

ଗାୟାଳ—ତେଡ଼ିଆ

ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ,

ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ, ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ।

ମୋର ସକଳ ବାସନା, ସକଳ କାମନା,

ତବ ପଦେ ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ॥ ଯୋଷା ।

ଭାଙ୍ଗିଯାଉ ମୋର ମନ ଅଛାଳିକା,

ହେଉ ପଡ଼ୁ ଅଶା-କୁସୁମ-କଳିନୀ,

ହସାରର ନାଟ ସାରି ଦିଅ, ମୋର

ହାଟ କରି ଦିଅ ଶୂନ୍ୟ ହେ ॥

ବେଧ କରିଦିଅ ଇନ୍ଦ୍ରପୁର ଗଡ଼

ଘେନି ଯାଅ ପୁଅ, କଳଟ, ସମ୍ପତ୍ତି,

ଶିର ପାତ ନେବି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ତୁମ୍ଭର

ହେବି ନାହିଁ ତଳେ ଶୂନ୍ୟ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ ଚତୁରସା

ମ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ସ	ର	—	—	—	ର	ଗ
ତୁ	ମୁ	ର	ଇ	ଛା	ହେ	ର	ପୁ	ଂ	ଣ୍	ହେ	ଂ	ହେ	ର
ରଗ	ମ	—	—	—	ମ	ମ	ମପ	ଧନ	ଧସ	ମଗ	ମ	ମ	ଗ
ପୁ	ଂ	ଣ୍	ହେ	ଂ	ହେ	ର	ପୁ	ଂ	ଣ୍	ହେ	ଂ	ମୋ	ର
ମ	ପ	ନ	ସଂ	ଧସ	—	ଧ	ସଂ	—	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ସ	ବ	ଳ	ବା	ଂ	ସ	ନା	ସ	ବ	ଳ	ବା	ଂ	ମ	ନା
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନୁ	—	ଧ	ପ	ଗ	—	ପ	ମ	—	ମ	ସ
ବ	ବ	ପ	ହେ	ଂ	ହେ	ର	ରୁ	ଂ	ଣ୍	ହେ	ଂ	ହେ	ର

(୪୮)

ଭୈରବୀ—ତେରବ

ପୁଲଟି ଯେବେ ଯୋର ଯାଏ, ବୋ

ସେ ତୋ କୁଞ୍ଜ ବନେ

ଯାଇ ପୁରୁଷ ହେ ।

ଗୀତଟି ଯେବେ ମୋର ଯାଏ ସର

ସେ ତୋ ଗୁଞ୍ଜରଣେ

ଜାଗି ଉଠଇ ହେ ।

ଏକାକୀ ବାଇ ବାଇ

ଯେବେ ମୁଁ ଥିବା ହୋଇ,

ବିରାଗେ ବାଣୀଟିକୁ

ଉଦାତ୍ତେ ଦିଏ ଥୋଇ,

ଅସର ସେ ପୁରୁଷ

ଅକୁଳକୁଟ

ତୋର ବଣୀ ତାନେ

ତାନେ ରଟଇ ହେ ॥

ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର

ଲକ୍ଷ ବ୍ୟଥା ମମ

ବନ୍ଧେ ପୁଟେ ତବ

ରକ୍ତ ଜବା ସମ,

(ମୋ) ନୟନ ନୀର ଧାର

ବରଣୀ ତଳେ ତୋର

ଅନ୍ଧ୍ୟ ରୂପେ ପଡ଼ି ଲେଟଇ ହେ ॥

ସ୍ତାୟୀ, ତେଉରୀ

କ୍ର.	ସ	ତ	ମପ	କ୍ର.ମପ	ମପ	ପ	ପ୍ର	ନିର୍ଘ	ନିର୍ଘ	ପ୍ର	ମ	ମପ	ମ
୧	କ	କ	ତେ	ବେ	ମୋ	ର	ଯା	୦	ଏ	୧	କ	ସେ	ତ
୨	କ	—	ସ	ଗ୍ର	ମପ	ପମ	ର	ଗ୍ର	ମ	ର	ଗ୍ର	ସଗ୍ର	ସମ
୩	୦	ଞ	ବ	ନେ	ଯା	କ	ଫ	ଟ	ଇ	ହେ	୦	୦	୦
୪	ପ୍ର	ନ	ସ	ନିର୍ଘ	ସ	—	ନି	—	—	ପ	ପ୍ର	ପ	—
୫	୧	କ	ତେ	ବେ	ମୋ	ର	ଯା	୦	ଏ	୨	ର	ସେ	ତ
୬	ପ	—	ପ	ମପନିପ	ନ	—	ପ୍ର	—	ନି	ପ୍ରନି	ସଗ୍ର	ନିର୍ଘ	—
୭	୦	ଞ	ର	ଶେ	ଜା	ଗ	ଉ	୦	ଇ	ହେ	୦	୦	୦
୮	ଗ୍ର	—	ସ	ଗ୍ର	ମପ	ପମ	ର	ଗ୍ର	ମ	ର	ଗ୍ର	ସଗ୍ର	ସମ
୯	୦	ଞ	ବ	ନେ	ଯା	ଇ	ଫ	ଟ	ଇ	ହେ	୦	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ପ	ପୁ	ମପ	ହ	ମ	ପ	ନ	ସଂ	—	ପ୍ରା	ସଂ	ସଂ	ହ	ସଂ
ଏ	ବା	କା	ବା	ର	ବା	ର	ପେ	ବେ	ମୁଁ	ପ	କା	ହୋ	ର
ହ	—	ହ	ସଂ	—	ସଂ	ହ	ସଂ	ହ	ମ	ହ	ହ	ହ	ସଂ
କ	ସ	ଗେ	ବା	ବା	ହ	ହ	ର	ହା	ବେ	ହ	ଏ	ପୋ	ର
ହ	ସଂ	ନ	ପ୍ରା	ପ୍ରା	ପ	ପ	ହପ	ମପ	ପମ	ର	ହ	ପ	ପ
ପ	ସ	ସ	ସେ	ସୁ	ର	ହ	ଆ	ହ	ଲେ	ହ	ହ	ତୋ	ର
ସ	ପ	—	ପ୍ରା	ପ୍ରା	ନି	ନି	ସଂ	ସଂ	ପ୍ରା	ମପ	ନି	ପମ	ହ
କ	୦	ବା	ତା	ଲେ	ତା	ଲେ	ର	ହ	ର	ବେ	୦	୦	୦

କୁଞ୍ଜବେନେ...ପରବେ

ସଂକୀର୍ତ୍ତ

ହ	ହ	—	ସ	ହ	ସ	ନି	ର	—	—	ର	ହ	ର	ହ
କ୍ୟ	୦	ପ୍ରା	କା	କ	କ	ର	ହ	୦	ହ	କ୍ୟ	ପା	ମ	ମ
ନି	ସ	ହ	ମ	ପ	ପ	ସଂ	ପ	ପ	ମ	ହ	ହ	ସ	ନି
କ	୦	ହେ	ହୁ	ହେ	ହ	କ	ର	୦	ହ	କ	ବା	ସ	ମ
ମ	ପ	ନ	ସଂ	ନି	ନି	—	ହ	ହ	ମ	ମ	ନି	ପ	ମ
କ	ହ	କ	କା	କ	ପା	ହ	କ	ର	ହ	କ	ଲେ	ତୋ	ର
ପ	—	—	ପ	ପ	ପ	ମ	ହ	ହ	ମ	ନି	ପମ	ହ	ସ
୦	୦	ହା	ହ	ପେ	ପ	କ	ଲେ	ହ	ର	ବେ	୦	୦	୦

ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଓ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ—ଶ୍ରୀ ମୁକୁନ୍ଦର ସାହୁ

(୪୯)

ମୂଲତାନ—ବହରବା

ଅଲୋଡ଼ା ତୁ ଅସୁ ଅପେ ଅପେ ପୁଣି
ଲେଉଟିଲେ ନ ଦେଉ ଦେଖା ଗୋ ।

ନବ ଦୁଇରଥ ! ତୋହ କଥା ସୁନା
ତୋତେହିଁ ସୁନ୍ଦର ଏକା ଗୋ । ପଦା ॥

ତୁଙ୍ଗାରେ କାହିଁକି ଏତେ ନାଟ ଖେଳ,
କାହିଁକି ପେ ଏତେ ଛଳନା;

ଭାବି ଭାବି ଭାବ ଏହି କଥାଟିକି,
କର ନ ପାରିଲି କଳନା;

ଅପଣା ମନକୁ ଅପେ ଅସୁ ପାତ
ଗରଜ ବେଳକୁ ଦେହଛପା ଦେଉ

ମନ ଭୁଲଣିଅଁ ଏଭଳି ଦରଜ
ବେଉଁ ପାଇଟିକି ଲେଖା ଗୋ ॥

ସ୍ତାୟୀ

ନି	ପ	ମ	ଗ	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ପ	ପ	ମ	ଗ	—
ଅ	ଲେ	ଡ଼ା	ଂ	ତୁ	ଂ	ଅ	ସୁ	ଅ	ଂ	ପେ	ଅ	ପେ	ଂ
ପ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ଗ	ମ	ଗ	ମ	ଗ	ପ
ଲେ	ଡ଼	ଲେ	ଂ	ନ	ଂ	ଦେ	ଡ଼	ଦେ	ଂ	ଖା	ଂ	ଗୋ	ଂ
ଗ	ମ	ପଥ	ନସଂ	ଧ	ସଂ	କୁ	ଧ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ଗ	ମ
ନ	ବ	ହୁ	ଂ	ଦ	ଂ	ରି	ଅ	ତୋ	ହ	ଂ	କ	ପା	ଂ
ସ	—	ର	—	ର	ଗ	ର	ଗ	ମ	ମଧ	ପ	ମ	ଗମ	ରଗ
ତୋ	ତେ	ହିଁ	ଂ	ସୁ	ଂ	ନ	ର	ଏ	ଂ	କା	ଂ	ଗୋ	ଂ

(୪୦)

ଦ୍ଵିତୀୟା

ତୁମ୍ଭେ ପଢ଼ି ମଙ୍ଗଳ ଅଳୟ ଏ ଭୁବନେ ।
ଦ୍ଵିତୀୟା ଭାବିବ କଥା ତନୁ ମୋର ଅନୁଷ୍ଠାନେ ॥

ତୁମ୍ଭେ ବାଜେ ପଥ ନାହିଁ କେହି ଦୁଃଖୀ,
କହିଁଲୁ ବାହାର ଏକୃଷ୍ଟ ମୁଁ କି ?
ଅସର ଲେଖକ ଧାର ଅଛି କି ହେ ମୋ କରମେ ॥

କର୍ମ ଫଳ ଭୋଗିବାକୁ ପଦ ଭାବେ ଲେଖିଛୁ,
ନିଗଡ଼େ ମୋ ହସ୍ତ ପଦ କଥା ବାଜି ରଖିଛୁ,
କର୍ମେ ପଦ ମୋର ଅସୁବିଧା ନାହିଁ
କର୍ମ ଫଳ ଲାଗି କାହିଁ ହେବ ଦାୟୀ;
କି ଭଲ ବିଚାର ଏପେ, ଭାବେ ତାହା ମନେ ମନେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ଗ	ମ	ପମ	ଗମ	ଗ	ସ	ନ	ସ	—	—	—	ଗର	ଗ	ସ	ନ
ତୁ	ମୁ	ପ	ଦ	ମ	°	କ	କ	ଅ	°	କ	ସୁ	ଏ	ରୁ	ବ	ନେ
ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ମ	—	—	ସ	ଗ	ଗପ	ମ	ରୁର	ର	ର	ସ
ଦ୍ଵି	ତା	ପେ	ତା	ପ	ତ	କ	ପା	ତ	ନୁ	ମୋ	ର	ଅ	ନୁ	ସ	ଶେ

ଅନ୍ତରା

ପ୍ର	ମ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ସ	—	ପ	ଧ	ସ	—	ର	ର	ର	—
ତୁ	ମୁ	ସ	କୋ	ପ	°	କ	°	କା	ହିଁ	କେ	ଦ	ଦୁଃ	°	ଶୀ	°
ର	ର	ସ	ର	ସ	ନ	ପ	—	ପ	ଧ	ସ	ଧ	ର	ସ	ସ	—
ତ	ହିଁ	ରୁ	ବା	ହା	°	ର	°	ଏ	କୁ	ଟି	ଅ	ମୁଁ	°	କ	°
ପ	ନ	ଧ	ଧ	ପ	ଧ	ଧ	ମ	ର	ମ	ଧ	ପ	ର	ଗ	ର	ସ
ଅ	ସ	ରା	ଲେ	ତ	କ	ଧା	ରା	ଅ	କ୍ତି	କ	ହେ	ମୋ	କ	ର	ମେ

ସଂସ୍କାର

ହ	—	ର	ହ	ମେ	ହୁ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ମ	ହ	ର	ସ	—
କ	ମ	ଂ	କ	ହେ	ଗି	ବା	କୁ	ସ	କ	ହ	ହେ	ହେ	ଖି	କ	୦
ଗ	—	—	—	ଗ	ମ	ଧ	ସ	ଗ	ମ	ର	ହ	ରସ	ର	ପ	—
କି	ଗ	ଦେ	ମୋ	ଦ	ସ୍ତ୍ର	ପ	କ	କ	ପା	ବା	କ	ର	ଖି	କ	୦
ପ	ଧ	କ	ସ	ନ	ଧ	ସ	ମ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	—
କ	ମୋ	ସ	କ	ମୋ	୦	ର	୦	ପ	ଧ	ବା	ର	ନା	୦	କୁ	୦
ହ	—	ଧ	କ	ପ	କ	ସ	ର	ହ	ସ	ଧ	ଧ	ପ	ଧ	ପ	—
କ	ମ	୦	ପ	କ	୦	କ	ଗ	ବା	କୁ	ହେ	କ	ବା	୦	ସ୍ତ୍ର	୦
ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପପ	ହ	ଧ	ପ	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ର	ହ	ର	ସ
କ	କ	କ	କ	ହୁ	କ	ଧ	ପେ	ହ	ହେ	ବା	ବା	ମ	ହେ	ମ	ହେ

(୫୧)

ସୁରଟ ମହାତ—ଏକତାଳ

(ଅଳ) ଘାଞ୍ଚ ବାଦଲ ଶୁଭ ।

ଗୁରୁ ଗୁରୁ ଗୁରୁ ଭଲ ଗରଜନ

ଦୁରୁ ଦୁରୁ ଦୁରୁ ଛାଡ଼ି ॥ ଘୋଷା ॥

ଝେର ଝେର ଝେର କଳ୍ପଲି ଚମରେ,

ଝେର ଝେର ଝେର ଦଳ ଦଳେ,

ଅସୁର କ ସତେ ଏ ଘୋର ନିଶୀଥେ

ଅଳ ମୋ ପରଶ ସାଥୀ ॥

ସନ ସନ ସନ ଉତଳା ପବନ

ଝେର ଝେର ବାଧ ବରଷେ ॥

ଝେର ଝେର ଝେର ନୟନ ଅସାର

ବହର ଶ୍ଵାସ ଶର ସେ;

ଛନ ଛନ ଛନ ଅନ୍ତର ଭିତରେ,

ଭଲ ଭଲ ଭଲ ଅପଘନ ପରେ,

ଉତ୍ତାଗରେ ଗୁହଁ ନିଶିଗଲ ପାଦୁ

ବିଫଳ ବିଫଳ ପାଦ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ନ	।	ର	ସ	ନ	ସ	ନ	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପ
(ଅଳ)ଘା	ଂ	ଭ	ବା	ଭ	ଭ	ଂ	ଂ	ଂ	ଭ	ଅ	ଭ
ମ	ପ	ପ	ସ	ପ	ମ	ମ	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର
ଗ	ର	ଗ	ର	ଗ	ର	ର	ଗ	ଗ	ର	କ	ନ
ର	କ	।	ପ	ପ	।	ମ	ମ	ମ	ମ	ର	ପ
ଘ	ର	ଘ	ର	ଘ	ର	ଘ	ଂ	ଂ	ଭ	ଅ	କ

ଅଳପା

ମ	ପ	।	ନ	।	।	ସ	।	।	ସ	ର	ସ
ଝ	ଭ	ଝ	ଭ	ଝ	ଝ	ଂ	ଭ	ଭ	ଭ	ମ	ଭ

(୫୭)

ତାଳ—ଦାଦଃ

ଦେ ମୋତେ ବାଇୟା ବର

ଅରେ ମୋର ବାଇୟା ରଜା ।

ନାଚିବି ମୁଁ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ

(ତୁ) ତାଳି ମାରି ଦେଖିବୁ ମଜା । ଘୋଷା ।

ତାଳ ମାନ ନମା କିଛି

ମନ ଇଚ୍ଛା ଯିବି ମୁଁ ନାଚି,

ଉଡ଼ାଡ଼ରେ ରହି ତୁ ଲାଗି,

ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଡମ୍ବରୁ ବଜା ॥

ଫଟକରେ ଅଟକ ରହି,

ଗଲ୍‌ଣି ମୁଁ ବେଦମ ହୋଇ

ଏକା ଅରେ ମାରିବି ତୁ

ଉଡ଼ାଇ-ଦେଇ ମୁକୁ ପୁଜା ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	ଗ	—	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ଛ	ସ	—
୦	୦	ଦେ	୦	ମୋ	ତେ	ବା	ଇ	ୟା	କ	ର	୦
—	—	ନ	ସ	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	ନିଧି	ପ	—
୦	୦	ଅ	ରେ	ମୋ	ର	କା	ଇ	ୟା	ର	ଜା	୦
—	—	ପ	ଧ	ନ	ସି	ନ	ସି	ନ	ଧ	ପ	—
୦	୦	ନା	ଚି	ବି	ମୁଁ	ଲି	ଇ	ଜା	ହୋ	ଇ	୦
ମ	—	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	—
୨	୦	ତା	ଲି	ମା	ରି	ଦେ	ଶି	ବୁ	ମ	ଜା	୦

ଂ । ଭ ଗ ଂ । ଂ ସ

ଂ । ଦ୍ଵାଘ ଂ । ଂ ।

ଭ ମ. ଂ ଚ ମ ଚ ଦ୍ରା ଗ

ଭ ଗ ଭ ଗ. ଚ ଘ. ଚ ମ

ଭ ମ ରେ । ଶାଘ. ମା ଗ

ଭ ଘ ଂ । ଶ୍ଵା ଘ. ଚ ମ

ଭ ଘ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଗ

ସ୍ଵ ମ ଭ ଘ. ଚ ଘ. ମା ଚ

ଭି ଗ ଭି ଚ ଚ ସ୍ଵ. ଚ ଚ ।

ଦ ଘା ଦ ଘା. ଦ୍ଵା ଘା ଚ ସ୍ଵ.

ଭି ଗ ଚ ଗ ଚ ଗ ଗ ଗ ଗ

ଂ । ଂ । ଂ । ଂ । ଂ । ଂ ।

ଦୁଇପଦ ସମାନ୍ତ ସ୍ଵର

(୫୩)

ବେଦାର—ବବାଳି

(ଅସ) ମାନସ ମୋହନ ଅସ ଅସ ।

(ଅସ) ଚର ଅସ୍ତନ ଧନ ଅସ ।

(ଅସ) କୁସୁମ ପୁରତ ବୋଲ ଅସ,

(ଅସ) ମଳୟ ଦୋଳାରେ ଦୋଳ ଅସ,

(ଅସ) ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ ଝଲ ଅସ;

ମୁଦେ ମୁରଲୀ ଗୀତେ ବିସ୍ତାର ମୁରଛନା

ତାଳେ ତାଳେ ଢଳ ଢଳ ଅସ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	ସ	ନ	ସ	ର	ମ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	—	ପ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ମା	ନ	ସ	ମୋ	ହ	ନ	ଅ	ସ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
ମ	ଗ	ର	ସ	ସ	ର	ମ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	—	ପ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ଚ	ର	ଅ	ରା	ଧ	ନ	ଧ	ନ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
—	—	ମ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ସ	ଧ	ନି	ଧ	ପ	ମ	ପ	ମ	ର
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	କୁ	ସୁ	ମ	ସୁ	ର	ଭ	ବୋ	ଲ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ

ଅନ୍ତରା

ସ	—	ଗ	ମ	ସ	—	ନ	ଧ	ସ	—	—	—	ନ	ର	ସ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ମ	ମ	ନ	ସୁ	ଦୋ	ଲା	ରେ	ଦୋ	ଲ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
—	—	ନ	ସ	ର	ଠ	ମ	—	ର	—	ସ	ର	ସ	ଠ	ସ	ଠ
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ଚ	ଠ	କ	—	ର	ଶେ	ସ	କ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
ଗ	ମ	ପ	ଧ	ଧ	ଧ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	ନ	ସ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ
ମୁ	ଠ	ରା	ମୁ	ର	ସି	ଗୀ	ତେ	କ	ଠ	ସ୍ତ୍ରୀ	ର	ମୁ	ଧ	ଧ	ଧ
—	ପ	ଧ	ସ	ଧ	—	ପ	—	ମ	ପ	ମ	—	ର	ଧ	ଧ	ଧ
ତା	ଲେ	ତା	ଲେ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ	ଠ	ଠ	ଠ	ଠ

[୫୫]

ତାଳ—ଏକତାଳ ।

ଅର କେଉଁ ଆସେ ଅସୁର ହେ ସଖା

ଅଳ ଏ ରଜନୀ ଶେଷେ

ସାର ତ ଦେଇଛ ପ୍ରକାର ସମ୍ଭାର

ନାହିଁ କିଛି ଅର ଲେଖେ । ଘୋଷା ।

ସବୁ ରସ ମୋର ଚିତ୍ତୁଡ଼ ହୃଦୟ,

ତୁମ ସୁଖ ଲାଗି କଥ ଅଛି କ୍ଷୟ ।

ଅଞ୍ଜଳି ଭରି ସବୁଜକ ଫୁଲ

ସମ୍ପିଛି ତବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଯେତେକ ଅଶ୍ରୁ ଯେତେକ ହାସ୍ୟ

ଯେତେ ଗୀତ ଯେତେ ସ୍ବଗିତୀ

ନିଶେଷ କରି ଅକ୍ଷାତ ଦେଇଛି

ପ୍ରତିଦାନ ତାର ମାଗିନି ।

ତଥାପି ଯେବେଟି ବଳିଅଛି ଅଶା,

ନ ମେଣ୍ଟିଛି ଯେବେ ମୋ ଠେଙ୍ଗ ପିପାସା,

ନବ ରସେ ଭରି ସକାଳ ଦିଅ ହେ

(ମୋତେ) ପୁଣି ନବ ବଧୂ ବେଶେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସଂ.	ସ	ଗ	ପ	ପମ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପମପ	ମ	ଗ
ଅ	ଉ	କେ	ଉ	ଅ	ଶେ	ଅ	ସୁ	ଛ	ହେ	ସ	ଖା
ପ	ସଂ	ନଧ	ପମ	ପ	ଧ	ପଧ	ମପ	ରମ	ଗ	—	ରସ
ଅ	କ	ଏ	ର	କ	ଗା	ଶେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ
ର	ମ	ରମପଧ	ନ	—	ନସ	ଧ	ସଂ	—	ନଧ	ପମ	ପ
ସା	ଉ	ତ	ଦେ	ଇ	ଛ	ପୁ	କା	ର	ସ	ସ୍ବା	ର
ପ	ଧ	ନସନଧ	ପ	—	ଧ	ପଧ	ମପ	ରମ	ଗ	—	ରସ
ନା	ହି	କ	ଛି	ଅ	ଉ	ଲେ	ଂ	ଂ	ଶେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ସ	ପ	ନ	ସ	ସଂ	ସଂ	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ
ସ	ରୁ	ର	ସ	ମୋ	ର	ଚ	ବୁ	ହ	ହ	ସୁ
ପ	ନ	ପନସଂ	ନସ	ପସ	ପ	ପ	ନ	ପ	ପନସଂ	ନ
ହ	ସ	ସୁ	ଖ	ସ	ଚ	ବ	ବ	ସ	ସ	ସୁ
ପ	ପ	ସଂ	ନି	—	ନିସ	ପ	ପ	ଗ	ପ	ସ
ଅ	ଂ	ଝ	ଲ	ବ	ର	ସ	ବୁ	ବ	କ	ସ
ସ	ଗ	—	ପ	ଗମ	ପ	ମପ	ଗ	ମ	ଗ	ରସ
ସ	ମ	ଞ୍ଜ	ବ	ବ	ଉ	ଦେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ସ	ନ	—	ର	—	—	ସ	ର	ସର	ସନ	—	ସ
ପେ	ଦେ	ବ	ଅ	ଂ	ଶୁ	ପେ	ଦେ	କ	ହା	ଂ	ସ
ସ	ର	ମ	ପ	ପସ	ସଂ	ପ	ପ	ପ	ପସନ	—	—
ପେ	ଦେ	ଗୀ	ବ	ସେ	ଦେ	ର	ଚ	ଗୀ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନି	—	—	ପ	ନି	ପ	ନି	ସଂ	ପ	ପ	ପ
ନି	ସେ	ସ	ଂ	ବ	ର	ଅ	ଜା	ବ	ଦେ	ର	ଞ୍ଜ
ଗ	ମ	ପ	ପ	ନ	ସଂ	ପ	ନ	ପ	—	—	—
ପ୍ର	ବ	ଦା	କ	ଦା	ର	ମା	ଚ	ନି	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ପ	କ	—	—	ପସ	କସଂ	—	—	ସଂ	ସଂ
ଦ	ଆ	ପ	ସେ	ବେ	ଞ୍ଜ	କ	ଲ	ଅ	ଞ୍ଜ	ଅ	ଶା
ପ	ନ	ପନସଂ	ନସ	ପସ	ପ	ପ	ନ	—	ପନ	ପନସଂ	ନ
ନ	ମେ	ଞ୍ଜ	ଞ୍ଜ	ସେ	ବେ	ମୋ	ଠେ	ରୁ	ପି	ପା	ସା
ପ	ପ	ସଂ	—	ନି	ପ	ପ	ପ	ମର	ପ	ମ	ଗ
ନ	ବ	ର	ସେ	ର	ର	ସ	ଜା	ର	ଦ	ଅ	ଦେ
ସନ	ସର	—	ପ	ପସ	ପ	ମପ	ମପ	ଗମ	ର	—	ରସ
(ମୋଦେ)	ପୁଣି	ନ	କ	କ	ପୁ	ବେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ

[୫୭]

ଖମ୍ବାଳ—ଏକତାଲ ।

କାହିଁକି ରହୁଛ ଦୁରେ ଦୁରେ ସଖା
 ଅପି ନ ଅସୁଛ କତକ ।
 ଏବେ ହେଲେ କି ହେ ଛାଡ଼ନାହିଁ ସେହୁ
 ନବ ହୃଦୟର ଶବ୍ଦକ । ଘୋ ।
 ଭାଙ୍ଗିଲଣି ଅଣ୍ଟା, ଭୁଟିଲଣି ଅଣ୍ଟା
 ଭୁଟ୍ଟାରେ କାହିଁକି ବଢ଼ାଅ ପିପାସା
 ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ଏତେ ତଳ ସେବେ
 (ତେବେ) ଶବ୍ଦ କୁହାର ସେ ପ୍ରୀତିକ ।
 ନୋହୁବାର ହେଲେ ନୋହୁ ହେ ସଖା
 ନୋହୁବାର ହେଲେ ନୋହୁ,
 ଗେହେଇ ଗେହେଇ ଭଲେଇ ହେବାଟା
 ଏତିକିରେ ଭଲ ଥାଉ ।
 ଡୋର କଷି ଦେଇ ପୁରୁଣା ପୋଥିର,
 ଛତ କରଲଣି ସେ ପୋଡ଼ା ପ୍ରୀତିର,
 ଭାତ ନାହିଁ ଅର, ସେହିଦିନୁ ସଖା ।
 ପଥରେ ବାନ୍ଧୁଛି ଛତକ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

କ	—	ଧନସ୍	ସଂ	—	ସଂରଂରଂ	ଧ	ଧନସ୍	ସଂ	ଧସ୍	କ୍ର	ଧ
କା	ହି	କ	ର	ହି	ଛ	ଦୁ	ରେ	ଦୁ	ରେ	ସ	ଖା
ମ	ଓ	ଗ	ଗମପଥ	ମଗ	ମ	ପ	ନସ୍	ଧନସ୍	ସଂ	—	—
ପ	ସି	ନ	ଅ	ସୁ	ଛ	କ	ତ	ଠ	କ	ଠ	ଠ
ସ	—	ମ	ମ	ଗ	ମ	ପ	ନ	ନସ୍	ଧନସ୍	—	—
ଏ	ଦେ	ଦେ	ଲେ	କ	ଦେ	ଛ	ଡ	ନା	ହି	ସେ	ହି
ଉ	ଉ	ସଂରଂ	ରଂ	ସଂ	—	ପ	ନ	ସଂ	ନସ୍	ନସ୍	ନସ୍
ଊ	ଊ	ଊ	ରଂ	ରଂ	—	ପ	ନ	ସଂ	କ	ଠ	ଠ

ପଦ୍ମ

ମ	ସ	କ	ପ	ନ	—	ନସ	—	ରସ	—	—
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

ପଦ୍ମାବତୀ

ସ	—	ର	କ	—	ରଗମ	ସମ	ମ	ଗମ	ରମ	ଗ	ର
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

(ବାକିତକ ରୀତି ଅନୁସାରେ ପର ଗାଇବେ)

ସ୍ଵର ଓ ସ୍ଵରଲିପି—ଶ୍ରୀ ମୁକୁନ୍ଦମାୟ ସାହୁ

(୫୭)

(ଏକତାଳ)

ମଉଳା ଏ ମୋର ପୁଲବନେ

ବେଟି ଉଠିଛି କହୁଣ୍ଡ,

ପରଶ ସଖା ଅପିବେ ବୋଲି

ଦୁଲ୍ଲଭ ଦୁଲ୍ଲଭ ଉଠେ ଛାଡ଼ି !

ସୁଅର ସମୀରେ ଢଳି ଢଳି

ମୁକୁଳିଛି ମୋର ପୁଲ ବଳି

ପତରେ ପତରେ ନୁପୁର ବଜାଇ

ମଳୟ ଅପିଛି ନାଚି ନାଚି ଧାଇଁ

ବଢ଼ିଲ ବନେ, କୋଇଲି ବନ୍ଧୁ

ଅଗମନୀ ଗୀତ ଗାଏ ମାତ ॥

କେତେ କଥା ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି

(ମୁଁ) ସାଜେ ରଖିଛି ବୁକୁରବ

କହୁବାକୁ ଯେବେ ସରମ ନ ଲାଗେ

ଅଭିମାନ ଛାଡ଼ି କହୁବି ତା ଅଗେ,

ଛନଛନିଅଁ କଅଁଳ ଭାସେ

ବିଛାଇ ବିଛଣା କାନିପାତ ॥

ତାଳ—ଦାଦରା

ଗ	ମ	ପ	ନି	ପ	ମ	ଗ	ର	ମ	ରସ	—	—
ମ	ର	କା	ଏ	ମୋ	ର	ପୁ	ଲ	ବ	ନେ	୦	୦
ସ	ତ	ହ	ର	ସ	ନି	ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—
ତ	ତ	ତ	ର	୦	ଛି	କ	କ	ସ	ତ	୦	୦
ନି	ସ	ପପ	ପପ	ମଗ	ମ	ପସ	ପସ	ନି	ପ	ପ	—
ପ	ସ	ସ	ସ	ଗା	୦	ଅ	ସି	ବେ	ବୋ	ଲି	୦
ସ	ତ	ପ	ପ	ମ	ଗ	ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—
ତ	ତ	ତ	ତ	ତ	କ	କ	୦	ଛ	ତ	୦	୦

[87]

(ଶମ୍ଭୁବୀର-ବିଦାଳ)

ମଳିନ ମରମ ମୋର ପରଶି ଯା—

ସରସା ବରଣା ।

ଅବୁଲ ସମ୍ମାର ନାମ ରଚନା

କଟକ ମନ୍ଦିର

৯৯ ৯৬৭

ଦ୍ଵିମ ଦ୍ଵିମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ନିତ୍ୟମ ନିଷିଃ ॥

ଛମ ଛମ ଚମତାତ ବିଜୁଳି ସୁଦାସ

ହମ୍ମ ହମ୍ମ ନାଚି ନାଚି ଯସ ବନ୍ଧୁ ଯସ

ଅନ୍ତ ଚୋର ଲାଗି

ଉତ୍କଳ ବାସି

ନୂତନ ଛନ୍ଦେ, ସୁରେ ନୂତନ ଭାଷା ॥

ସ୍ତ୍ରୀ

[illegible]

ଅନ୍ତରା

କି	—	—	—	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ନ	—	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—
କି	ମଂ	କି	ମ	କ	ମ	କା	କ	କ	କୃ	କି	ମୁ	କା	କ	ସ	କ
କ	ନ	କ	ସଂ	ନିଧ	ନିଧ	ପ୍ରମ	ମ	ଗ	କ	କ	ମ	ଗମ	କି	ସ	—
କ	ମ	କ	ମ	ନା	କ	ନା	କ	କ	ସ	କ	କୃ	କ	କ	ସ	କ
ସ	—	କ	ମଂ	ପ	କ	ସଂ	—	କ	ସଂ	କ	କ	କ	—	ସଂ	—
କ	କ	କୌ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କୃ	କ	କୃ	କା	କ	କ	କ
କୃ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	—	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

[୫୯]

(କାହିଁନ—ଏକତାଳ)

ତଳ ତଳ ତଳ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁଟି ପାଶୋର ଯିବ କି ସତେ ହେ,

ନିଶି ଦିନ ଏହି ପ୍ରିୟାସୀ ନୟନ ଝୁରୁଥିବ ଅବରତ ହେ ॥

ପାହାନ୍ତି ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁଟି ପରି

ଅସିଥିଲ କେଉଁ ସରଗୁ ଝରି

ଦୁଇ ଗଡ଼ ପାଇଁ ମନ ବଢ଼ାଇ ଲାଗି ଯାଅ କେଉଁ ମତେ ହେ ॥

ଅସିଥିଲ ପର ମଳୟ ମରୁତ ମତ ମଧୁର ଗନ୍ଧେ,

ଅସିଥିଲ ପର ହଳଦିବାସନ୍ତ ଲଳିତ-କୋମଳ ଛନ୍ଦେ,

ଅସିଥିଲ ପର ମନ ମୋହନୀ

ରସ ବିନୋଦିନୀ ଚିତ୍ତ ଦହନୀ,

ଅହେଇ ଦିନୀ କୁଣିଅଁ ସର କି କନ୍ଦାଉଲ ଅନୁରାଗେ ହେ ॥

ଅସିଥିଲ ବହୁ ସରସ ବସେ ସୁନା ବନ୍ଦା ଦ୍ଵାର ଶୁଣି

ଅସର ଅସର ଉତ୍ସବମୟ ପ୍ରୀତି ଛଣା ମକରତ

ଅକାଳ କୋକିଳ ଅସିଥିଲ କାହିଁ,

ଅଦିନରେ ଏଥି ବସନ୍ତ ଭସାଇ,

ଉଡ଼ି ଯିବ ବୋଲି ଅବେଳରେ ପୁଣି

ବାହାର ଥିଲ ପରତେ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ମସ	ମସ	ପ	ମ	ଗ	—
କ	ଲ	ତ	ଲ	ତ	ବ	ସୁ	ଦ	ର	ସୁ	ହ	ଝ
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ପ	ପସ	ନସ	ନ	—
ପା	ଶୋ	ବ	ସି	ବ	କ	ସ	ତେ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ପ	ସଂ	—	—	—	ନ	ସଂ	ନ	ପ	ନି	ପ
କ	ବ	ଦ	କ	ଏ	ହ	ପି	ସ୍ଵା	ସୀ	ନ	ସ୍ଵ	ନ
ପ	—	ବ	ପ	ପ	ପ	ପମ	—	ପ	—	ଂ	—
ହୁ	ହୁ	ହୁ	ବ	ପ	ବ	ର	ତ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	—	—	—	ପ୍ରତି	ପ	ପ	ସଂ	ନି	ପ	—
ପା	ହା	ହୁ	ପି	ପି	ର	କ	ହୁ	ଝ	ପ	ବ	ଂ

මුඛ රුචි වුචි. තුච තුච තුච තුච
 මුඛ චුච චුච චුච චුච චුච
 චුච චුච චුච චුච චුච චුච

මුඛ රුච තුච චුච තුච තුච
 චුච තුච චුච තුච චුච තුච
 චුච තුච චුච තුච චුච තුච

මුඛ චුච චුච චුච චුච
 චුච චුච චුච චුච චුච
 චුච චුච චුච චුච චුච

මුඛ රුච තුච චුච චුච
 මුඛ චුච තුච චුච චුච
 මුඛ චුච තුච චුච චුච

[୭୧]

(ଡାଳ—ଏକତାଳ)

ମୋର ସକଳ ଗର୍ବ ଚାଣ୍ଡି କରନ୍ତୁ ସବୁତ ନେଇଛୁ ଛଡ଼ାଇ
ଅଶାର ତୁଳା ଶେଷରୁ ଖସାଇ ଧୂଳିରେ ଦେଇଛୁ ଗଡ଼ାଇ (ଗୋଷା)

ସବୁଥିରୁ କର ନିଃସ୍ୱ

ଶିଖାଇ ଦେଇଛୁ ଅପଣାର ବୋଲି

ମଣିକାକୁ ସାରା ବଣ୍ଟି;

ଅଭାଗା ହାତରେ ଅମୂଲ ସମ୍ପଦ ଅପେ ଦେଇଅଛୁ ବଢ଼ାଇ ॥

ଏକ ପ୍ରେମ—ଏକ ଛଳନା

ଏକ ପରହାସ ଅବା କରତୁକ

କର ନ ପାରିଲି କଲନା;

ମୋହରାଇଁ ଯେବେ ଏତେ ଅନୁରାଗ

ମିଳିଲା ନାହିଁକି ଆଉ କିଛି ବାଗ

(ଏଣେ) ଛୁଇଁଛୁଡ଼ା ହୋଇ ନାଟ ଦେଖୁଅଛୁ

(ତେଣେ) ଲଗାଇ ଦେଇଛୁ ଲଢ଼ାଇ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ ନି ସ	ଉ	ସରି	ମ	—	—	ମପ	ମପପ୍ର	ପମ	ଗ	ର	ଗ
(ମୋର) ସ	କ	କ	ଗ	ଂ	ବ	କୁ	ଂ	ଣି	ର	ର	ଛ
ସ	ଉ	ନି	ସରି	ସରି	ରମ	ରମ	ଗ	ରି	ସ	—	—
ସ	ହୁ	କ	ନେ	ଇ	ଛ	ଛ	ଡ଼ା	ଂ	ଇ	ଂ	ଂ
ସ	ମ	—	ପ	—	—	ପ୍ର	ପ୍ର	ନିସ	ନି	ଧ	ପ
ଅ	ଖ	ର	ତୁ	ଂ	ଇ	ଶି	ଖ	ରୁ	ଖ	ସା	ଇ
ଭ	ମ	ପ	—	—	ପ୍ର	ମ	ପ୍ର	ସନ୍ତି	ଧ୍ର	ମଗ୍ର	ରୁସ
ଧୂ	ଳ	ରେ	ଦେ	ଇ	ଛ	ଗ	ଡ଼ା	ଇ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	—	ନି	ଧ	ନି	ସ	ନିସନ୍ତି	ସ	—	—	—
ସ	ହୁ	ଧୂ	ରୁ	କ	ର	ନିଃ	ଂ	ସ	ଂ	ଂ	ଂ

[୭୨]

(ଦରବାର ବାଜିଆ—ଏକୋଲ)

ଏ ମୋର ଚରଣି ବାଜା ଧୀରେ ଧୀରେ
ବାଜିଲା, ମନ ଭୋଲା, ଉଦାସିଆ ନାଉଣରେ । ଘୋ ।

ଏକସେ ଲେଟିପଡ଼େ ନିଶ୍ଚିତ କହୁ ବଡ଼,
ସମୀର ସୁରଭିତ ଉଜାଟ କରେ ଛାଡ଼ । •

କିଏ ସେ କି ସଗଟି ବାଜିଛି ବଡ଼ ଦୂରେ,
ଅଉଟି ହୁଏ ଚିତ୍ ଅବୁଝା ସେହୁ ସୁର
ଅଳଳ ଜଳସଖି ରୁଲିଛୁ ଦୁହେଁ ଭାସି
ଅସୀମ ପଥପର, ଦଦର ନଉବାଟିରେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ସର	ଗର	ଗ	ଗମ	ପଧ	ପମ	ପମ	ଗ	ମଧ	ପ	ମଗ	ମଗ	ରସ	ର	ସ
•	ଏମୋ	ର	ଡ	ଗ	ଟି	ବା	ହା	•	ଧୀ	•	ରେ	ଧୀ	•	ରେ	•
—	ଗମ	ଗର	ସ	ର	ସ	—	—	—	ପଧ	ସ	—	ନସ	ନଧ	ଧନ	ଧପ
•	ବାହା	•ଧୀ	ରେ	ଧୀ	ରେ	•	•	•	ବା	ଉ	ଲା	ମ	ନ	ଭୋ	ଜା
—	ପନ	ଧପ	ମ	ମ	ପଧପ	ମପମ	ଗ	—	ଗମ	ଗର	ସ	ର	ସ	—	—
•	ଉଦା	•ସ	ଆ	ନା	ଉ	ଗ	ରେ	•	ବାହା	•ଧୀ	ରେ	ଧୀ	ରେ	•	•

ଅନ୍ତର

—	ସର	ମ	—	ଗମ	ଗର	ରଗ	ରସ	—	ସ	ର	ମ	ମ	ପ	—	ଧନ
•	ଆ	ଲ	ସେ	ଲେ	ଟି	ପ	ଡେ	•	ନି	ସ	ଟ	କ	ହ	ସ	•
ପଧ	ପ	—	—	ପ	ପଧ	ସ	—	ନସ	ନଧ	ଧନ	ଧପ	—	ସ	ଧ	ସ
ଡ	•	•	•	•	ସ	ମୀ	ର	ସୁ	ର	ଉ	ଡ	•	ଉ	ବା	ଟ
ଧ	ସ	ର	ର	ସ	ସ	ସ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
କ	ରେ	ଛ	•	ଡ	•	•	•	—	—	—	—	—	—	—	—

[୭୩]

(ଭାଗ-ଦ୍ଵୟ-ପ୍ରଥମ)

ମମ ଅନ୍ତର କୁଞ୍ଜ ଉଦନେ ଗଜହେ ସଜ୍ଜା ଗଜ
ନବ ନଟବର ନାଗର ବେଶେ ସାଜ କୁସୁମ ସାଜ । ଗୋ ।
କାଗିଛି ପ୍ରାଣେ ଅବଳ ଛଦ
ଅକୁଳ ବଲ୍ଲଣୀ କେଳ ରସ
ହିଂସାଳ ସୁରେ ଜୀବନ ମୂରଲୀ ମୟ ମଝିରେ ବାଜ ॥
ମତ୍ତ ମଳୟ ଉପାର ନେଇଛି,
କାଜ, କୁଳ, ଉୟୁ ଲଜ୍ଜା
ମାନ ଅଭିମାନ ପାଶୋର ଅଜ ମୁଁ
ଚିନ୍ତି ବାସର ଶଯ୍ୟା
‘ମୋର’ ବୋଲି ମୋର ଅଛି ପାହା କିଛି
ଅଜିବାର ଲାଗି ସମ୍ପାଦ ରଖିଛି
କାନ୍ତ ହେ ତବ ଚରଣ ପ୍ରାନ୍ତେ
(ସବୁ) ଲେଖାଇ ଦେବ ମୁଁ ଅଜ ॥

ସ୍ତ୍ରୀ

[illegible]

ଅନୁବା

[illegible]

[୭୪]

(ସଞ୍ଜେ—ଏକତାଳ)

ନିରକନେ ଅଳ ତୋହ ସନେ

ଦୁଅନ୍ତାକି ଥରେ ଭେଟା ଭେଟି
ମୁହଁ ମୁହଁ ରୁହଁ ବୁହଁ ଦେଲେ ଥରେ

ରହନ୍ତାକି ମନ ପଟା ପଟି । ଗୋ ।

ଅକଣା, ଅବୁଝା ଯେଉଁ କଥାଟିକ

(ଲୁଚି) ରହୁଛି ମରମ ଗନ୍ତରେ

କହି ଦେଉ ନାହିଁ—ସହି ଦେଉ ନାହିଁ

(ଖାଲ) ଅନ୍ତର ଦେଉଛି ଦହରେ ।

ତୁହା ତୁହା କର କୋହ ଅସେ ଉଠି

ବେଧୁବାକୁ ଗଲେ ଲହ ପଡେ ପାଟି

ଦୁଇ ଅଖି ଧାର ଏକମେଳ ଦେଲେ

ବଳେ—ଦୋଇ ଯାନ୍ତା ସବୁ ମେଣ୍ଟା ମେଣ୍ଟି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ଗ	—	ର	ଗ	ପ	ମୂଗ	ପମ	ଗଗ	ଗ	—
ନ	ର	କ	ନେ	ଅ	କ	ତୋ	ହ	ପ	ନେ	୦	୦
ପ	ସଂ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମୂପ	ମୂଗ	ପମ	ଗ	—	ରସ
ହ	ଅ	ନ୍ତା	କ	ଅ	ରେ	ଭେ	ଟା	ଭେ	ଟି	୦	୦
ର	ମ	ପ	ନ	—	—	ଧନ	ଧନସଂ	—	ନଧ	ପମ	ପ
ମୁ	ହଁ	ମୁ	ହଁ	ରୁ	ହଁ	ରୁ	ହଁ	ଦେ	ଭେ	ଅ	ରେ
ଗ	ସଂ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମୂପ	ମୂଗ	ମ	ଗ	—	ରସ
ର	ହ	ନ୍ତା	କ	ମ	ନ	ପ	ଟା	ପ	ଟି	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	ପି	ନ	—	—	ସଂ	—	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ
ଅ	କ	ଗା	ଅ	ବୁ	ହା	ସେ	ବଂ	କ	ପା	ଟି	କ

[୨୪]

(ଦେବୀଙ୍କ ବାଳିକା—ବରାଳି)

ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦେଇ ସଂକେତ, ପରାଣ ସଖା

କଳା ପରିଷଦ ପ୍ରକାଶ ଟାକା ଟାକା

ତତ୍ତ୍ୱ ପର ପରେ କହିତ ନୟନରେ

ବିଲକି ଲୋ ସେ ଯେ ପୁଲକି ପ୍ରେମଭରେ

ବେଶ୍ୟା ବେଶ୍ୟା ଚିର ମରମେ ଅଙ୍କ ॥

ଚଉଦେ ସ୍ୱର୍ଗ ପାଠ ରେଣୁ ଦେଇ ପାଠ

ସରବ ସ୍ବ ସଦା ନେଇଛି ଅପେ ଗାନ୍ଧୀ

ସ୍ୱ. ଚିତ୍ତେ ସେ ଦଳନ ଚେଷ୍ଟା ଏକା ବାକି ॥

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

[illegible]

ଅନ୍ତରା

[illegible]

ସଞ୍ଚାର

[illegible]

[୭୭]

ଅଶାବରା—ହିତାଳ—କବାଳି

କହୁବି କହୁବି ବୋଲି କହୁନାହିଁ କଥାଟି

ମରମେ ପାଇଲୁ ରହୁ ମରମର ବ୍ୟଥାଟି । ଘୋ ।

ନିଶ୍ଚେଳେ କହୁବା ଲାଗି ବସି ବସି ନିଶି ଜାଗି

ସରମେ ଅସର ବୁଜି ଥିଲା ଅଖି ପତାଟି ॥

ଜୟନେ ସେ ରୁପ ଗୋଟି ପ୍ରକଟିବା ମାତର

ମରନେ ଉଠିଲି ଉଠେ ମୋର ଭର ଅନ୍ତର

କି ମୋହେ କିକାଣି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହଜିଯାଏ ବ୍ୟଥାଟି

ମରମେ ଭରସା ଭଲେ ଲେଖିପଡ଼େ ମଥାଟି ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	ସର	ମ	ପ୍ର	ସ	ନି	ପ୍ର	ପ୍ର	ପମ	ମପ	ମପ୍ର	ପ	ମ	ରା	ର	ସ
°	କହୁ	ବି	କ	ହୁ	ବି	ବୋ	ଲି	°	କହୁ	ନା	ହିଁ	କ	ଥା	ଟି	°
—	ମ—	ପ	ମପ୍ର	ପ	ନିପ୍ର	ପ୍ର	ପ୍ର	ପମ	ରମ	ରପ	ମ	ରା	ରହ	ସର	ସ
°	ମର	ମେ	ପା	କ	ରୁ	ର	ହୁ	°	ମର	ମ	ର	ବ୍ୟ	ଥା	ଟି	°

ଅନୁବ

—	ମପ	ପ୍ର	ନି	ସ	ସନି	ର	ସ	—	ସର	ସର	ସର	ନିସ	ସନି	ପ୍ର	ପ
°	ନିଶ୍ଚେ	ଲେ	କ	ହୁ	ବା	ଲ	ଗି	°	ବସି	ବ	ସି	ନି	ର	ଜା	ଗି
—	ପ୍ର	ନିପ୍ର	ନି	ପ	ନି	ପ୍ର	ପ	ରା	ପ୍ର	ପ୍ର	ମ	ରମ	ରା	ର	ସ
°	ସର	ମେ	ଅ	ସ	ର	ହୁ	ଜ	ଥା	କା	ଅ	ଖି	ପ	ରା	ଟି	°

ସଂସାର

ସ	ହରହ	ମ	ପମ	ରା	ସରା	ର	ସ	—	ପ୍ର	ସ	ପ୍ର	ନି	ସ	ରା	ସ	—
ନ	ୟ	ନେ	ସେ	ରୁ	ପ	ଗୋ	ଟି	°	ହୁକ	ଟି	ବା	ମା	ବ	ର	°	
ସ	ର	ମ	—	ପ୍ର	ସ	ହର	ସ	ପ୍ର	ପମ	ରା	ମ	ର	ରା	ର	ସ	
ମ	ଉ	ନେ	ଉ	ହୁ	ଲି	ଉ	ଠେ	ମୋ	ର	ର	ସ	ଅ	°	ହୁ	ର	
ମ	ପ	ନି	ପ୍ର	ସ	—	ସନି	ସ	ନି	ନିପ୍ର	ପ୍ର	ମ	ପ୍ର	ନିପ୍ର	ପ୍ର	ପ	
କି	ମୋ	ହେ	କୁ	କା	ବା	ପ୍ର	ସୁ	ବ	ଜ	ଯା	ଏ	କ	ଥା	ଖି	ଅ	
—	ସର	ସର	ର	ନି	ନି	ପ୍ର	ପ	ରା	ପ୍ର	ପ୍ର	ମ	ରମ	ରା	ସର	ସ	
°	ସର	ମେ	କ	ର	ଗି	କ	ଲେ	ଲେ	ଟି	ସ	ଡ଼େ	ମ	ଥା	ଟି	°	

[୭୭]

ତାଳ—ଝାମ୍ପିତାଳ

ଫଗୀତମୟ ଭ୍ରମେ ଫଗୀତ ମୟ ହେ
 ନବଜନ ଗଜେନ ସାଗର ନର୍ତ୍ତନ
 ପ୍ରଖର ପ୍ରଭଞ୍ଜନ ଗାଏ ତବ କୟ ହେ ॥
 ଶୋକ ତାପମୟ ତମିର ଚ୍ୟୁଂସି
 ଧ୍ବଜିତ ନିରତେ ତବ ନଦନ ବଞ୍ଚି
 ଅନାଦିତ ଫଗୀତ ସଞ୍ଚିରେ ପ୍ରବାହିତ
 ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଅମର ଅସୟହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ରି	ମ	—	—	ପ୍ର	ପମ	ହର	ହ	ରିସ
ସ	ଂ	ଗୀ	ଂ	ତ	ମ	ସୁ	ରୁ	ମେ	ଂ
ସ	ରି	ମ	—	—	ହ	ରି	ସନ୍	ସ	—
ସ	ଂ	ଗୀ	ଂ	ତ	ମ	ସୁ	ହେ	ଂ	ଂ
ସ	ସପ	—	—	—	ପ୍ର	ନ	ଧ	ପ	—
ସ	ପ	ହ	ଂ	ନ	ଗ	ର	କ	ନ	ଂ
ନ	—	ସ.	—	—	ନ.ରି.	ସ.ନ	ଧ	ପ	—
ନ	—	ଗ	ଂ	ର	ନ	ଂ	ରି	ନ	ଂ
ନ	—	ପ୍ର	ନ.ସ.	—	ନ.ସ.	ନ	ଧ	ପ	ଧ
ନ	—	ର	ଂ	ପ	କ	ଂ	ଞ୍ଜ	ଂ	ଧ
ନ	ପ	ମପ୍ର	—	ପମ	ହମ	ହ	ରି	ସ	—
ଗ	ଧ	ତ	ଂ	ବ	କ	ସୁ	ହେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା—କହରବା

ମ	—	ପ	—	ମ	ନ	—	ଧ	ନ	ସ.	ରି.	ସ.	—
ଶୋ	କ	ତା	ପ	ମ	ଂ	ସୁ	ଂ	କ	ଧ	ଂ	ସ.	ଂ
ରି.	—	—	ରି.	ସ.	—	ସ.	ନ	ସ.	ରି.	ସ.	—	—
ଧ	କ	କ	ନ	ର	ତେ	ତ	କ	ନ	ନ.	ଂ	କୀ	ଂ
ପ	ଧ	ନ	ସ.	ନ	ସ.	ନ.ସ.	ସ.	ନ	ଧ	—	ଧ	—
ଅ	ନ	କ	ତ	ସ	ଂ	ଗୀ	ତ	ସ	ଧ	ଧୀ	ରେ	ସ
ମ	—	ପ	—	ମପ	ମନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ପ	ପ	—
ଅ	ଂ	ଧ	ରେ	ଅ	ଂ	ଧ	ରେ	ଅ	ଧ	ଧ	ସୁ	ହେ

[୭୮]

ତାଳ—କହରବା

ସୁନ୍ଦର ଦେ

ମମ ମନ୍ଦିରେ କର ଅଭିଷାଚ ।

ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ ମୋର ଝୁଲିଛି ଅକଳ ପାମାର । ଗୋ ।

ମାଡ଼ିଅସି କଳକଳ

ଝୁଲିଲ ଲୁଅର

ତୁଟାଇଛି ଶୁଖିଲ,

ଫିଟାଇଛି ଦୁଆର ।

ସକଳ ନିଃଶ୍ୱାସ ଭଳି

ଦୁଇଦି ରବିଠ ବାଜି

ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ମୋର

ବାଣୀତାରେ ଝୁଲିଛି ବନ୍ଦୀର ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ମ	ପ	ଧନୁ	ପଥ	ସଂ	—	ନସଂ	ନ	ଧନୁ	ଧ	ପ	—	ଗ	ମ
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପଥ	ନି	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ସର	ଗ	ରସ	—	ମଗ	—	—	—
ମ	ଂ	ଦ	ରେ	କ	ର	ଅ	ଭ	ସା	ଂ	ର	ଂ	ବ	ଂ	ନୁ	କି
ର	ମଗ	ର	ସ	ର	ନି	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ମଗ	ର	—	ସ	—
ର	ଶେ	ମୋ	ର	ର	ହୁ	ଲି	ଛି	ଅ	ବୁ	ଲ	ପା	ଥା	ଂ	ର	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	ପ	—	ନି	ଧନୁ	ପ	ଧ	ନ	—	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	—
ମା	ଡ଼	ଅ	ସି	କ	ଲ	କ	ଲ	ର	ଡ଼	ଲ	କୁ	ଅ	ଂ	ର	ଂ
ସଂ	ସଂ	ସଂ	ନି	ଧସ	ଧସ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	ନି	ସଂ	ନିସଂ	ଧ	ପ	—
ତୁ	ଟା	ର	ଛି	ଂ	ଂ	ଂ	ଲ	ଫି	ଟା	ର	ଛି	ଦୁ	ଅ	ର	ଂ
ପ	ଧ	ସଂ	ରଂ	ଗଂ	—	ରଂ	ଗଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ନି	ଧ
ସି	ଂ	ନୁ	ଲ	ଦ	ର	ହୁ	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ	ଦୁ	ଂ	ନୁ	ଭ
ନି	ରଂ	ଫଂ	ଧ	ସଂ	—	ନିଧ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ
ର	ଠେ	ବା	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ	ଛ	ଂ	ଦେ	ଛ	ଂ	ଦେ	ମୋ	ର
ମ	ନି	ନିଧ	ପମ	ଛ	—	ର	—	ର	ନି	ଧ	ପ	ନିଧ	ପମ	ଛ	ପ
ବା	ଂ	ବା	ଂ	ବା	ଂ	ରେ	ଂ	ର	ଠି	ଛ	ବ	ବା	ଂ	ର	ଂ

[୭୯]

ତାଳ — କହରବା

ବେଲୁ, ଏତେ ଦିନେ ଅଳ ମନେ ପଡ଼ିଛି ପର
 ଅନିଦ ନୟନେ ଝୁର (ଝୁର) ଜୀବନ ସାସ । ଘୋ ।
 କୁସୁମେ କୁସୁମେ ଭର ଉଠୁଛି କୁଞ୍ଜ ମୁଞ୍ଜି
 ଉଡ଼ୁଳି ଅସୁଛି ଝର ପୀୟୁଷ ଧାର ॥
 ଅପଣା ପାଶୋର ଫେର୍ ଗୋଟନ ସୁରେ
 ଉଭୟ ଯାଉଛି ଚିତ୍ତ ସ୍ୱପନ ପୁରେ
 ଅଜଣା ଅବେଗେ ଭ୍ରମ ପଡ଼ୁଛି ପରଶ ଅଳ
 ବେଲୁର ଉଠୁଛି ବାଳି (ମୋ) ସପତ-ସ୍ୱର ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ଉମ ପ ନି ପ ମ	ରା ମରା ର ସ	ନି ସ ରା ମ	ପମ ପ — —
(କହୁ)ଏ ତେ ଦି ନେ	ଅ ଜି ମ ନେ	ପ ଡ଼ି ଛି ପ	ରା • • •
ନି ଧ ପ ନି	ଧ ପ ପଧ ପଧ	ମ ପ ରା ମ	ପମ ପ ରା ମ
ଅ ଜି ଦି ନ	ସୁ ନେ ଝୁ ର	ଜା ବ ନ ସା	ରା • ବ କୁ

ଅନ୍ତରା

ପ — ମରା ମ	ପ ନ ସଂନ ସଂ	ସଂ ଂ ରଂ ରଂ ସଂ	ନସଂ ରଂସଂ ନିଧ ପ
କୁ ସୁ ମେ କୁ	ସୁ ମେ ର ର	ଉ ଠୁ ଛି କୁ	ଝି ମୁ ଝି ର
ପ ନି — —	ଧ ନି ଧ ନି	ପ — ମରା ମ	ମେ ପ ରା ମ
ଉ କୁ ଜି ଅ	ସୁ ଛି ଝ ର	ପୀ ସୁ ଶ ଧା	ରା • ବ କୁ

ସଞ୍ଚାରୀ

ସ — — —	ସର ଗୁର ସ ନ	ନ ସ ନ ସର	ମରା — — ରସ
ଅ ପ ଶା ପା	ଗୋ ର କେ ଉ	ଗୋ ପ ନ ସୁ	ରେ • • •
ସ ର — —	ସ ରା ମ ପ	ରା ମ ରା ର	ସ — — —
ଉ ଛା ର ପା	ର ଛି ଚି ଉ	ସ ପ ନ ପୁ	ରେ • • •
ପ — ମରା ମ	ପ ନ ସଂନ ସଂ	ନ ସଂ ନସଂରଂ ସଂ	ଧସଂ ନି ଧ ପ
ଅ ଜି ଶା ଅ	କେ ଗୋ ଭା କି	ପ ଡ଼ୁ ଛି ପ	ରା ଶା ଅ ଜି
ପ ନି — —	ଧ ନି ଧ — ନି	ପ ପମ ରା ମ	ପମ ପ ରା ମ
କେ ସୁ ବ ବ	ଠୁ ଛି ବାଜି ମୋ	ସ ପ ଡ଼ ସ	ରା • ବ କୁ

[୨୦]

ତାଳ—ଦୀପସ

ମୋତେ ଗୀତ ଗାଇ ଅସେ ନାହିଁ
 ସମ ସ୍ବର୍ଗେର ବାଗ ଜାଣି ନା ମୁଁ
 ତାଳ ମାନ ମୋର କାହିଁ । ବୋ ।
 ଗୀତ ଗାଏଁ ସେନା ମନ ପୁଲୁଣିଅ
 ମୋ ଗାଇବା ତୁଚ୍ଛା ବେଦୁଅ ପଣିଅ
 ତୁଣ୍ଡ ପିଟାଇଲେ ଶୁଣିବା ଲେଉଟ
 ମୁଣ୍ଡ ଦେବ ଝାଇଁ ଝାଇଁ ॥
 ମୋ ଗୀତ କୁମ୍ଭରେ ମୋହର ଭିତରେ
 ପୁର ତାର ଚରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ
 ଅସେ ଗାଏଁ, ପୁଣି ଅସେ ଶୁଣେ, ଶୁଣି
 ଅସେ ହୋଇ ଯାଏଁ ବାଇ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	।	।	।	ପ	ରୂପ	ମ	ପ	ମ	ଗ	ରସ	ର
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ମୋ	ତେ	ଗୀ	ତ	ଗା	ର	ଅ	ସେ
ହୁଁ	।	ହୁଁ	।	।	।	ସ	।	।	।	ହର	ସନ୍
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ସ	ଗ	ସ	ଗ	ଶୀ	ର
ସ	।	।	।	ର	ଗ	ହ	ମ	ପ	।	।	।
କା	ଗ	କା	।	ଶେ	ନା	ତା	ଲ	ମା	କ	ମୋ	ର
ମ	।	ପ୍ରମ	।	ହର	ପ	ମ	ପ	ମ	ହ	ରସ	ର
କା	ଂ	ହୁଁ	।	ଂ	ମୋ	ଗୀ	ତ	ଗା	ର	ଅ	ସେ
ସି	।	ସ	।	।	।	।	।	।	।	।	।
ହୁଁ	ଂ	ହୁଁ	।	ଂ	ଂ	।	।	।	।	।	।

ଅନ୍ତରା

ପ	।	ପ୍ରମ	।	ପ୍ରମ	ମଗ	ମ	ପ	ନ	।	ସ	ନ	ସ
ଗୀ	ତ	ଗା	।	ଏ	ସି	ନା	ମ	ନ	ପୁ	ହ	ଶି	ଅ

୧୪୮

ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ମୋ	ରା	ର	ବା	ଭୁ	ଞ୍ଜା	ଦେ	ହ	ଆ	ପ	ଶି	ପ
ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ଭୁ	ଶ୍ର	ଫି	ଟା	ଛ	କ୍ଳେ	ଧ୍ୱ	ଶି	ବା	କ୍ଳେ	କ	ର
ମ	—	—	ପ	—	ପ୍ରପ	ମ	—	ପ୍ରମ	ହୁର	ପ	—
ସୁ	ଶ୍ର	ହେ	ବ	ହା	ଇଂ	ହା	ଂ	ଇଂ	ଂ	ମୋ	ଦେ

ସଞ୍ଜାର

ପ	—	ରହ	ର	ପ	ନ	ପ	ଗ	—	ମ	ପ	—
ମୋ	ଗା	ଦ	ସୁ	ସୁ	ବେ	ମୋ	ହ	ର	ଭ	କ	ବେ
ଗ	ମ	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ର	ମ	ଗ	ର	ସ	—
ସୁ	ର	ତା	ର	ବ	ବେ	ଆ	ନୁ	ବେ	ଆ	ନୁ	ବେ
ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ଆ	ପେ	ରା	ଏ	ବୁ	ଶି	ଆ	ପେ	ଶୁ	ଶେ	ସୁ	ଶି
ମ	—	ମପ	—	—	—	ମ	—	ପ୍ରମ	ହୁର	ପ	—
ଆ	ପେ	ହୋ	ଇ	ଯା	ଏଂ	ବା	ଂ	ଇ	ଂ	ମୋ	ଦେ

.

°

°

[୨୧]

ଅଥ ଅନ୍ଧାରୀୟ ସ୍ବପନ ଗୁଣରେ
 ଓ ବଟି ତାହାର ଭ୍ରାସେ ଗୋ
 ଅଖି ପିତୁଳାକେ ଅଭୁଅଲେ ଛପି
 ପୁଣି ପୁଣି ପୁଣି ଅସେ ଗୋ ॥
 ଧରେ... ଧରେ...

ଦିନିକିନିକ ଅଖିନାରେ
 କେବେ ପାଟିଅଛି ଦୂରେ ଅସସରି
 କେବେ ଚହଟନ୍ତି ପାଶେ ଗୋ ॥
 ମରମ ଉଠଇ ଅବିତ, ଲବମେ ନପାରେ ଧରିତ
 ସରମରେ ମୁହଁ ଚାହିଁ ନ ପାରଇ
 ବଦନ ତାଙ୍କର ବାସେ ଗୋ ॥

ଅକାର ମାତ୍ରିକ ସ୍ବରଲିପି

-।	ସଦା	ଗା		ଗନ୍ତୁପା	ପା	ପା		-।	ପନା	ଧନର୍ସା		ନଧା	ପତ୍ତା	ଗା	I
—	ଅଧ	ଅ		କା	ର.	ଅ		—	ସ୍ବପ	ନ		ଛ	ଇ	ରେ	
ଧା	ପା	ଦ୍ଵିଗା		ମା	ଗା	ଗବା		ବିଗା	ବା	ସା		-।	-।	-।	II
ଛ	ବ	ଟି		ତା	ହା	ର		ଭା	ସେ	ଗୋ		—	—	—	
ଗା	ଦ୍ଵା	ଧନର୍ସା		ଧନର୍ସା	ସା	ସା		ସା	ନା	ଧା		ସା	ନା	ନା	I
ଅ	ଶି	ପି		କୁ	ଲା	କେ		ଅ	ଭୁ	ଅ		ଲେ	ଛ	ପି	
ଗା	ସା	ନଧା		ନା	ଦ୍ଵିଧା	ପା		ପତ୍ତା	ଗମା	ଗା		-।	-।	-।	II
ପୁ	ଶି	ପୁ		ଟି	ପୁ	ଟି		ଅ	ସେ	ଗୋ		—	—	—	
{	ସା	ପା		ପତ୍ତା	ଗନ୍ତା	ଗା		ଗନ୍ତା	ଧନା	ଧର୍ସା		ଧନା	-।	-।	I
ଧୀ	—	ରେ		—	—	—		ଧୀ	—	—		ରେ	—	—	
ମ	ର	ମ		ର	ଠ	ର		ଧ	ର	—		ର	—	—	
ଗା	ରାସ	ନା		ଧନା	ଦ୍ଵା	ପା		ଧା	-।	ଧା		-।	-।	-।	I
ହ	ସି	ର		ଠେ	ଅ	ଶି		ଗା	—	ରେ		—	—	—	
ଉ	ର	ମେ		ନ	ପା	ରେ		ଧ	ର	ତ		—	—	—	

ଧା	ନା	ସୀ		ଗୀ	ଗୀ	ଗୀ		ଧା	ଧନା	ନସୀ		ଧନସୀ	ନସୀରୀ	ସୀ	I
ବେ	ବେ	ସା		ର	ଅ	ହି		—	ଦୁରେ	ଅ		ପ	ସ	ବ	
ସ	ର	ମ		ରେ	ମୁ	ହି		—	ରୁହି	ନ		ପା	ର	ଭ	
ସୀ	ନା	ଧନା	ହୁଧା	ପା	ପା	•		ପହ୍ନା	ଗହ୍ନା	ଧା		-।	-।	-।	II
ବେ	ବେ	ର	ହ	ଟ	ର			ପା	ଶେ	ଗୋ		—	—	—	
ବ	ଦ	ନ	ଭା	କ	ର			ବା	ସେ	ଗୋ		—	—	—	

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପ—ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ, ବାଲେଶ୍ଵର ।

{ ସୀ ନା ପା ପା | ପା -। ପା ପା I ମା ପା ପା ପା | ଛା ପା ମା ଗା I
 ନ — ଶୀ ସ୍ତ ର — ତୋ ର ମୁ ଶି ଶ ଶେ ଶ — ଶେ —
 ରୁ — ଲି ରୁ ଲି — ଯେ ବେ ହୋ ର ଅ ତ ଅ — କା .—

ଗା ମା ପା ପା | ପା ଶା *ପା ଗା I ପପା ନସୀ ନା -। | ସୀଳା ପଶା ପା ପା } I
 ପା ଇଁ ପା ଇଁ ରୁ ହିଁ ରୁ ଲେ ଏ — ଶେ — ତେ — ଶେ —
 ହ ତା ଶ ପ ବ ଶେ ଶୋ ର ପ — ଡେ — ଏ — କା —

ପା ନା ଯୀ ବୀ | ବୀ ବୀ ବୀ ବୀ I ସୀ ଯୀ ଗୀ ବୀ | ସୀ ନା ପା ଶା I
 ପ ର ଲି ପ ବି ଲି ହେ ଲି ଶ — ଶି ମ ନେ — — —
 ଅ ଧ୍ର ର ଭ ତ ରେ ଅ ପେ ଦେ — ଉ ଦେ ଖା — — —

ପା ସୀ ନା ପା | ପା ମା ଗା ମା I ବ ବ ଗା ମା | ପା -। -। -। II
 ଅ ଲ ଶି ତେ ତୁ ହି କା ହିଁ — ପା ଉ ହ ଲି — — —
 ଏ କି ଲି ଲା ତୋ ର ନ — — ବେ ର ଛୁ ରୁ — ବି —

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପ—ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ, ବାଲେଶ୍ଵର

* ଅକାର ମାତ୍ରିକ ସ୍ଵରଲିପିର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା :—

ସପ୍ତସ୍ଵର—ସ ର ଗ ମ ପ ଧ ନ । ସ୍ଵର ସଂଲଗ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକାର, ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରା ବୋଲି ଜାଣିବ ।

କଡ଼ ଚାର ଦ୍ଵାର ଛନ୍ଦ ବିସ୍ତର ଏବଂ ଇଂରାଜୀ କଡ଼ “ଅଇ” I ଦ୍ଵାର ତାଳ ବିସ୍ତର ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି । {—}

ଏହି କବିଜ୍ଞ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଂଶ ଦୁଇଥର ଗାଇ ତଳ ଅଡ଼କୁ ଯିବ । ପେର୍ ଅଂଶ ଦୁଇଟି “ଅଇ” II ଦ୍ଵାର ଶେଷ ହୋଇଥିବ, ତାହା ଦୁଇଥର ଗାଇ ମୂଳ ଅଂଶ ଗାଇବ । ରେପ୍ ଦ୍ଵାର ତାରସ୍ଵର ଓ ହସନ୍ତ ଦ୍ଵାର ଉଦାସ୍ ସ୍ଵର ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ । କୋମଳ ରେ=ର, କୋମଳ ଗା=ଘ, କୋମଳ ପା=ଫ, କୋମଳ ଣି=ଶ ଓ କଡ଼ ମା=ଝ ।

[୨୩]

ତାଳ—ବହରୀ

ଦେ ଅତିଥ ଏ କି ଶୁଭ (ମୋ) ଦୁଆରେ ନିତି ଅସୁର ଦେ,
କି ଅଶେ ମାତି ଅସନ ପାତି ସାଗୁଡ଼ି ଶୁଭ ବସୁଛ ଦେ ॥

ଏକେ ମୁଁ ନାଗୁ ନବ କୁମାଗୁ ନ ଜାଣେ ଚିତ ଗତି କାହାର
(ତୁମେ) ବାହୁ ପଥାର ନୟନ ଠାରୁ ମୁରୁକି ମାରି ହସୁଛ ଦେ ॥

• ଏକେଲି ଘର ମାଡୁଛି ତର ଛୁ ଛୁ କି କର ନିଜ କି ପର
ବେଦୁଅ ପରି ଜବର କର ଘରେ ମୋହର ପଶୁଛ ଦେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	—	ପ	ସ	ଗ	ମ	—	ସ	—	ର	ସ	ର	ମ	ର	—
ଂ	ଦେ	ଂ	ଅ	ଅ	ତ	ଂ	ଥ	ଂ	ଏ	ଂ	ଂ	କ	ଗ	ଂ	ତ ମୋ
ସ	—	ସ	ର	ସନ	ସ	ନି.ପ.	ନି.	—	ର	—	ସ	ର	ମ	ର	—
ଦୁ	ଅ	ରେ	ଂ	ନି	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ଅ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	—	ର	ମ	ମ	ଗ	ମ	—	—	ପ	—	ନି	ଧ	—	ପ	—
ଂ	କ	ଅ	ଶେ	ମା	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ଅ	ସ	ନ	ପା	ଂ	ତ	ଂ
—	ମ	—	ଗ	ମ	—	ପ	—	—	ମ	ଧ	ପ	ମପ	ଗମ	ର	—
ଂ	ସା	ସ	ଟି	ସ	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ବ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

—	ମ	ପ	—	ନ	—	ସଂନ	ଧପ	—	ପ	ଧ	ସଂନ	ସଂନ	ହଂନ	ସଂ	—
ଂ	ଏ	କେ	ମୁଁ	ନା	ଂ	ଗ	ଂ	ଂ	ନ	ବ	କୁ	ମା	ଂ	ଗ	ଂ
—	ନି	—	—	ଧପ	ଧ	ମପ	ମ	—	ପସ	ପସ	ନି.ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—
ଂ	ନ	ଜା	ଶେ	ଗ	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ଗ	ତ	ବା	ହା	ଂ	ର	ଂ
ଗ—	—	—	ମ	ଗମ	ପସ	ପମ	ମପ	—	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
ତୁମେ	ବା	ହୁଁ	ପ	ସା	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ନ	ସୁ	ନ	ଠା	ଂ	ର	ଂ
—	ସ	—	ର	ସନ	ସ	ନି.ପ.	ନି.	—	ର	—	ସ	ର	ମ	ର	—
ଂ	ମୁ	ଛ	କ	ମା	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ହ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ

ଦୁଇପଦ ସମାନ ସ୍ଵର । ସ୍ଵର ଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ କୃପାସିତୁ ଦାସ—ତାଳପଦା ।

[୨୪]

ତାଳ—ଅଡ଼ାଠେକା

ଦେଖିବ ଦେଖିବ ବୋଲି ଦେଖା ତ ନ ଦେଲି ଥରେ

ଗୁହଁ ଗୁହଁ ଅଖି ପାଣି ଅଖିରେ ଅଖିରେ ମରେ ।

କାହ୍ନୁ ଅସି କେତେକେଳେ ଅଦୁ ଅଳେ ରହୁ ରହୁ

କି ମଧୁରେ କେତେ କଥା କାନେ କାନେ ଯାଏ କହୁ

ଗୁହଁଲେ ଛାଇଟି ପର ଉଭାଇ ଯାଏ ସେ ଖରେ ।

ଏଭଳି କଥାଟି ଯାଉ ରୁପଟି କି ଭଳି ତାର

କାଣିବା ପାଇଁ କି ଚିତ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ ବାର ବାର

ରୁପକରଣ ନାହିଁ କିବା ରହୁଥାଏ ସ୍ଵରେ ସ୍ଵରେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସିଂ	ନଧ	ନ	ରଂସିଂ	ନଧ	ନଧ	ପ	ମ	—	ପୁ—	ନ	—	ଧନ	ଧ	ରଂସିଂ	ନ
୦	ଦେଖି	ବ	ଦେ	ଖି	ବ	ବୋ	ଲି	୦	ଦେଖା	ତ	ନ	ଦେ	ଲ	ଥ	ରେ
—	ପ—	ମ	ପ	ଗ	ର	ଗପ	ମ	—	ଗର	ଗ	ମ	ଗର	ଗର	ସନ	ସ
୦	ଗୁହଁ	ଗୁ	ହଁ	ଅ	ଖି	ପା	ଖି	୦	ଅଖି	ରେ	ଅ	ଖି	ରେ	ମ	ରେ

ଅନ୍ତରା

—	ର—	ପ	—	ନଧ	ନ	—	ସିଂନ	ଧପ	ପଧ	ସିଂ	—	ସିଂ	ରଂ	ସିଂନ	ସିଂ
୦	କାହ୍ନୁ	ଅ	ସି	କେ	ତେ	ବେ	ଲେ	୦	ଅଦୁ	ଅ	ଲେ	ର	ହୁ	ର	ହୁ
—	ନଧ	ନ	ରଂସିଂ	ନଧ	ନ	ପ	ମ	—	ପ—	ନ	ନସିଂ	ଧନ	ରଂ	ସିଂ	ନ
୦	କିମ	ଧୁ	ରେ	କେ	ତେ	କ	ଥା	୦	କାନେ	କା	ନେ	ଯା	ଏ	କ	ହୁ
—	ପଧ	ହୁ	ଧ	ପଧ	ପ	ମ	ଗ	—	ରଗ	ପ	ମ	ଗର	ଗର	ସନ	ସ
୦	ଗୁହଁ	ଲେ	ଛା	ଇ	ଟି	ପ	ବ	୦	ଉଭା	ଇ	ଯା	ଏ	ସେ	ଖ	ରେ

[୨୫]

ତାଳ—ବହରବା

ଅହେ ସୁନ୍ଦର ଅଳି ତମ ସ୍ମୃତି ଭରେ

ମମ ମନରେ ବର ବର ଦର୍ଶି ବରେ ।

ତବ ଅଙ୍ଗରାଗେ ନବ ସ୍ବପ୍ନ ଜାଗେ

ତବ ଗେନେ ହୃଦୟ ଉନମତ୍ କରେ । ଘୋ ।

(କେତେ) ଜାଗତ ସ୍ବପ୍ନ କୁହେଲି ତଳା

(ଅସ) ଦେ ମମ କଲ୍ପନା କାରୁକଳା

ତବ ହାସ୍ୟ ତରଙ୍ଗିତ ଚିତ୍ତ-ସରେ

ଶବ୍ଦ ପଦ୍ମ ପୁଟି ବର ବାନ୍ତି ଧରେ । ୧ ।

(ମମ) ଅନ୍ତର ପମ୍ପନା ଶୂନ୍ୟ ନଟେ

(ତମ) ମଞ୍ଜିର ଘନ ଘନ ପ୍ରଞ୍ଜି ଉଠେ

ଶବ୍ଦ ଶ୍ବପ୍ନ ତ ରଞ୍ଜିତ ବାରେ ବାରେ

(ଅଳି) ଗୁଞ୍ଜିତ ଉଠେ ତବ ବଶୀ ସ୍ବରେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	ର	ର
ଂ	ଂ	ଅ	ଦେ
ସ	—	ର	—
ସ୍ବ	ଂ	ତ	ର
ପ	—	ମ	—
ମ	ଂ	ଦ	ରେ
ଧ	ସଂ	—	ଦ
ଅ	ଂ	ସ୍ବ	ର
ପଥ	ପ	ମ	—
ର	ଂ	କେ	ଦ
ମ	—	—	ଗ
ଅ	ଜ	ତ	ବ
ର	ମ	ପ	ଧ
ବ	ର	ବ	ର
ଧସଂ	ଧସ	ପମ	ପ
ଗେ	ଂ	ନ	ବ
ଧ	—	ସଂ	ନ
ସ୍ବ	ଂ	ସ୍ବ	ଜା
ପଥ	ପ	ମ	ମେ
ମ	ଂ	ଦ୍ବ	ବ
ଧ	—	ପ	ଧ
ରେ	ଂ	ଅ	ଦେ

ଅନ୍ତରା

ପ	—	ଧ	—	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଧ	—	ସି	ଧ	ର	—	ଧ	—
କେ	କେ	କା	୦	କା	କ	ସ	ପ	କ	କେ	କ	କ	କା	୦	ଧ	ସ
ଧସି	ରମି	—	—	ଗ	—	ର	—	ସ	ର	ସ	ନି	ଧ	—	ପ	ଧ
କେ	୦	ମ	୦	କ	୦	କ	ନା	କା	୦	କ	କ	କା	୦	କ	କ
ପଧ	ନସ	—	ନ	ଧସ	ନସ	ପସ	ପ	ଧ	ନି	ସ	ନି	ଧ	—	ପ	ଧ
କା	୦	ସ	କ	ର	୦	କ	କ	ଗ	୦	କ	ସ	ରେ	୦	ସ	କ
ପ	—	ମ	—	ର	ମ	ପ	ଧ	ପଧ	ପ	ମ	ଗମ	ର	—	ର	ଗ
ପ	୦	କ	କ	କ	୦	କ	ର	କା	୦	କ	ଧ	ରେ	୦	ଧ	କେ

ଦୁଇପଦ ସମାନ ସ୍ଵର

ସ୍ଵର ଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଢ଼ୀ, କଞ୍ଚନପୁର—ଭାଲପଦା ।

ବାରେ ଅସ ରେ ଅସ ରେ ପୀରତ ଶିଖାଗୁ
ପୀରତିର ତାନେ ଜାଗ ରେ
ବସାଇ ପୀରତି ମେଳା ସକାର ପୀରତି ଭେଳା
ଭସାଇ ଦେ ପ୍ରୀତି ସାଗରେ ।
ଲଗିଛି ହୃଦେ ଯାବ ଅଜ ପ୍ରୀତି ଉତ୍ସବ,
ଜାରିଛି ମାନବ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରୀତିଭ୍ୟବ ନବ ନବ,
ଚୋରତି ଦେବତା ଅଜ ପୀରତି ଭୁଷଣେ ସାଜି
ଉଭା ଅସି ତବ ଆରରେ
ଏବେ ତାହାର ଚରଣ ତଳେ
ଶରଣ ପଶିଣ ବଳେ
ପ୍ରୀତି କ୍ରଷା ଅରେ ମାର ରେ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା

[illegible]

ଅନ୍ତରା

ଧରଣ ୧) ଧରଣ ୨) ଧରଣ ୩) ଧରଣ ୪) ଧରଣ ୫) ଧରଣ ୬) ଧରଣ ୭) ଧରଣ ୮) ଧରଣ ୯) ଧରଣ ୧୦)

ଗ	ମ	ପ	ଧ	—	—	—	ନ	ପ	ଧ	ପ	ସଂ	—	—	ନ	ସଂ
କା	ଗ	କ୍ଷ	ମା	ନ	ବ	ପ୍ରା	କ୍ଷେ	ପ୍ରୀ	କ	ସ୍ତ	ବ	ନ	ବ	ନ	ବ
ଧ	ସଂ	—	—	—	—	—	—	ନ	—	—	—	—	—	ସଂ	ନ
ପୀ	ସ	କ	ଦେ	ବ	ତା	ସ	କ	ପୀ	ର	କ	ଭୂ	ସ	ଶେ	ସା	କ
ଧ	—	—	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	—	—	—	ପ	ମ
ଭ	ସ୍ତ	ସ	ସ୍ତ	କ	ବ	ସ	ସ	ଭେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଧ	ଦେ
ପ	ସଂ	—	—	—	—	—	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ତା	ସା	ସ	ବ	ବ	ଶ	ତ	କ୍ଷେ	ସ	ର	ଶ	ପ	ଶ	ଶ	ବ	କ୍ଷେ
ନ	—	—	ଧ	ପ	—	ସଂ	—	ମ	—	—	—	—	—	—	—
ପ୍ରୀ	କ	ଭ	ସା	ପ	ଭେ	ମା	ଗ	ଭେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପୀ—ଶ୍ରୀ ବାଳଦେବ ଚରଣ ନାୟକ, ତାଳପଦା ।

[୨୨]

ଭାଳ—ଦାଦରା ବଳମୁଦି ଲୟ

ରୁପୁରୁପୁକି ବାଦ ପାହାନ୍ତି (ସେ) କହୁଗଲ କି କଥାଟି

(ମୋ) ଛାଡ଼ି ନିପରେ, କେଡ଼େ ସୁଅଗେ

ଥୋଇ ଦେଇ ତା ମଥାଟି ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷତି ତାର ମନ୍ତ୍ରାୟ ମିଶା ଲଗାଇ ଦେଲ କି ସେ ନିଶା

ସରମ ବୋଲା ପୁଲକେ ତଳ ପଡ଼ିଲା ଅଣି ପଡ଼ାଟି ।

କାଣେ ନା ତାର ନାଆଁଟି କିସ, କେଉଁଠି ତାର ଘରଟି

(କହୁ) ଚର ଦିନର ଚନ୍ଦ୍ରା ସେ ମୋର

ତହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରା ତା ସ୍ମରଟି ।

ଯଦି କଥାଟି ଗଲ ସେ କହୁ

ପାଶୋର ତାକୁ ଦେଇଗି ମୁହିଁ,

ସବବେଳେ ମୋତେ ଯାଇଛି ଦେଇ

ଅଭିଳାଷକୁ କଥାଟି ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ସ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ଗ	—
କୁ	ପୁ	କୁ	ପୁ	କ	ଂ	ସ	ତ	ପା	ହା
ଗ	ସ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମ	ମ	ଗମ	ଗ
କ	ହ	ଗ	ଲ	କ	ଂ	କ	ଥା	ଂ	ଟି
ଗ	ପ	—	ମ	ପ	—	ପ	ପନ	ଧ	ପମ
ଛ	ତ	ଉ	ପ	ରେ	ଂ	କେ	ଡ଼େ	ସୁ	ଅ
ପ	ନ	ଧ	ପମ	ପଧ	ପ	ମ	ମ	ଗମ	ଗ
ଥୋ	ଇ	ଦେ	ଇ	ତା	ଂ	ମ	ଥା	ଂ	ଟି

ଅନ୍ତରା

ର	ଗ	—	ପ	ଧ	ପ	ପ	ପଧନସ	—	କ	ସ	—
ଶା	ସ	ଟି	ତା	ର	ଂ	ମ	ହ	ଅ	ନି	ଶା	ଂ
ନ	—	ରସ	ନଧ	ପମ	ପ	ପ	ନ	ଧ	ସ	ନ	—
ଲ	ବା	ଇ	ଦେ	ଲ	ଂ	କ	ସେ	ଂ	ନି	ଶା	ଂ

କୀର୍ତ୍ତନ ସଙ୍ଗୀତ

ଶୁଦ୍ଧପଦ୍ମ

ପ୍ରସ୍ତ	ସ୍ତମ୍ଭ	ପ୍ରତ୍ୟକ୍	ପ୍ରତ୍ୟକ୍	ଶୁଦ୍ଧ
କ	୧	୫	୫	୫
କ	୪	୭	୫	୫
୪	୧	୫	୫	୫
୪	୪	୭	— — —	— — —
୭	୧	୧୩	୫	୫
୧	୧	୧୧	୫ — ୫ ୫ ୫	୫ — ୫ ୫ ୫
୧୦	୨	୭	୫ ୫ ୫	୫ ୫ ୫
୧୮	୫	୫	୫	୫
୨୧	୫	୫	୫	୫
୨୧	୫	୧୩	୫	୫
୩୦	୨	୧୧	୫	୫
୩୨	୪	୫	୫	୫
୪୭	୧	୧୧	୫ ୫	୫ ୫
୬୮	ଗୀତରେ	୪	୫ ୫	୫ ୫
୮୧	୪	୧୦	୫	୫
୮୧	୪	୧୦	୫	୫
୧୨	ଗୀତରେ	୧	୫ ୫ ୫	୫ ୫ ୫
୧୧	୫	୧୪	୫	୫
୧୧	୫	୧୪	୫	୫
୧୦୨	୫	୭	୫ ୫	୫ ୫
୧୩୦	୧	୧୩	୫ ୫ ୫	୫ ୫ ୫
୧୩୨	୨	୨୧	୫	୫
୧୩୨	ଗୀତରେ	ଦିଗ୍‌ବାସୀ ବାଜିବା — ଏକତାଳ	୫	୫
୧୪୨	୪	୫	୫	୫
୧୪୭	୨	୫	୫	୫
୧୪୮	୧	୧୦	୫	୫
୧୫୫	୨	୫	୫	୫
୧୬୦	୧	୫	୫	୫